045518

00045518

Mus. pr. 4° 2724
6

SEPTEM
PSALMI
POENITENTIALES

Sex vocum.

A

IOANNE CROCE,

Venetiis ad S. Marci Archi-
muſico,

Italica lingua primum modulati:

NUNC VERO AD ALIORUM, QUI ISTAM
non callent, pium uſum in Latinam
linguam converſi

Ab

AMATORE QUODAM
MUSICAE.

CANTUS.

NORIMBERGÆ.
Apud Paulum Kaufmannum.
M. D. IC.

00045518

Ornatiſsimo viro,

DN. GEORGIO GRVBERO,

Civi Noribergenſi honoratiſsimo, Muſicæ elegantioris fautori magno, amico ſuo,

S. P.

D. PAVLVS, SALVATORIS NOSTRI APOSTOLVS E PRAECIpuis, præpoſtera ſui temporis ſtudia in Corinthiis graviter perſtringens fecit, vt noſtrorum Germanorum in Italica aut alia peregrina linguâ exercitia Muſica, quæ propter concentũ ſuaviorem, quo plurimum delectabar, multis jam annis apud earum linguarum imperitos invaluerant, improbarem. Sunt enim Illi talia ſonus abſq; mente, quiq; nec ad ſui, nec aliorum ædificationem utilis eſt.

Cum verò nec meas, nec aliorum res ferre intelligerem, vt eam ob cauſam, qui tanto bono privari nollet, linguas illas addiſceret: talem aliquam ineundam eſſe rationem putavi, quo non ſolum lingua aut ore, verum etiam mente caneretur & audiretur. Neq; enim Divo illi Apoſtolo ſatis eſt ſpiritu aut voce pſallere: mente quoq; pſallendũ eſt, non tantum, ne ſimus aliis & nobis ipſis barbari: verum etiam vt fructum inde capiamus eum, quem debemus. Tota autem illa ratio ſemper mihi conſiſtere viſa eſt in textuum vel commutatione, ſicubi eſſent illi profani nimium: vel tranſlatione, ſi nihil continerent alieni à pietate & bonis moribus, quorum inopiâ jam diu laboramus.

Placuit id inſtitutum meum non paucis: inter quos tu, Ornatiſsime Domine GRVBERE, tantò magis emines, quanto & pietas tua ardentior, & incredibile elegantioris Muſicæ ſtudium atq; amor evidentior eſt. Quod enim Pſalmis, quos vocant, pœnitentialibus, à IOANNE CROCE, præſtantiſs. Italicæ Muſicæ hoc tempore artifice editis, me donaſti, quid aliud voluiſti, quàm novum aperire campum, in quem Muſa mea qualiſcunq; excurreret? Nam propenſa tua in me voluntas ita multis inde à pueris vsq; declarata eſt argumentis manifeſtiſsimis, vt nihil reliqui feciſſe videaris.

Excurri itaq;, non tum quidem, fateor, quando campus ille abs te aperiretur (retinebant enim negocia mea) ſed quando me DEVS clementiſsimus è morbo repentino eoq; graviſsimo, quo ad pœnitentiam vocârat, liberaret, vt debita eius miſericordiæ immenſæ vota, quæ poſſem, redderem. Quæ cum occultanda non videantur, ad quẽ potius quàm ad te mitterem, à quo Harmoniam dono accepi? Hanc ergo, quam reddo, à me, cui tui memoria ſæpè jucunda eſt, recipe: ſed ad ampliores vſus accommodatam. Neq; enim nunc, ut ante, ſine, ſed cum mente tibi aliiſq; vtilem, DEO verò gratiſſimum & acceptiſsimum edes ſonum, quotieſcunq; à moleſtiſsimis Mercaturæ negociis, quod ſoles ratione honeſtiſsima, ad Muſas haſce amæniores cum ſanctis expaciari placeat. Quæ res quoq; ſatis erit ad obturandum impudens eorum os, qui fortaſsis hanc tranſlationem (Hac enim hic vſus ſum quanquàm liberiore, quæq; non tam Italicorum verborum quàm ſacrorum textuum ſenſus ſequeretur) alicubi ut ineptam (qua tamen aptiorem ipſi dare nequeunt) ridebunt. Malo enim in talibus exercitiis uti cum D. Paulo tranſlatione inepta, quando ita cenſent, ſed plana & utili, quàm mille artibus non intellectæ linguæ adornato textu. Hac tu quoq; cum priſtina mei memoria deinceps utere: & cum quibuſcunq; voles (per me enim id licet) communica. B. V. Norimb. Calend. Septembris, Anno 1598.

Tuus quem benè noſti,
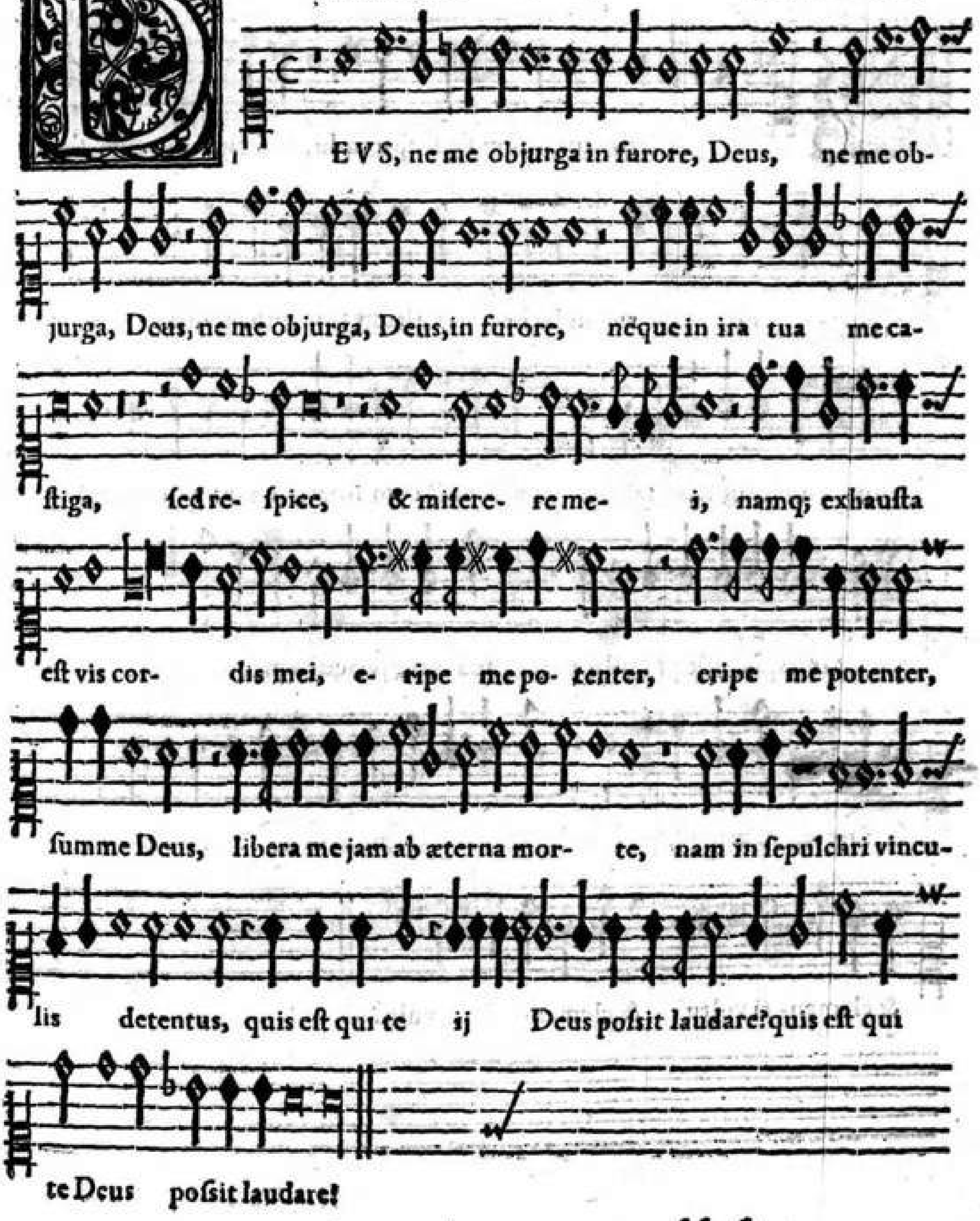
DEVS, ne me objurga in furore, Deus, ne me ob-
jurga, Deus, ne me objurga, Deus, in furore, neque in ira tua me ca-
ſtiga, ſed re- ſpice, & miſere- re me- i, namq; exhauſta
eſt vis cor- dis mei, e- ripe me po- tenter, eripe me potenter,
ſumme Deus, libera me jam ab æterna mor- te, nam in ſepulchri vincu-
lis detentus, quis eſt qui te ij Deus poſsit laudare? quis eſt qui
te Deus poſsit laudare?
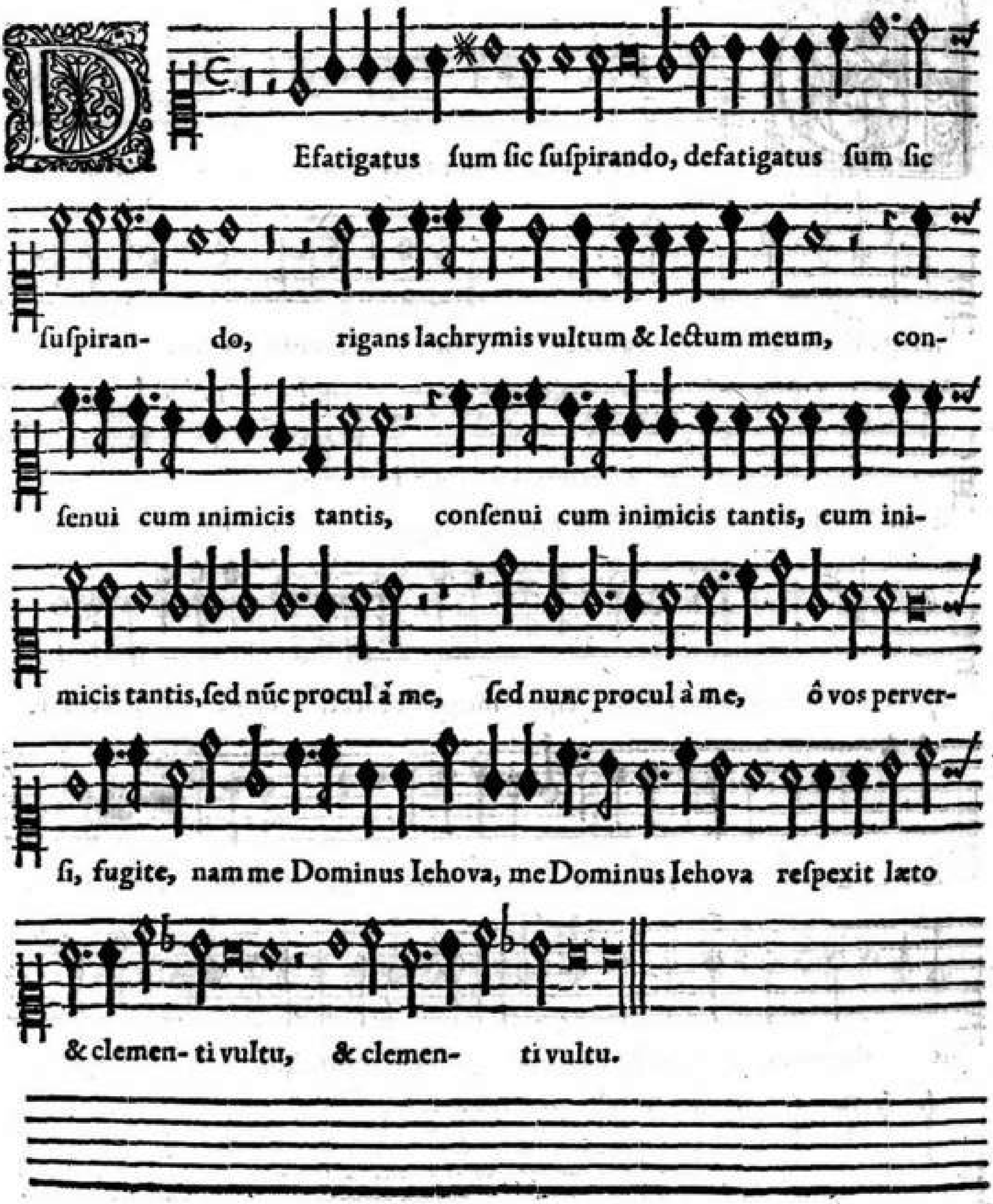
D Efatigatus ſum ſic ſuſpirando, defatigatus ſum ſic
ſuſpiran- do, rigans lachrymis vultum & lectum meum, con-
ſenui cum inimicis tantis, conſenui cum inimicis tantis, cum ini-
micis tantis, ſed nũc procul á me, ſed nunc procul à me, ô vos perver-
ſi, fugite, nam me Dominus Iehova, me Dominus Iehova reſpexit læto
& clemen- ti vultu, & clemen- ti vultu.
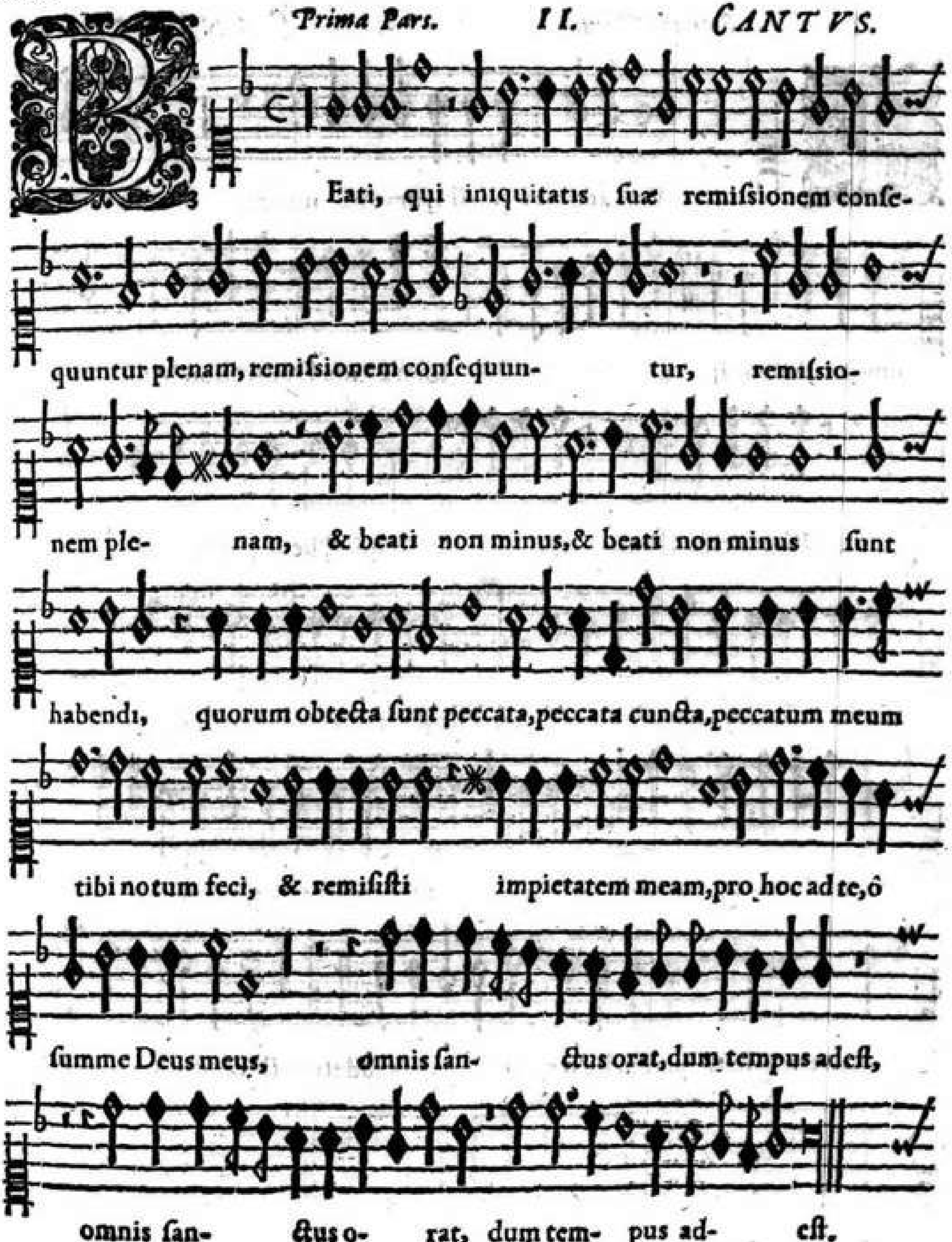
B
Eati, qui iniquitatis ſuæ remiſsionem conſe-
quuntur plenam, remiſsionem conſequun- tur, remiſsio-
nem ple- nam, & beati non minus, & beati non minus ſunt
habendi, quorum obtecta ſunt peccata, peccata cuncta, peccatum meum
tibi notum feci, & remiſiſti impietatem meam, pro hoc ad te, ô
ſumme Deus meus, omnis ſan- ctus orat, dum tempus adeſt,
omnis ſan- ctus o- rat, dum tem- pus ad- eſt.

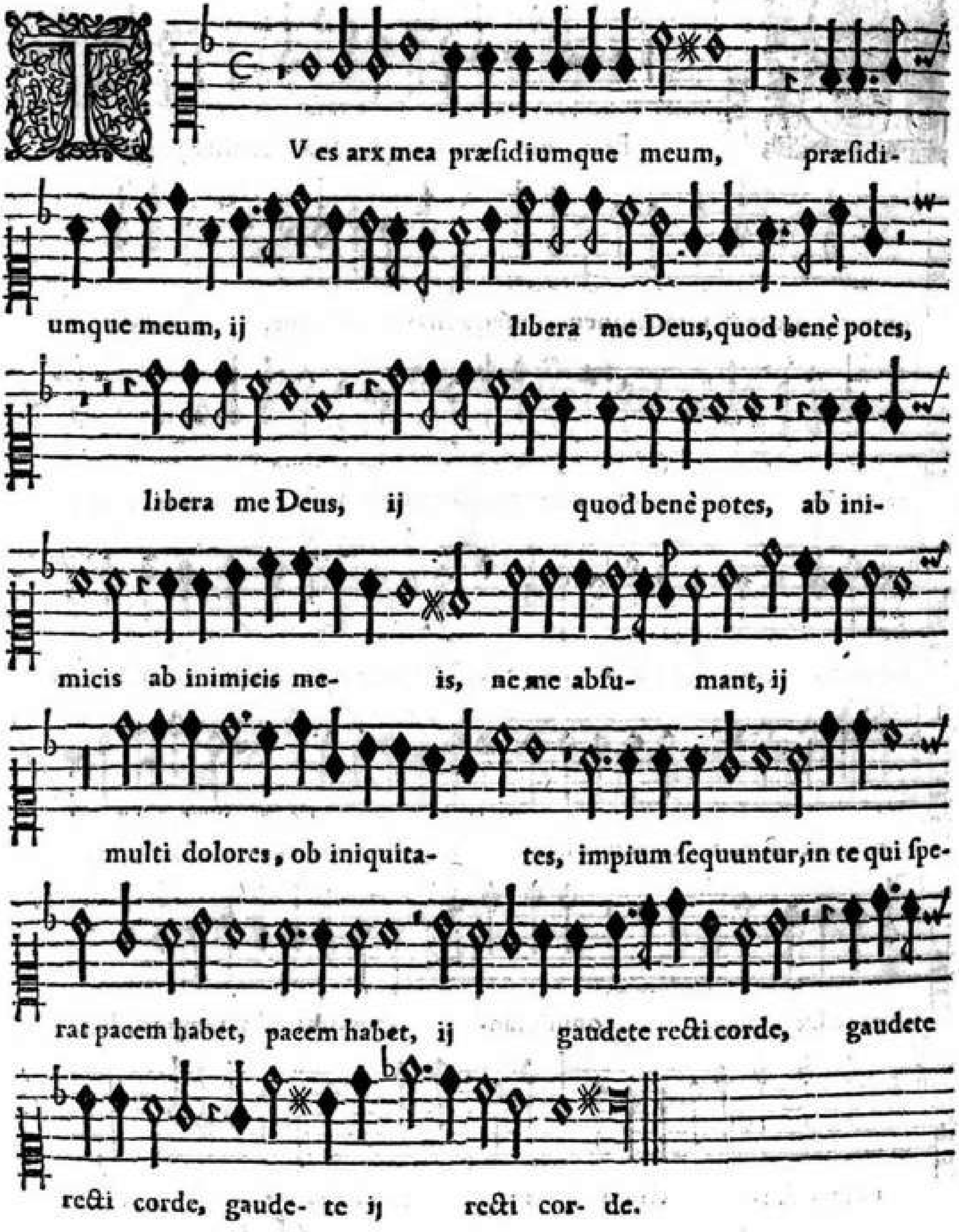
TV es arx mea præſidiumque meum, præſidi-
umque meum, ij libera me Deus, quod benè potes,
libera me Deus, ij quod benè potes, ab ini-
micis ab inimicis me- is, ne me abſu- mant, ij
multi dolores, ob iniquita- tes, impium ſequuntur, in te qui ſpe-
rat pacem habet, pacem habet, ij gaudete recti corde, gaudete
recti corde, gaude- te ij recti cor- de.

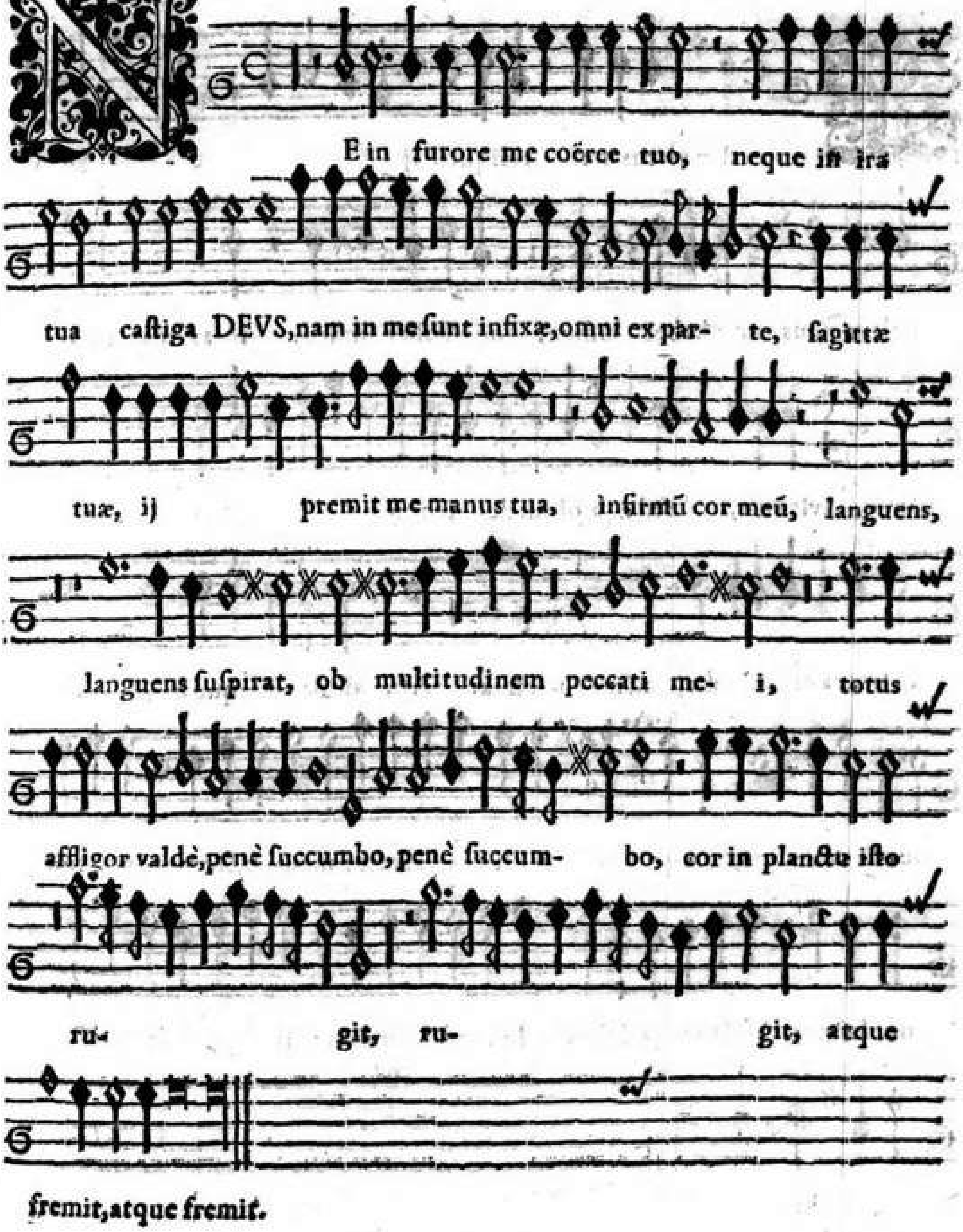
NE in furore me coërce tuo, neque in ira
tua caſtiga DEVS, nam in me ſunt infixæ, omni ex par- te, ſagittæ
tuæ, ij premit me manus tua, infirmũ cor meũ, languens,
languens ſuſpirat, ob multitudinem peccati me- i, totus
affligor valdè, penè ſuccumbo, penè ſuccum- bo, cor in planctu iſto
ru- git, ru- git, atque
fremit, atque fremit.
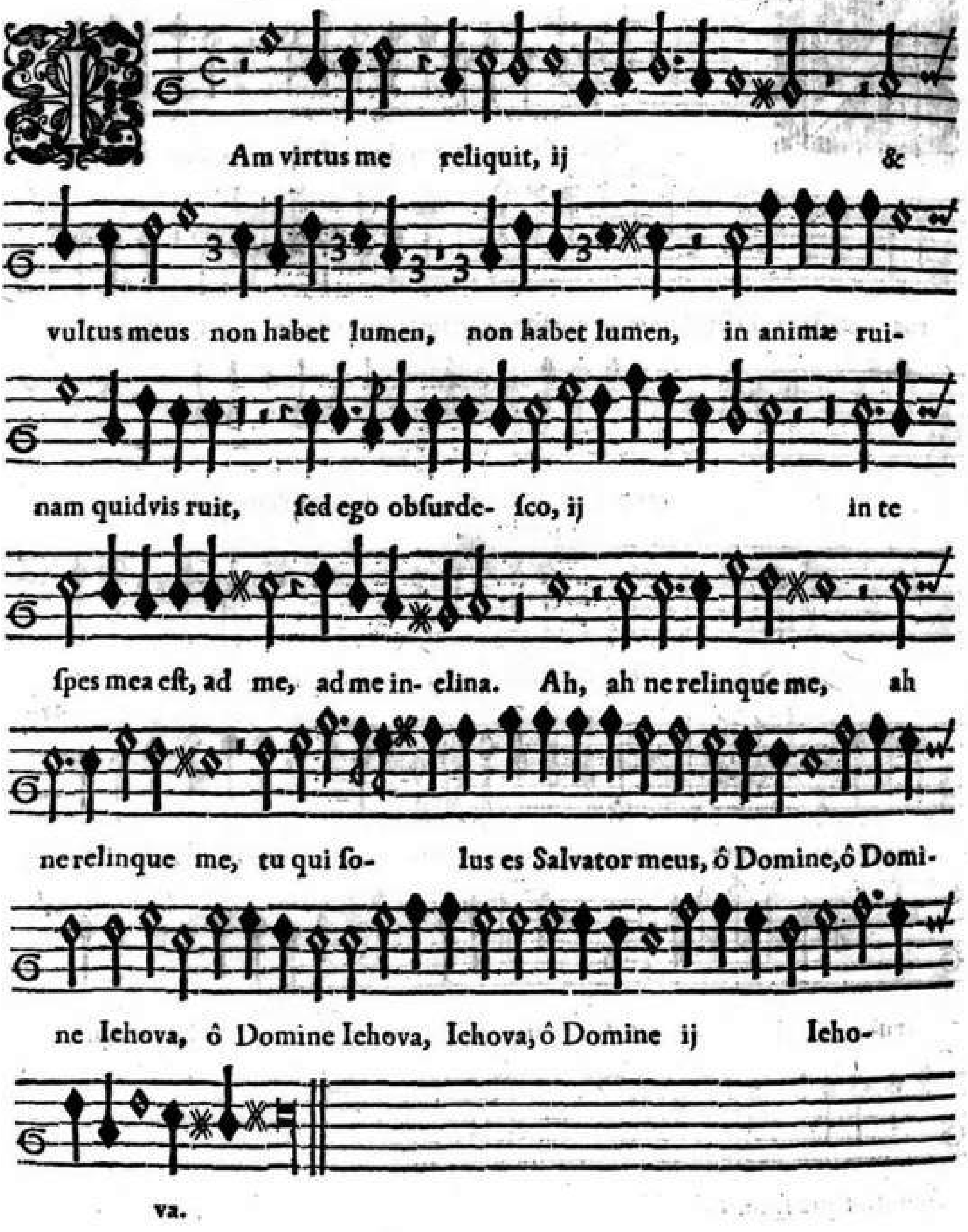
IAm virtus me reliquit, ij &
vultus meus non habet lumen, non habet lumen, in animæ rui-
nam quidvis ruit, ſed ego obſurde- ſco, ij in te
ſpes mea eſt, ad me, ad me in- clina. Ah, ah ne relinque me, ah
ne relinque me, tu qui ſo- lus es Salvator meus, ô Domine, ô Domi-
ne Iehova, ô Domine Iehova, Iehova, ô Domine ij Ieho-
va.

00045518
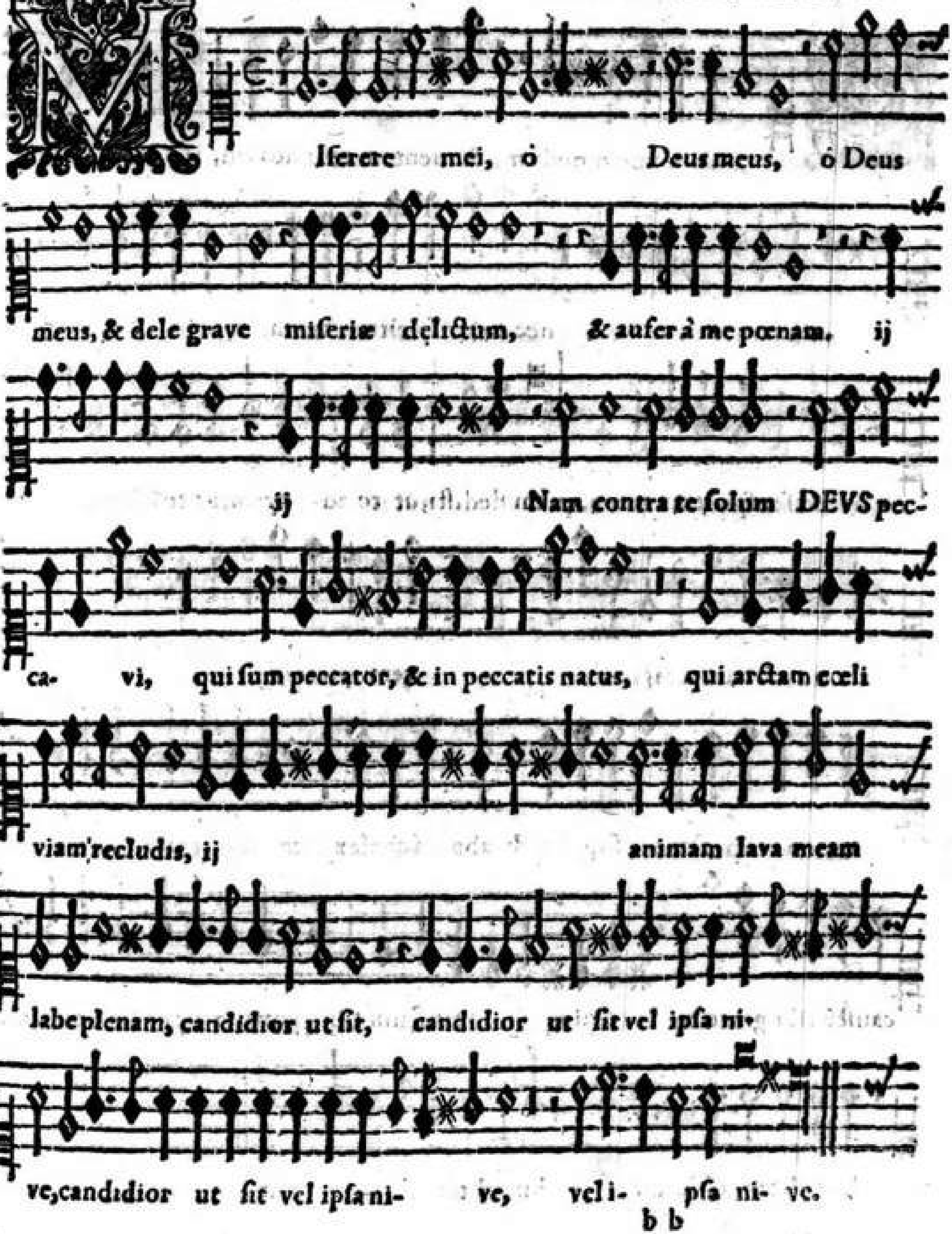
M Iſerere mei, ô Deus meus, ô Deus
meus, & dele grave miſeriæ delictum, & aufer à me pœnam. ij
ij Nam contra te ſolum DEVS pec-
ca- vi, qui ſum peccator, & in peccatis natus, qui arctam cœli
viam recludis, ij animam lava meam
labe plenam, candidior ut ſit, candidior ut ſit vel ipſa ni-
ve, candidior ut ſit vel ipſa ni- ve, vel i- pſa ni- ve.
b b
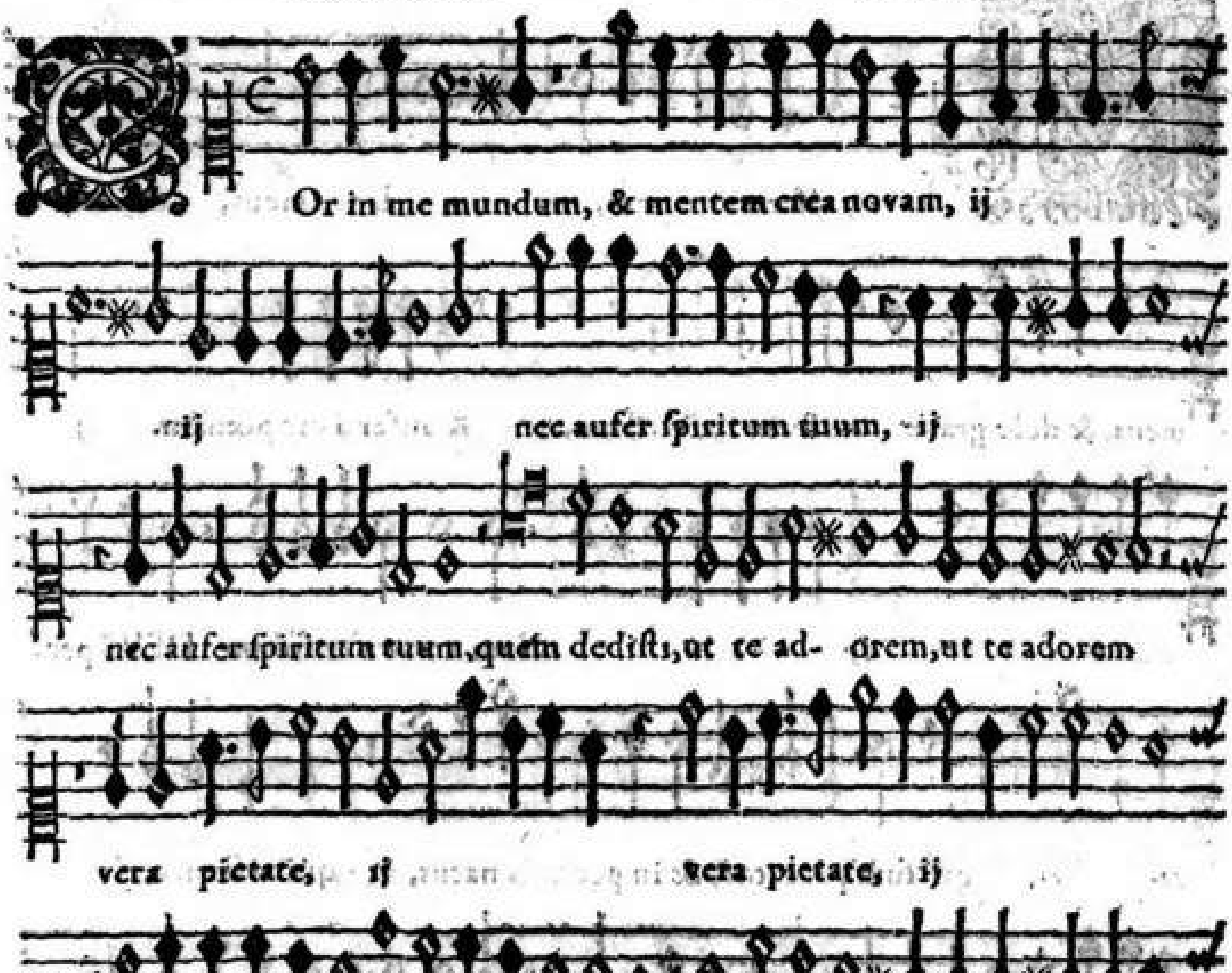
COr in me mundum, & mentem crea novam, ij
ij nec aufer ſpiritum tuum, ij
nec aufer ſpiritum tuum, quem dediſti, ut te ad- orem, ut te adorem
vera pietate, ij vera pietate, ij
ita me tibi ſemper ſupplex dicabo, ſupplex dica- bo, etenim holo-
cauſtũ tibi gratum, etenim holocauſtum tibi gratum eſt cor contritum,
humiliter oblatum, humiliter obla- tum.
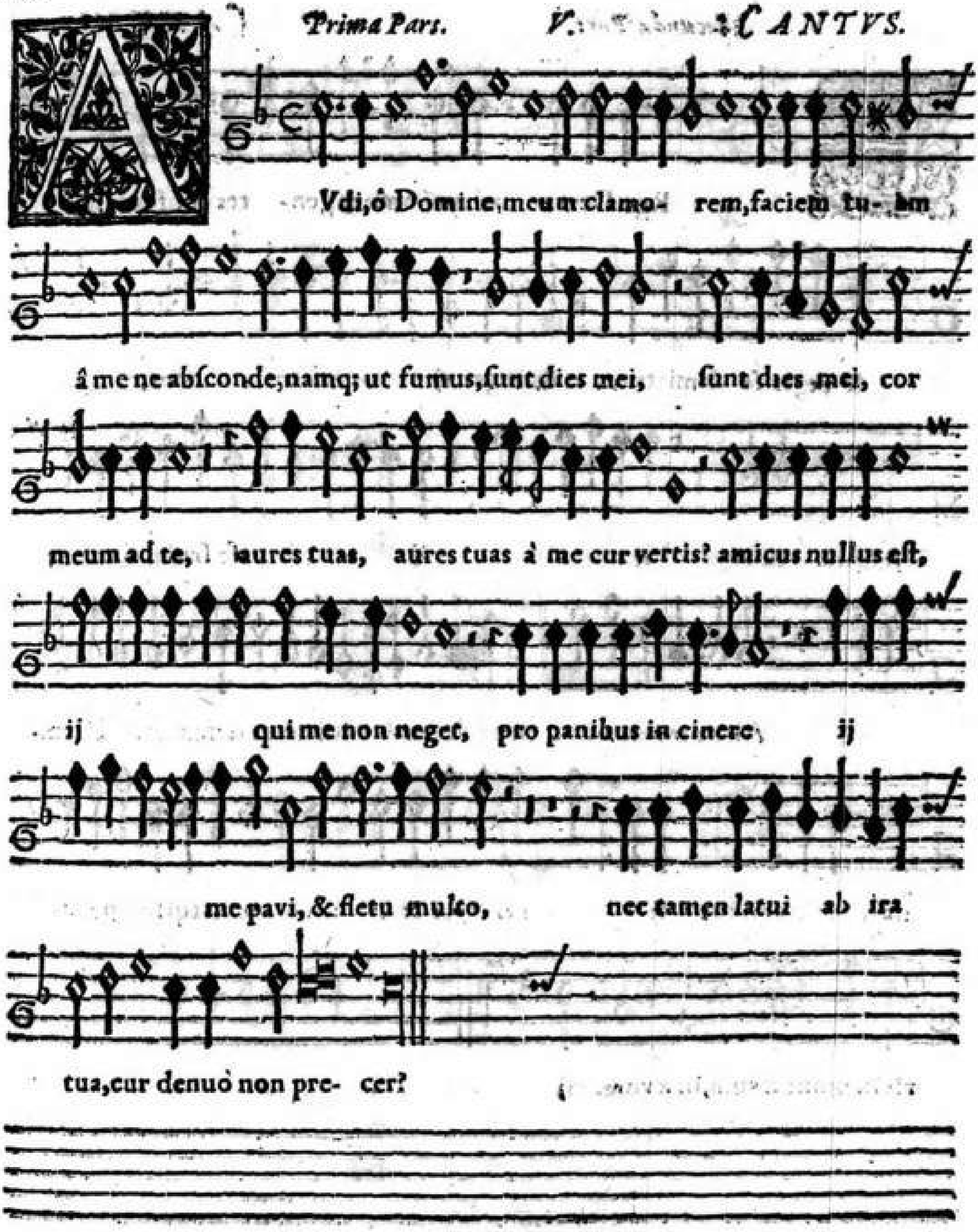
A
Vdi, ó Domine, meum clamo- rem, faciem tu- am
à me ne abſconde, namq; ut fumus, ſunt dies mei, ſunt dies mei, cor
meum ad te, aures tuas, aures tuas à me cur vertis? amicus nullus eſt,
ij qui me non neget, pro panibus in cinere, ij
me pavi, & fletu multo, nec tamen latui ab ira
tua, cur denuò non pre- cer?
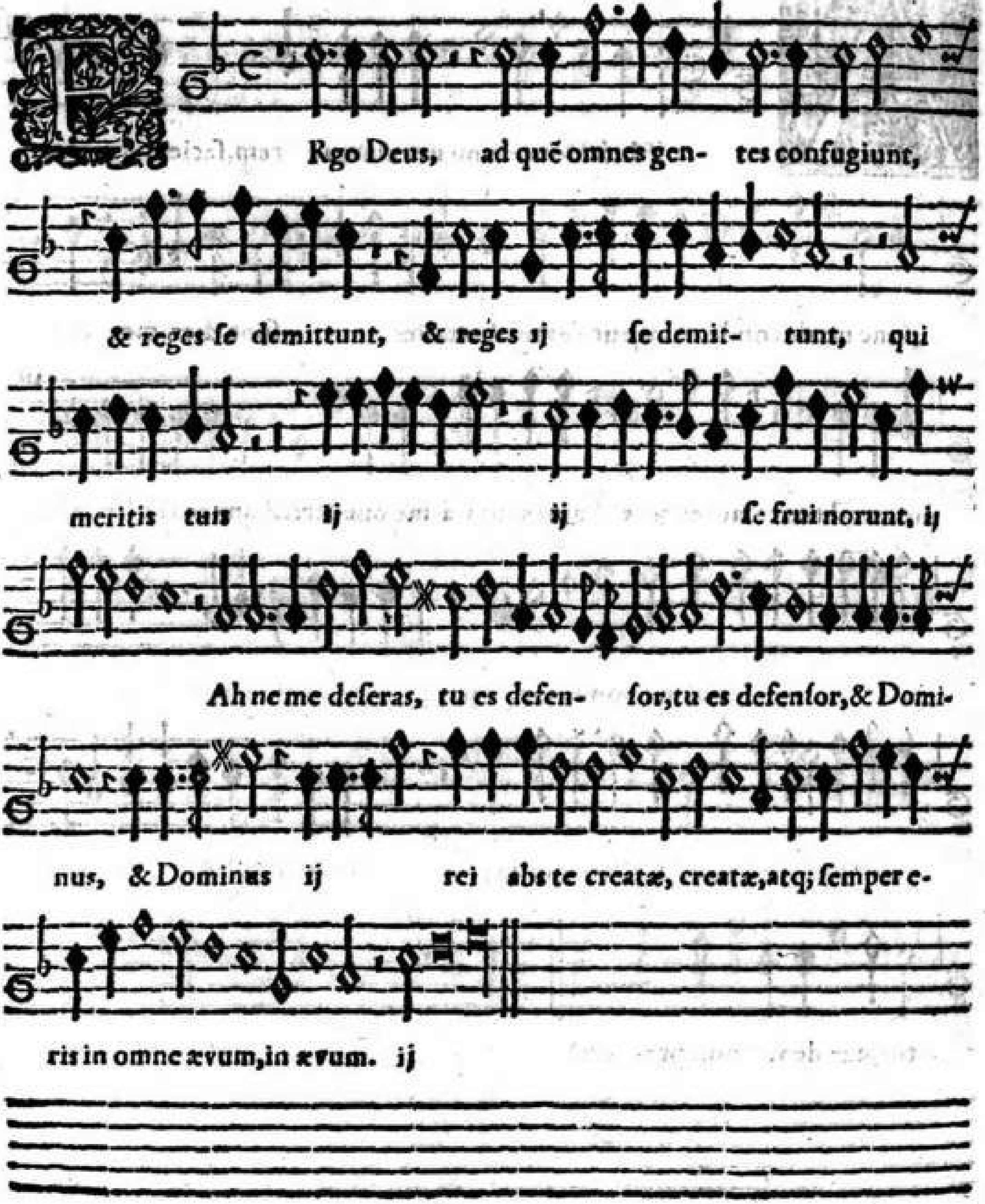
E Rgo Deus, ad quē omnes gen- tes confugiunt,
& reges ſe demittunt, & reges ij ſe demit- tunt, qui
meritis tuis ij ij ſe frui norunt, ij
Ah ne me deſeras, tu es defen- ſor, tu es defenſor, & Domi-
nus, & Dominus ij rei abs te creatæ, creatæ, atq; ſemper e-
ris in omne ævum, in ævum. ij
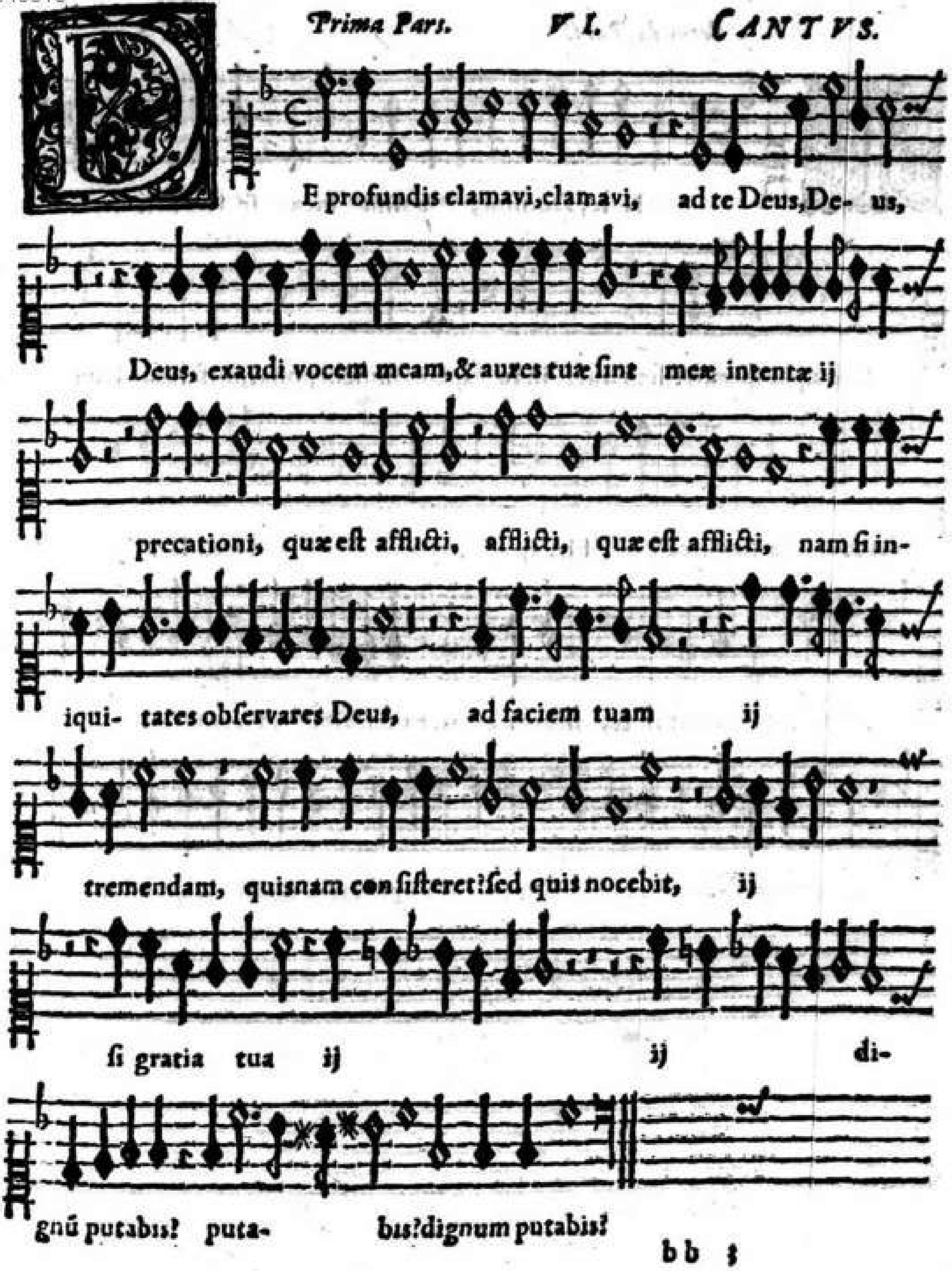
D
E profundis clamavi, clamavi, ad te Deus, De- us,
Deus, exaudi vocem meam, & aures tuæ ſint meæ intentæ ij
precationi, quæ eſt afflicti, afflicti, quæ eſt afflicti, nam ſi in-
iqui- tates obſervares Deus, ad faciem tuam ij
tremendam, quisnam conſiſteret? ſed quis nocebit, ij
ſi gratia tua ij ij di-
gnũ putabis? puta- bis? dignum putabis?

b b 3
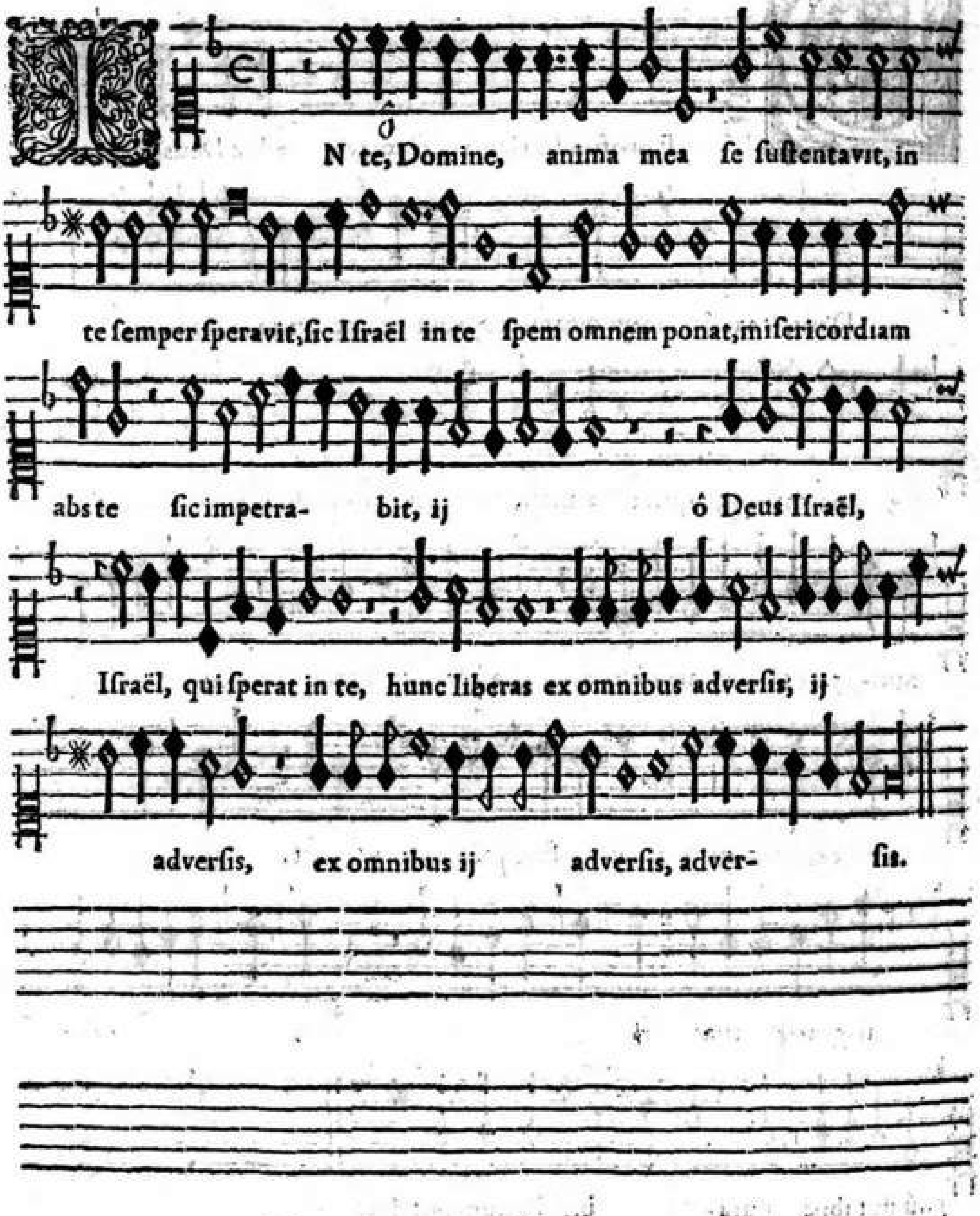
I
N te, Domine, anima mea ſe ſuſtentavit, in
te ſemper ſperavit, ſic Iſraël in te ſpem omnem ponat, miſericordiam
abs te ſic impetra- bit, ij ô Deus Iſraël,
Iſraël, qui ſperat in te, hunc liberas ex omnibus adverſis; ij
adverſis, ex omnibus ij adverſis, adver- ſis.

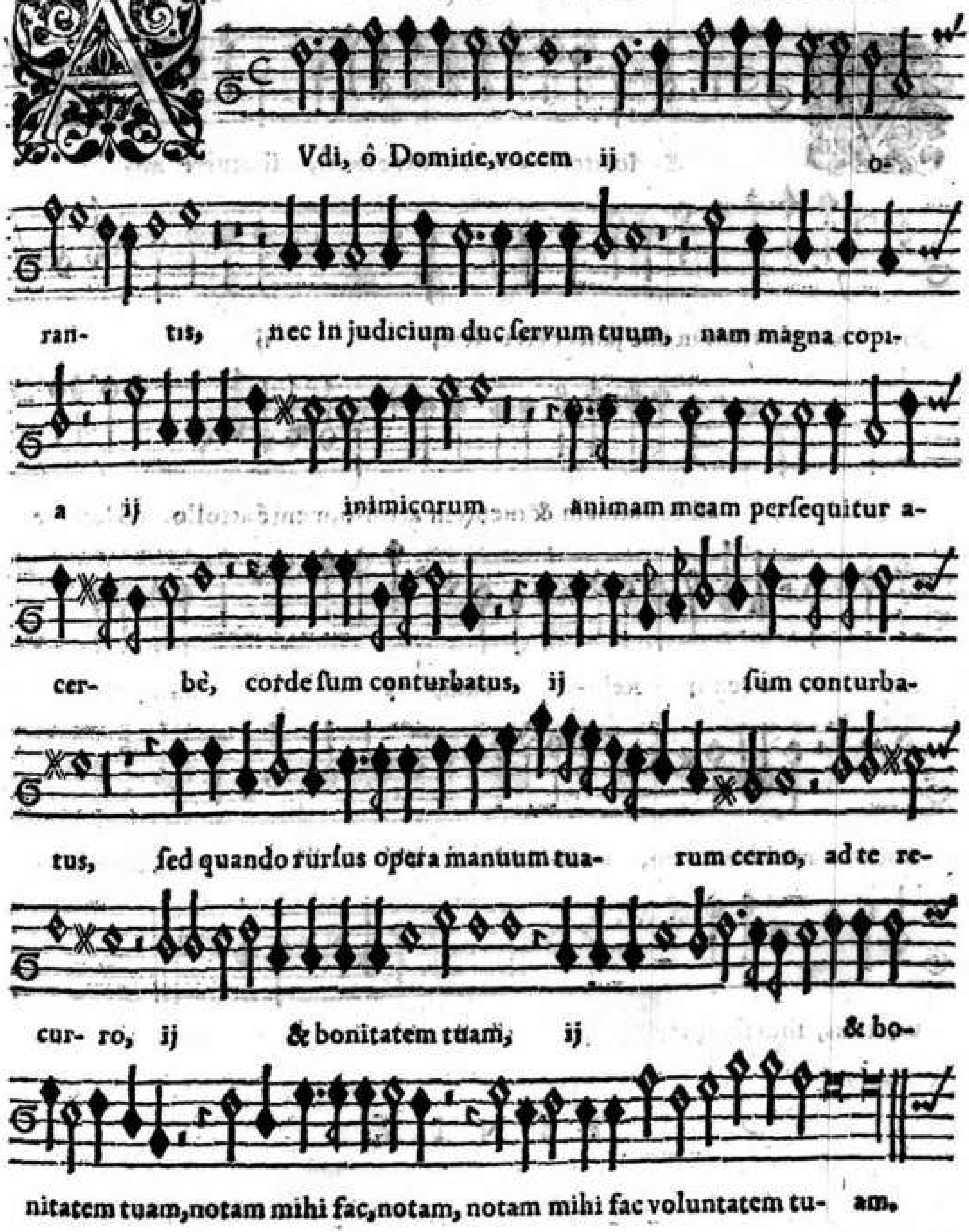
Vdi, ô Domine,vocem ij o-
ran- tis, nec in judicium duc ſervum tuum, nam magna copi-
a ij inimicorum animam meam perſequitur a-
cer- bè, corde ſum conturbatus, ij ſum conturba-
tus, ſed quando rurſus opera manuum tua- rum cerno, ad te re-
cur- ro, ij & bonitatem tuam, ij & bo-
nitatem tuam,notam mihi fac,notam, notam mihi fac voluntatem tu- am.

00045518
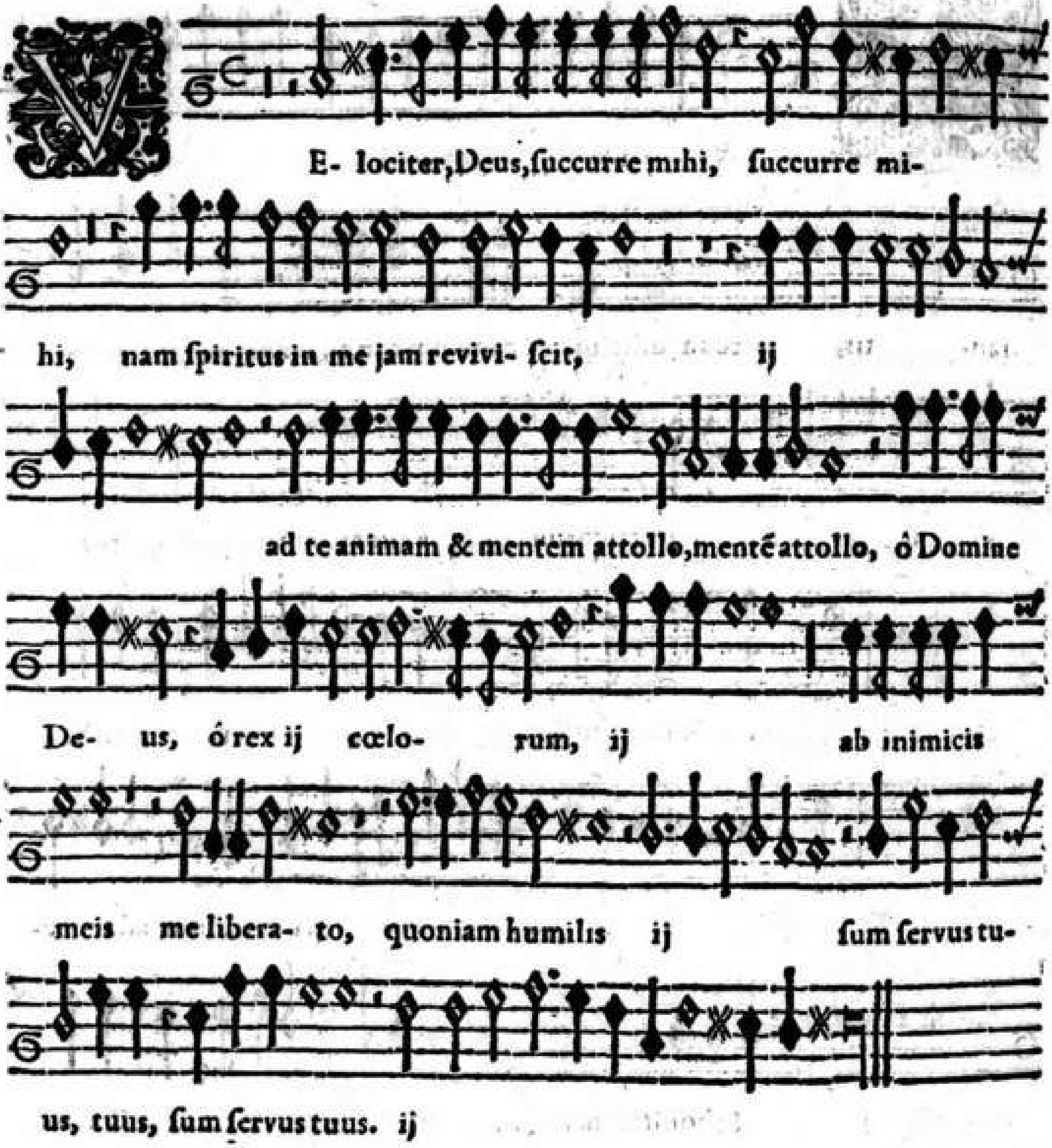
FINIS.

00045518

CANTO.

FIORI DEL GIARDINO

DI DIVERSI ECCEL-
LENTISSIMI AVTORI

à

Quattro, cinque, ſei, ſette, otto, & nove voci.

Raccolte con molta diligentia & novamente date in luce.

Mus. pr. 4° 2724
7

NORIMBERGO
Appreſſo Paulo Kaufmann.

M. D. XCVII.

00045518

INDEX MOTECTARVM GREGORII AICHINGERI.

Quinque.

I. Vidi ſub altare, *1. pars.*
II. Et datæ ſunt illis, *2. pars.*
III. Ego autem rogavi pro te.
IIII. Domine Deus qui conteris bella.
V. O quem ſuavis eſt Domine, *1. pars.*
VI. Panis quem ego dabo, *2. pars.*
VII. Gloria Patri qui creavit nos, *1. pars.*
VIII. Te decet laus, *2. pars.*
IX. Iubilate Deo omnis terra, *1. pars.*
X. Laudate nomen eius. *2. pars.*
XI. Gaudeamus & exultemus.
XII. Dies iræ, dies illa.
XIII. Benedicam Domino, *1. pars.*
XIIII. Quis eſt homo, *2. pars.*

Sex.

XV. Noli timere, *1. pars.*
XVI. Cum ambulaveris, *2. pars.*
XVII. Quæ nova.

Septem.

XVIII. Adeſto unus Deus.

Octo.

XIX. Gaudete.
XX. Laudate Dominum.

FINIS.

00045518

Mus. pr. 4° 2724/6

SEPTEM
PSALMI
POENITENTIALES
Sex vocum.

A

IOANNĒ CROCE

Venetiis ad S. Marci Archi-
muſico

Italica lingva primum modulati:

NVNC VERO AD ALIORVM, QVI ISTAM
non callent, pium uſum in Latinam
linguam converſi

Ab

AMATORE QVODAM
MVSICAE.

ALTVS.

NORIMBERGÆ
Apud Paulum Kaufmannum,
M. D. IC.

00045518

Ornatiſsimo viro,

DN. GEORGIO GRVBERO,

Civi Noribergenſi honoratiſsimo, Muſicæ elegantioris fautori magno, amico ſuo,

S. P.

D. PAVLVS, SALVATORIS NOSTRI APOSTOLVS E PRAECIpuis, præpoſtera ſui temporis ſtudia in Corinthiis graviter perſtringens fecit, vt noſtrorum Germanorum in Italica aut alia peregrina lingua exercitia Muſica, quæ propter concentū ſuaviorem, quo plurimum delectabar, multis jam annis apud earum linguarum imperitos invaluerant, improbarem. Sunt enim illi talia ſonus absq; mente, quiq; nec ad ſui, nec aliorum ædificationem utilis eſt.

Cum verò nec meas, nec aliorum res ferre intelligerem, vt eam ob cauſam, qui tanto bono privari nollet, linguas illas addiſceret: talem aliquam ineundam eſſe rationem putavi, quo non ſolum lingua aut ore, verum etiam mente caneretur & audiretur. Neq; enim Divo illi Apoſtolo ſatis eſt ſpiritu aut voce pſallere: mente quoq; pſallendū eſt, *non tantum, ne ſimus aliis & nob... ipſis barbari*: verum etiam vt fructum inde capiamus eum, quem debemus. Tota autem illa ratio ſemper mihi conſiſtere viſa eſt in textuum vel commutatione, ſicubi eſſent illi profani nimium: vel translatione, ſi nihil continerent alieni à pietate & bonis moribus, quorum inopiâ jam diu laboramus.

Placuit id inſtitutum meum non paucis: inter quos tu, Ornatiſsime Domine GRVBERE, tantò magis emines, quanto & pietas tua ardentior, & incredibile elegantioris Muſicæ ſtudium atq; amor evidentior eſt. Quod enim Pſalmis, quos vocant, pœnitentialibus, à IOANNE CROCE, præſtantiſs. Italicæ Muſicæ hoc tempore artifice editis, me donaſti, quid aliud voluiſti, quàm novum aperire campum, in quem Muſa mea qualiscunq; excurreret? Nam propenſa tua in me voluntas ita multis inde à pueris vsq; *declarata eſt argumentis manifeſtiſsimis*, vt nihil reliqui feciſſe videaris.

Excurri itaq;, non tum quidem, fateor, quando campus ille abs te aperiretur (retinebant enim *negocia mea*) ſed quando me DEVS clementiſsimus è morbo repentino eoq; graviſsimo, quo ad pœnitentiam vocârat, liberaret, vt debita eius miſericordiæ immenſæ vota, quæ poſſem, redderem. Quæ cum occultanda non videantur, ad quē potius quàm ad te mitterem, à quo Harmoniam dono accepi? Hanc ergo, quam reddo, à me, cui tui memoria ſæpè jucunda eſt, recipe: ſed ad ampliores vſus accommodatam. Neq; enim nunc, ut ante, ſine, ſed cum mente tibi aliisq; vtilem, DEO verò gratiſſimum & acceptiſsimum edes ſonum, quotieſcunq; à moleſtiſsimis Mercaturæ negociis, quod ſoles ratione honeſtiſsima, ad Muſas haſce amæniores cum ſanctis expaciari placeat. Quæ res quoq; ſatis erit ad obturandum impudens eorum os, qui fortaſsis hanc translationem (*Hac enim hic vſus ſum quanquàm liberiore*, quæq; non tam Italicorum verborum quàm ſacrorum textuum ſenſus ſequeretur) alicubi ut ineptam (qua tamen aptiorem ipſi dare nequeunt) ridebunt. Malo enim in talibus exercitiis uti cum D. Paulo translatione inepta, quando ita cenſent, ſed plana & utili, quàm mille artibus non intellectæ linguæ adornato textu. Hac tu quoq; cum priſtina mei memoria deinceps utere: & cum quibuſcunq; voles (per me enim id licet) communica. B. V. Norimb. Calend. Septembris, Anno 1599.

Tuus quem benè noſti,

0045518
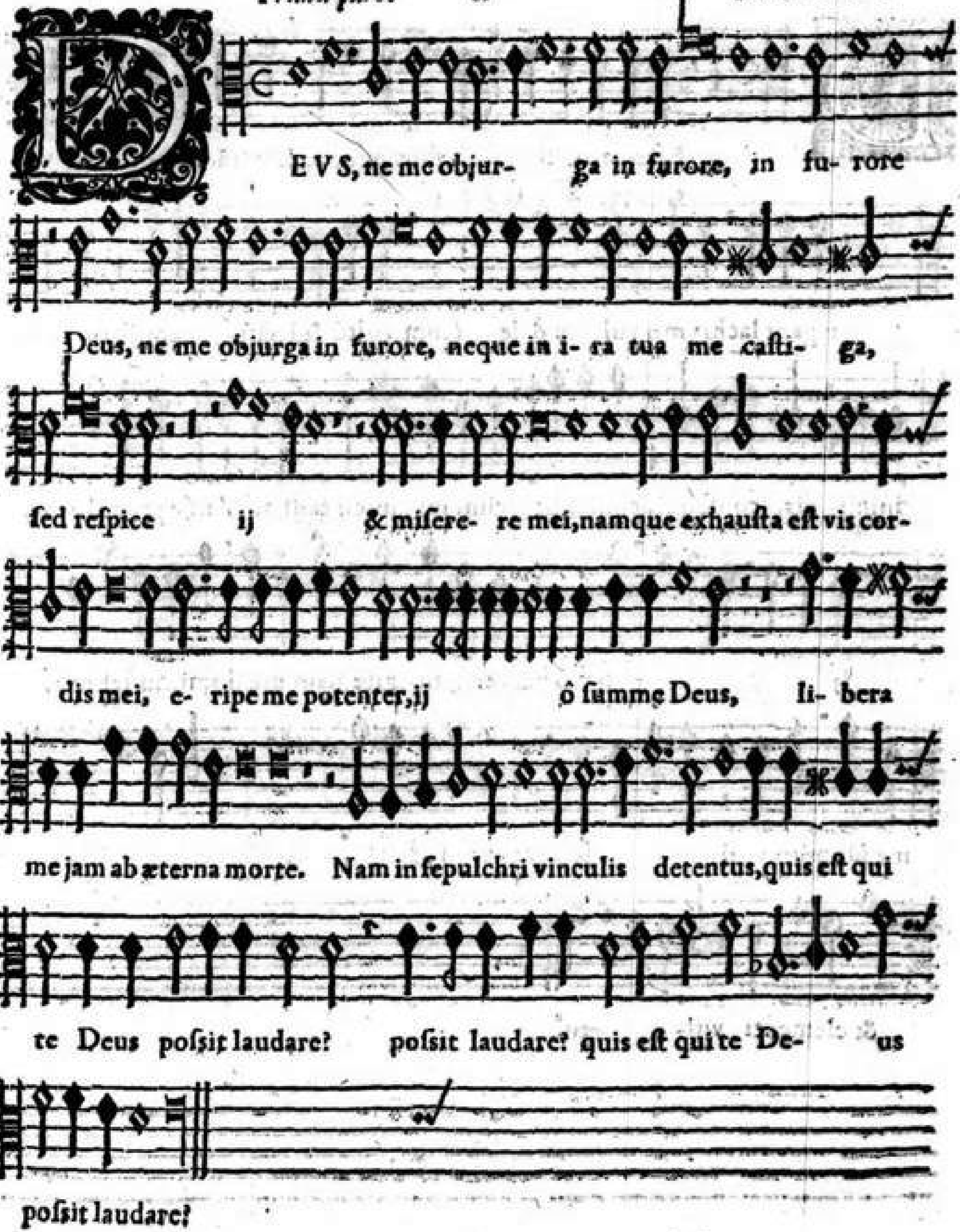
DEVS, ne me objur- ga in furore, in fu- rore
Deus, ne me objurga in furore, neque in i- ra tua me caſti- ga,
ſed reſpice ij & miſere- re mei, namque exhauſta eſt vis cor-
dis mei, e- ripe me potenter, ij ô ſumme Deus, li- bera
me jam ab æterna morte. Nam in ſepulchri vinculis detentus, quis eſt qui
te Deus poſsit laudare? poſsit laudare? quis eſt qui te De- us
poſsit laudare?

00045518
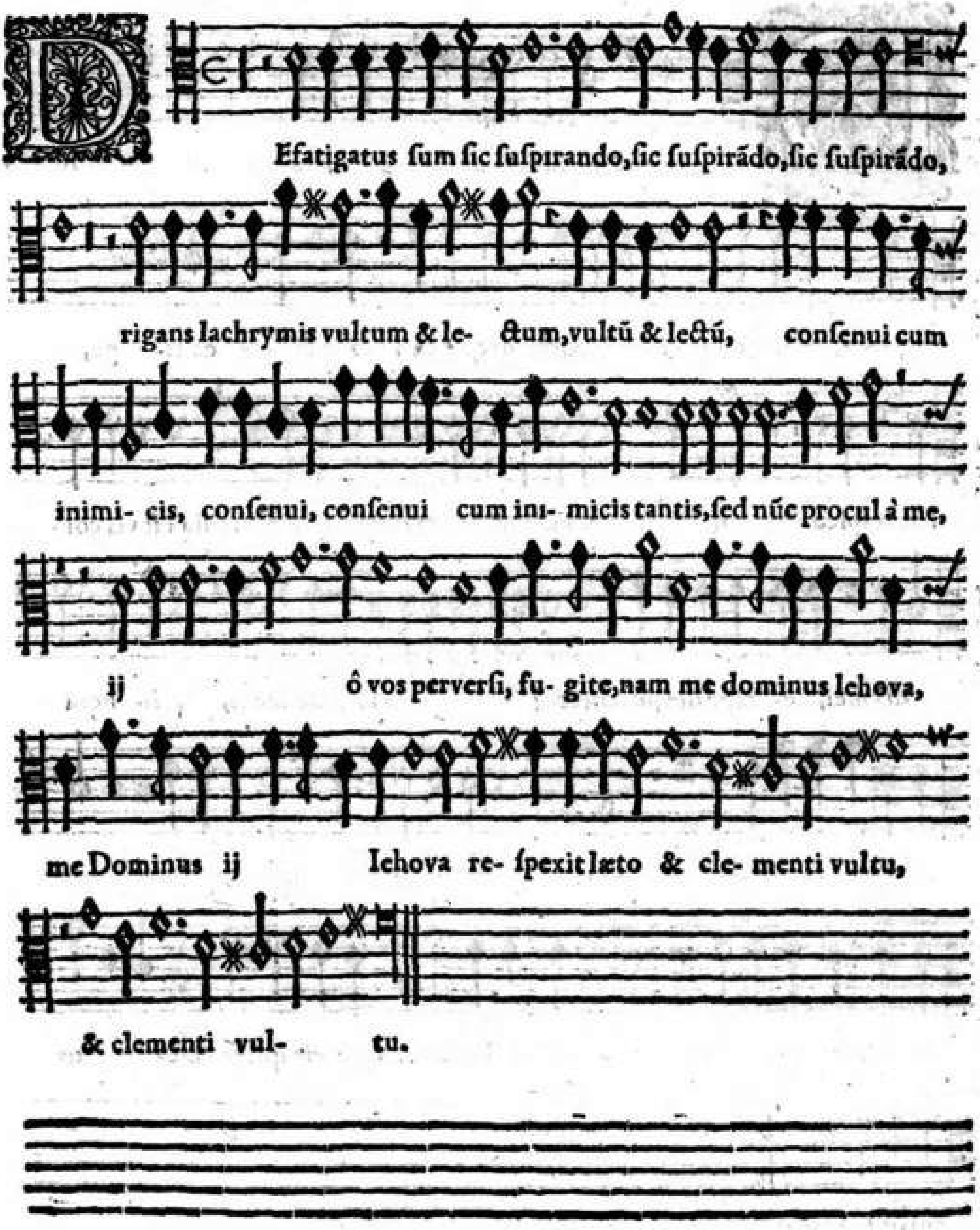
DEfatigatus ſum ſic ſuſpirando,ſic ſuſpirãdo,ſic ſuſpirãdo,
rigans lachrymis vultum & le- ctum,vultũ & lectũ, conſenui cum
inimi- cis, conſenui, conſenui cum ini- micis tantis,ſed nũc procul à me,
ij ô vos perverſi, fu- gite,nam me dominus Iehova,
me Dominus ij Iehova re- ſpexit læto & cle- menti vultu,
& clementi vul- tu.
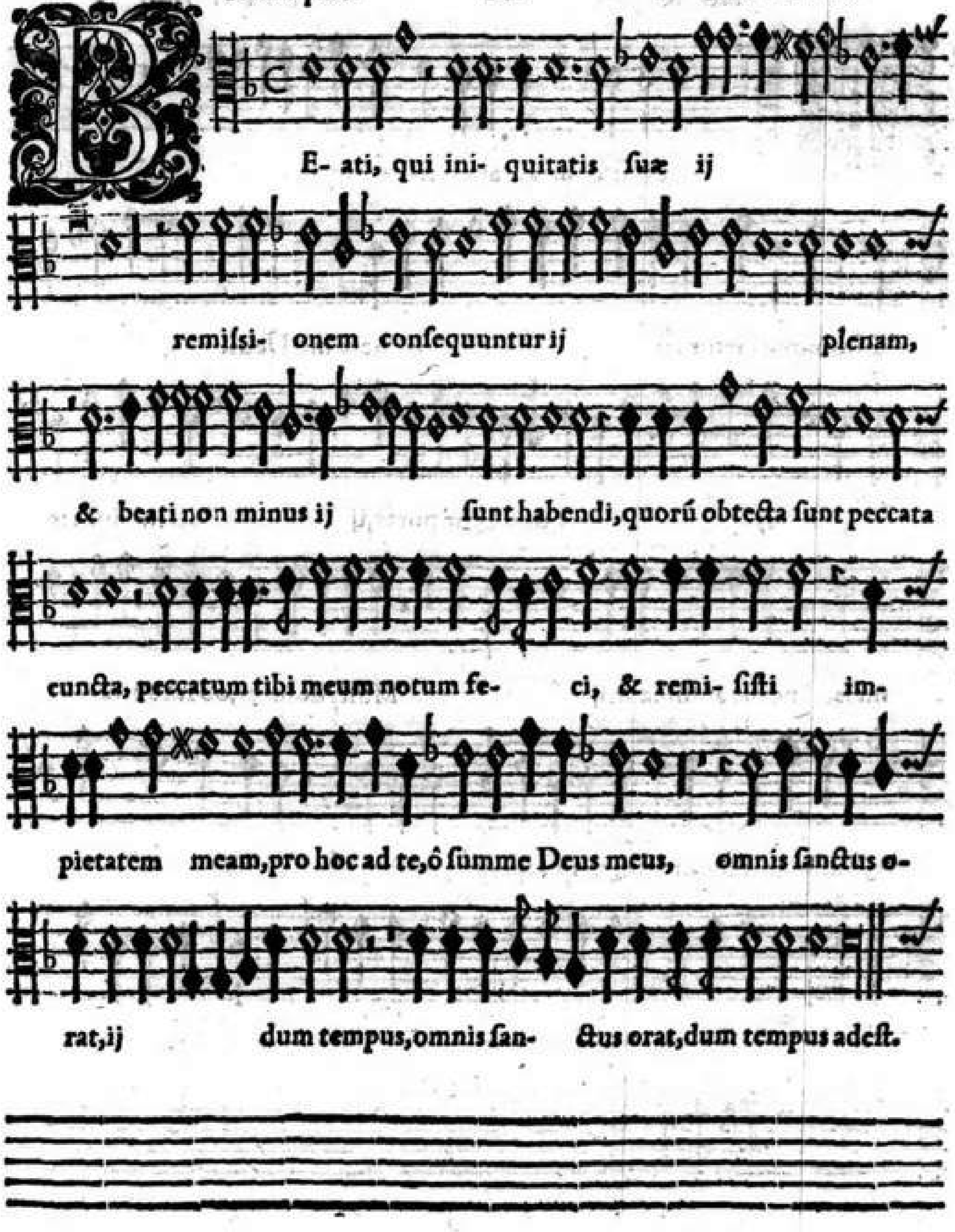
BE- ati, qui ini- quitatis ſuæ ij
remiſsi- onem conſequuntur ij plenam,
& beati non minus ij ſunt habendi, quorú obtecta ſunt peccata
cuncta, peccatum tibi meum notum fe- ci, & remi- ſiſti im-
pietatem meam, pro hoc ad te, ô ſumme Deus meus, omnis ſanctus o-
rat, ij dum tempus, omnis ſan- ctus orat, dum tempus adeſt.

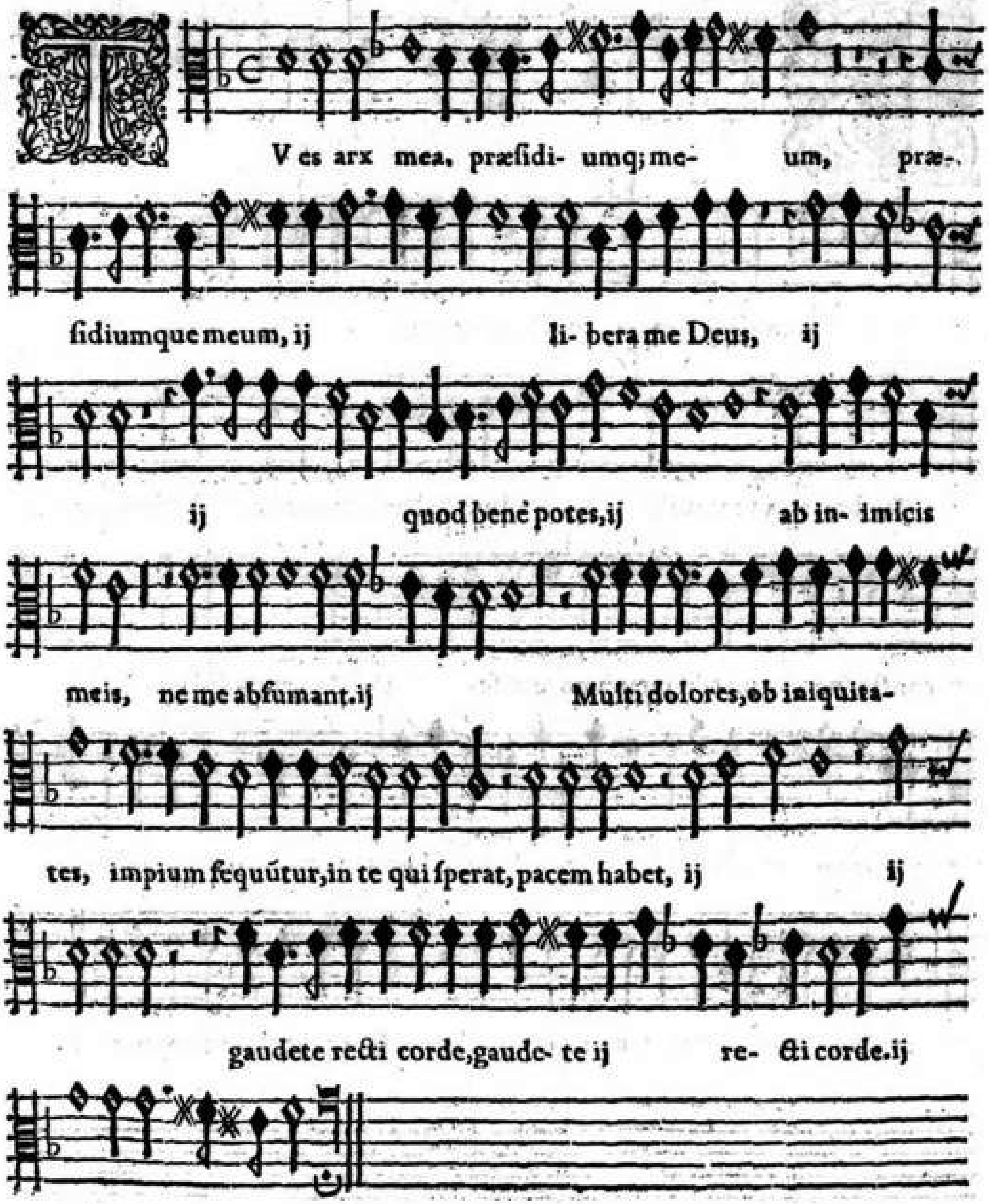
T V es arx mea, præſidi- umq; me- um, præ-
ſidiumque meum, ij li- bera me Deus, ij
ij quod benè potes, ij ab in- imicis
meis, ne me abſumant. ij Multi dolores, ob iniquita-
tes, impium ſequútur, in te qui ſperat, pacem habet, ij ij
gaudete recti corde, gaude- te ij re- cti corde. ij

00045518
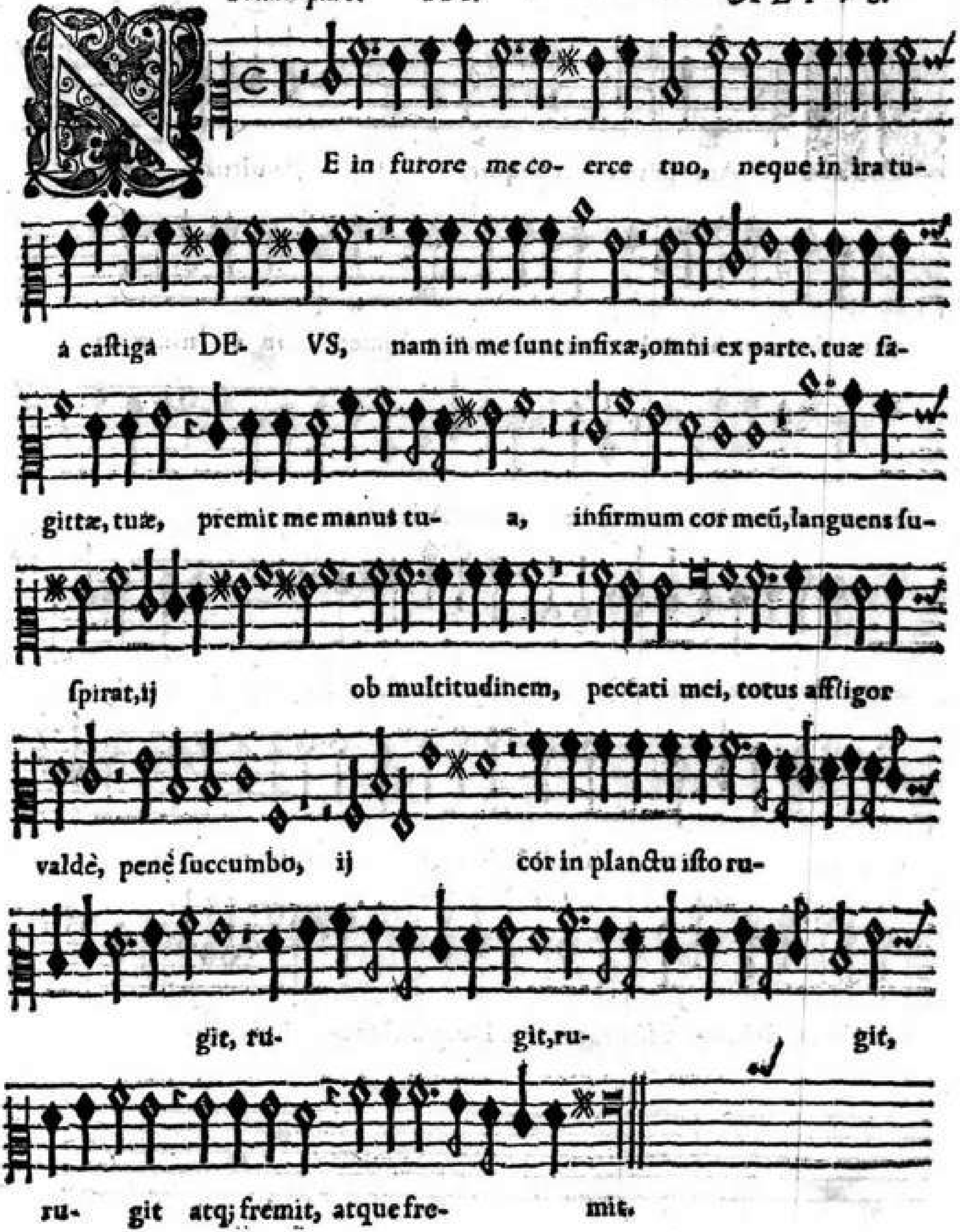
N
E in furore me co- erce tuo, neque in ira tu-
a caſtiga DE- VS, nam in me ſunt infixæ,omni ex parte, tuæ ſa-
gittæ, tuæ, premit me manus tu- a, infirmum cor meũ, languens ſu-
ſpirat, ij ob multitudinem, peccati mei, totus affligor
valdè, penè ſuccumbo, ij cór in planctu iſto ru-
git, ru- git, ru- git,
ru- git atq; fremit, atque fre- mit.

Secunda pars. *ALTVS.*

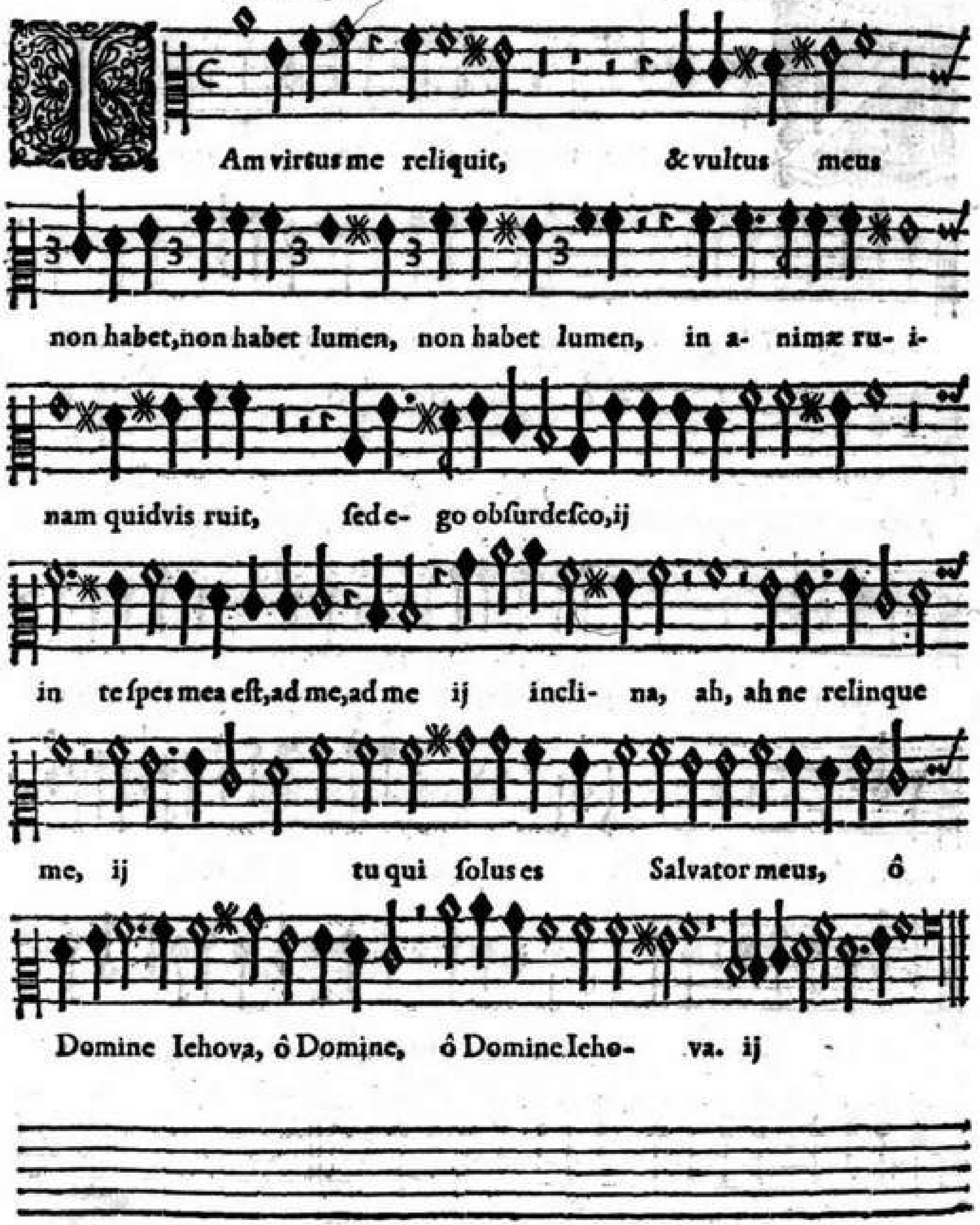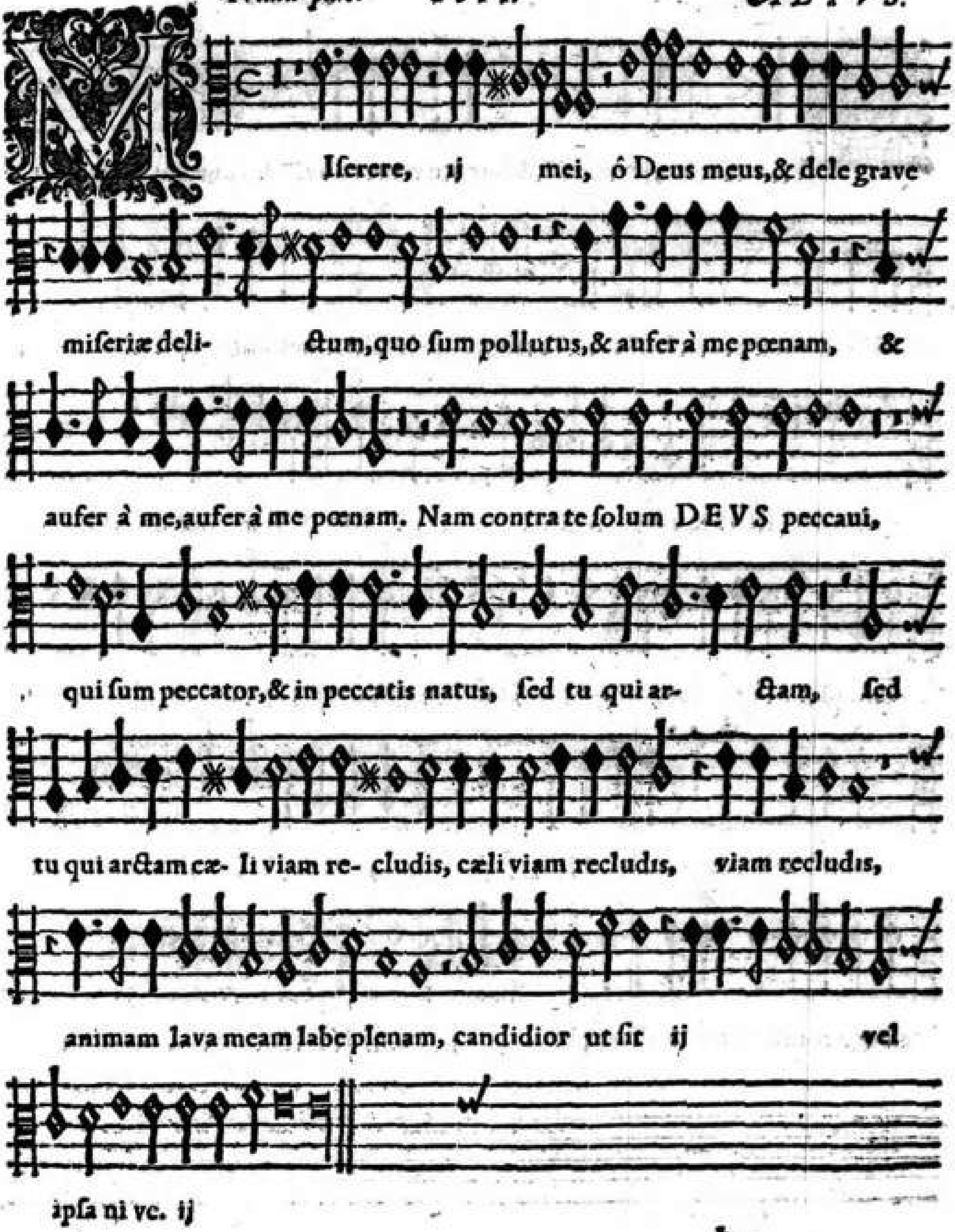

Iſerere, ij mei, ô Deus meus, & dele grave
miſeriæ deli- ctum, quo ſum pollutus, & aufer à me pœnam, &
aufer à me, aufer à me pœnam. Nam contra te ſolum DEVS peccaui,
qui ſum peccator, & in peccatis natus, ſed tu qui ar- ctam, ſed
tu qui arctam cæ- li viam re- cludis, cæli viam recludis, viam recludis,
animam lava meam labe plenam, candidior ut ſit ij vel
ipſa ni ve. ij
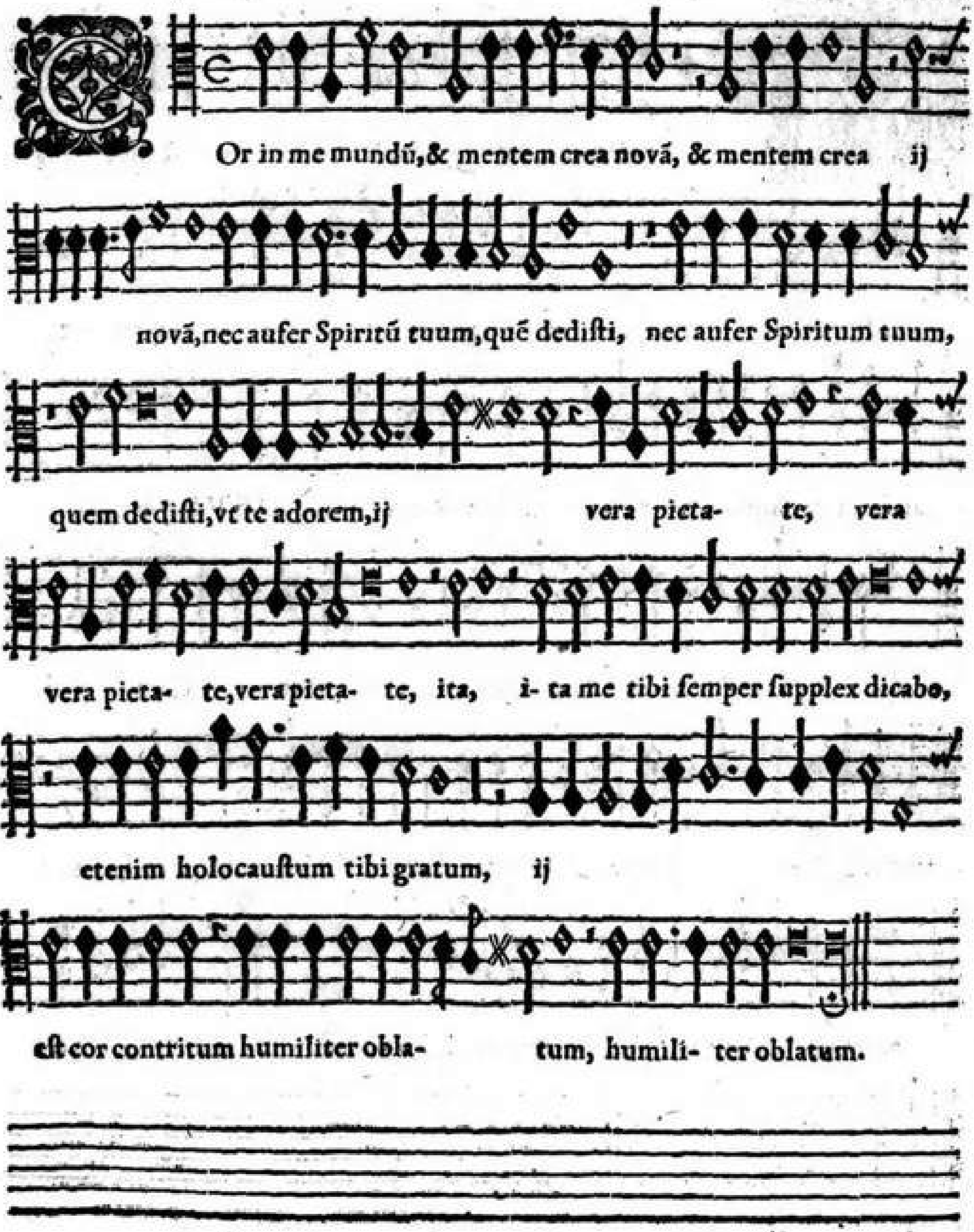
Or in me mundū, & mentem crea novā, & mentem crea ij
novā, nec auſer Spiritū tuum, quē dediſti, nec auſer Spiritum tuum,
quem dediſti, vt te adorem, ij vera pieta- te, vera
vera pieta- te, vera pieta- te, ita, i- ta me tibi ſemper ſupplex dicabo,
etenim holocauſtum tibi gratum, ij
eſt cor contritum humiliter obla- tum, humili- ter oblatum.

00045518
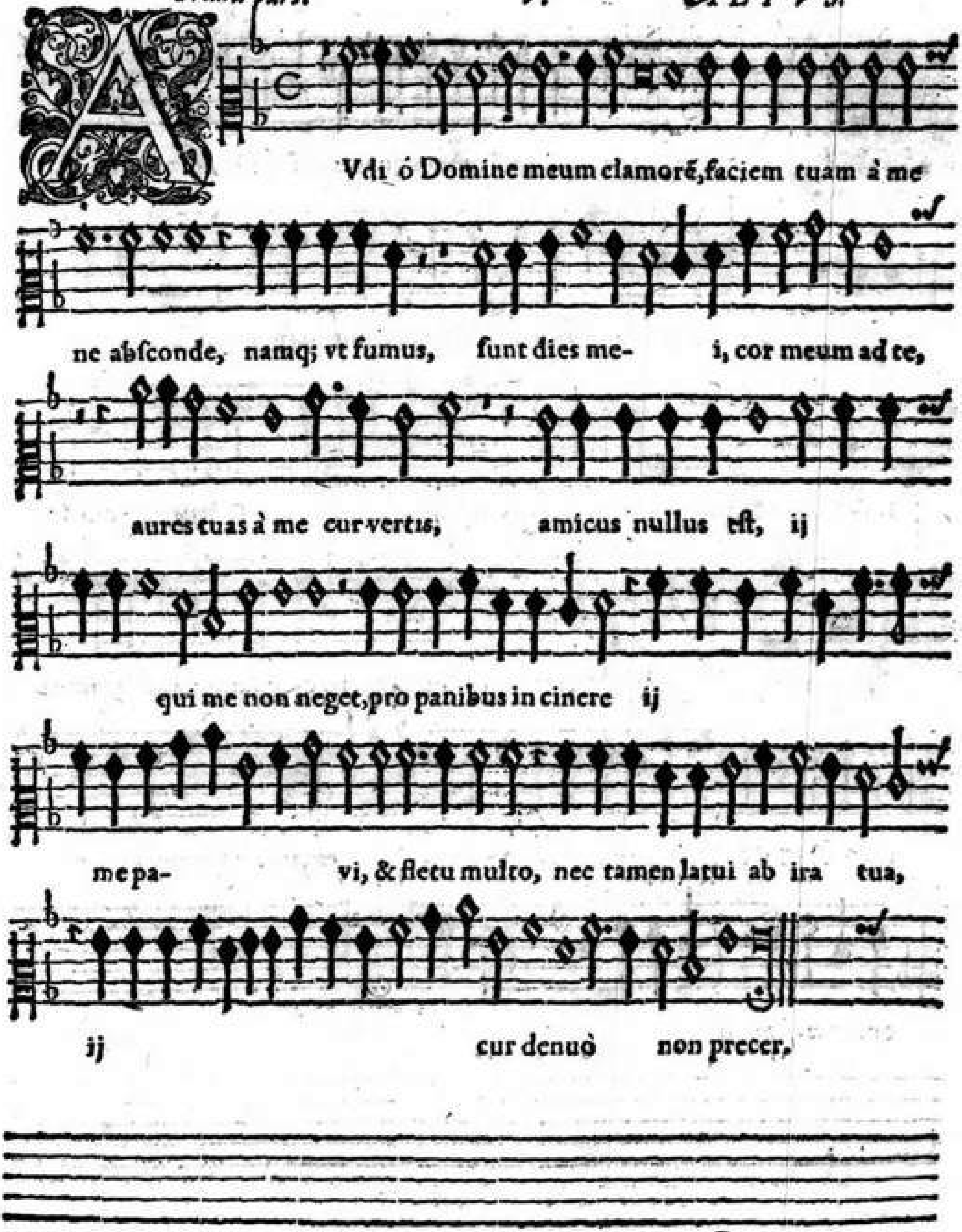
AVdi ó Domine meum clamorẽ, faciem tuam à me
ne abſconde, namq; vt fumus, ſunt dies me- i, cor meum ad te,
aures tuas à me cur vertis, amicus nullus eſt, ij
qui me non neget, prò panibus in cinere ij
me pa- vi, & fletu multo, nec tamen latui ab ira tua,
ij cur denuò non precer,

00045518

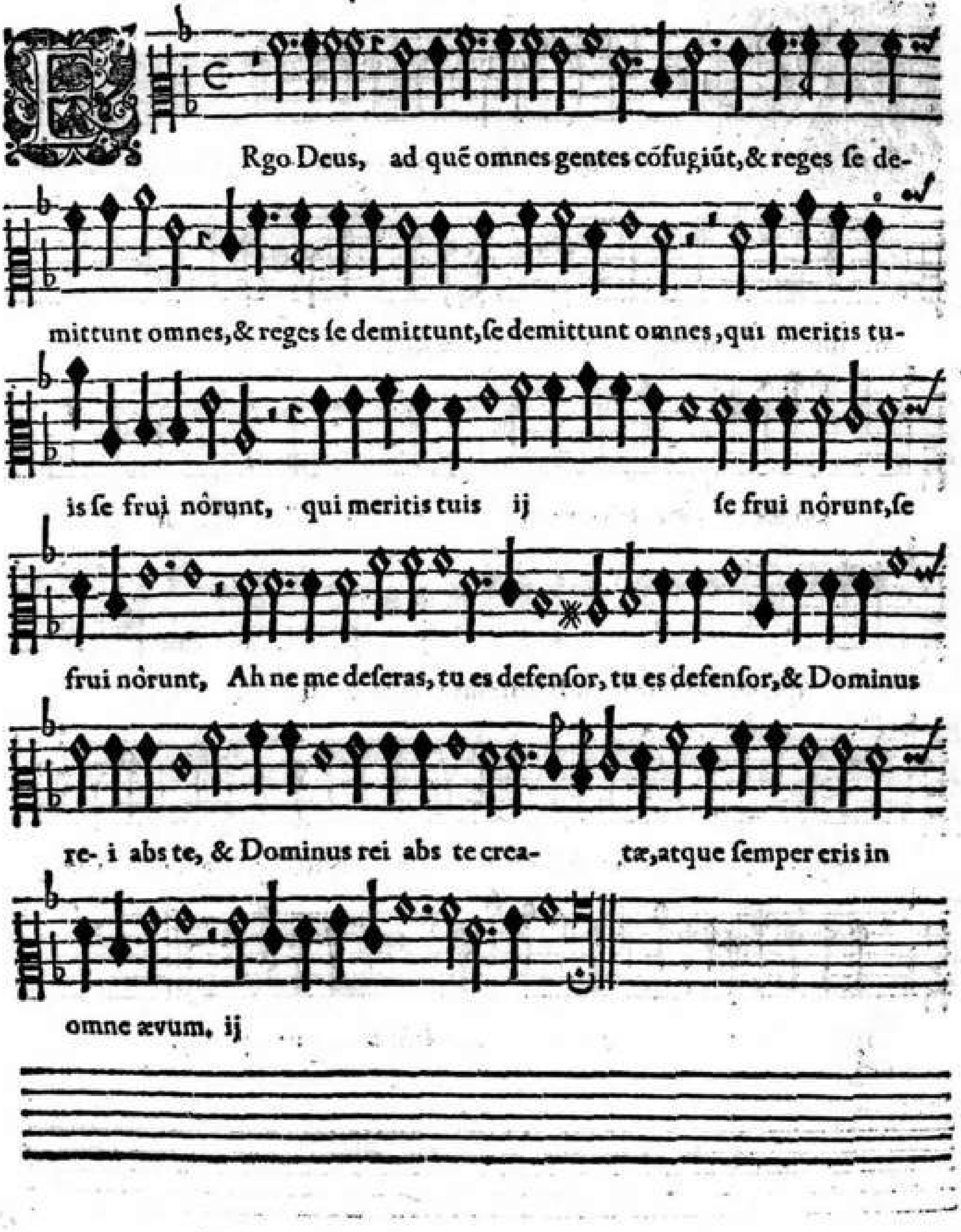
Rgo Deus, ad quē omnes gentes cõfugiũt, & reges ſe de-
mittunt omnes, & reges ſe demittunt, ſe demittunt omnes, qui meritis tu-
is ſe frui nôrunt, qui meritis tuis ij ſe frui nôrunt, ſe
frui nôrunt, Ah ne me deſeras, tu es defenſor, tu es defenſor, & Dominus
re- i abs te, & Dominus rei abs te crea- tæ, atque ſemper eris in
omne ævum, ij
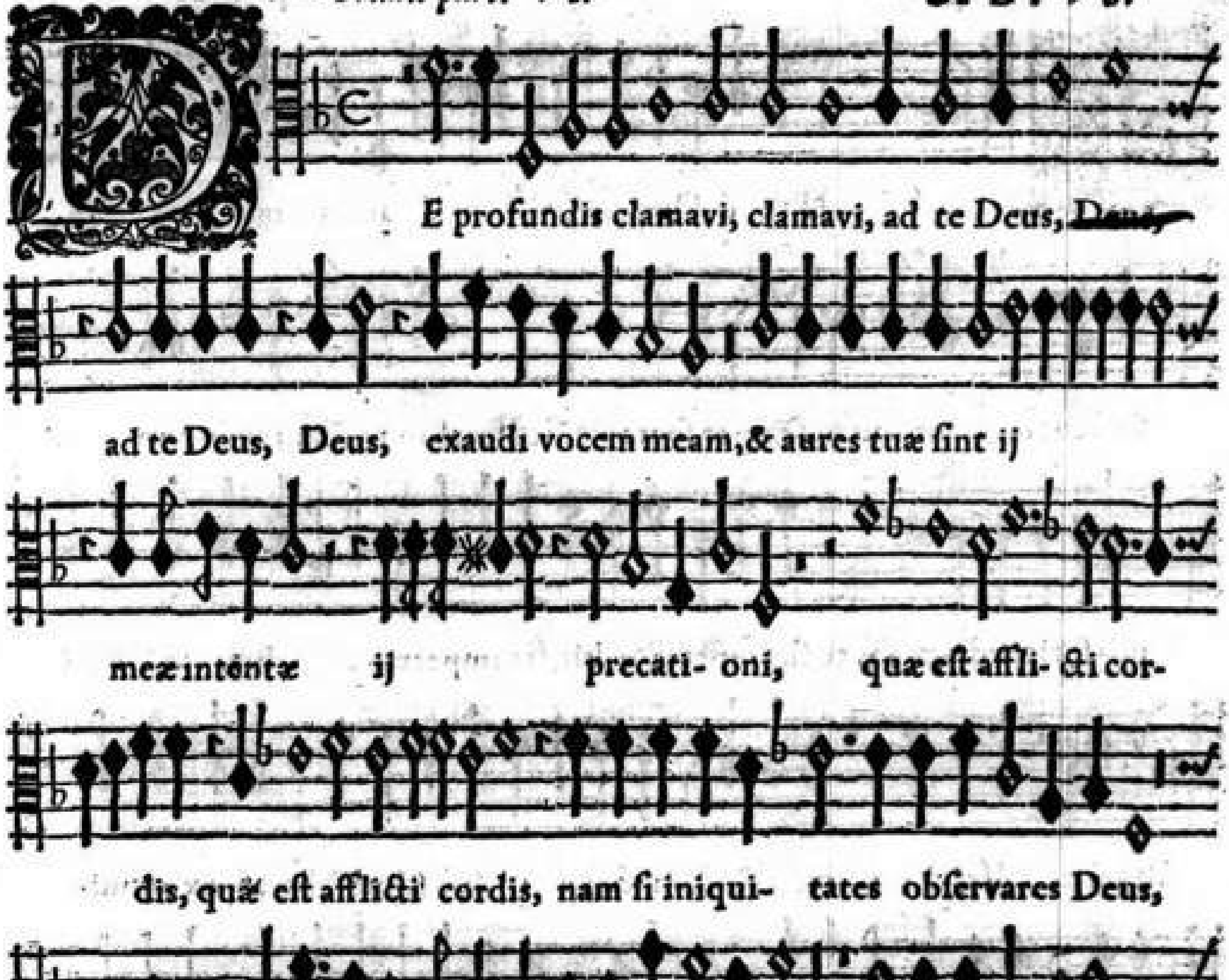
E profundis clamavi, clamavi, ad te Deus, Deus,
ad te Deus, Deus, exaudi vocem meam, & aures tuæ ſint ij
meæ intentæ ij precati- oni, quæ eſt affli- cti cor-
dis, quæ eſt afflicti cordis, nam ſi iniqui- tates obſervares Deus,
Deus, ad faciem tuam tremendam, tremendam, quisnã conſiſteret? ſed
quis nocebit, ſed quis noce- bit, ſi gra- tia tua, dignum putabis, ſi grati
a tua, ij ſi gratia tua dignum puta- bis, dignũ puta- bis.

Secunda pars. ALTVS.
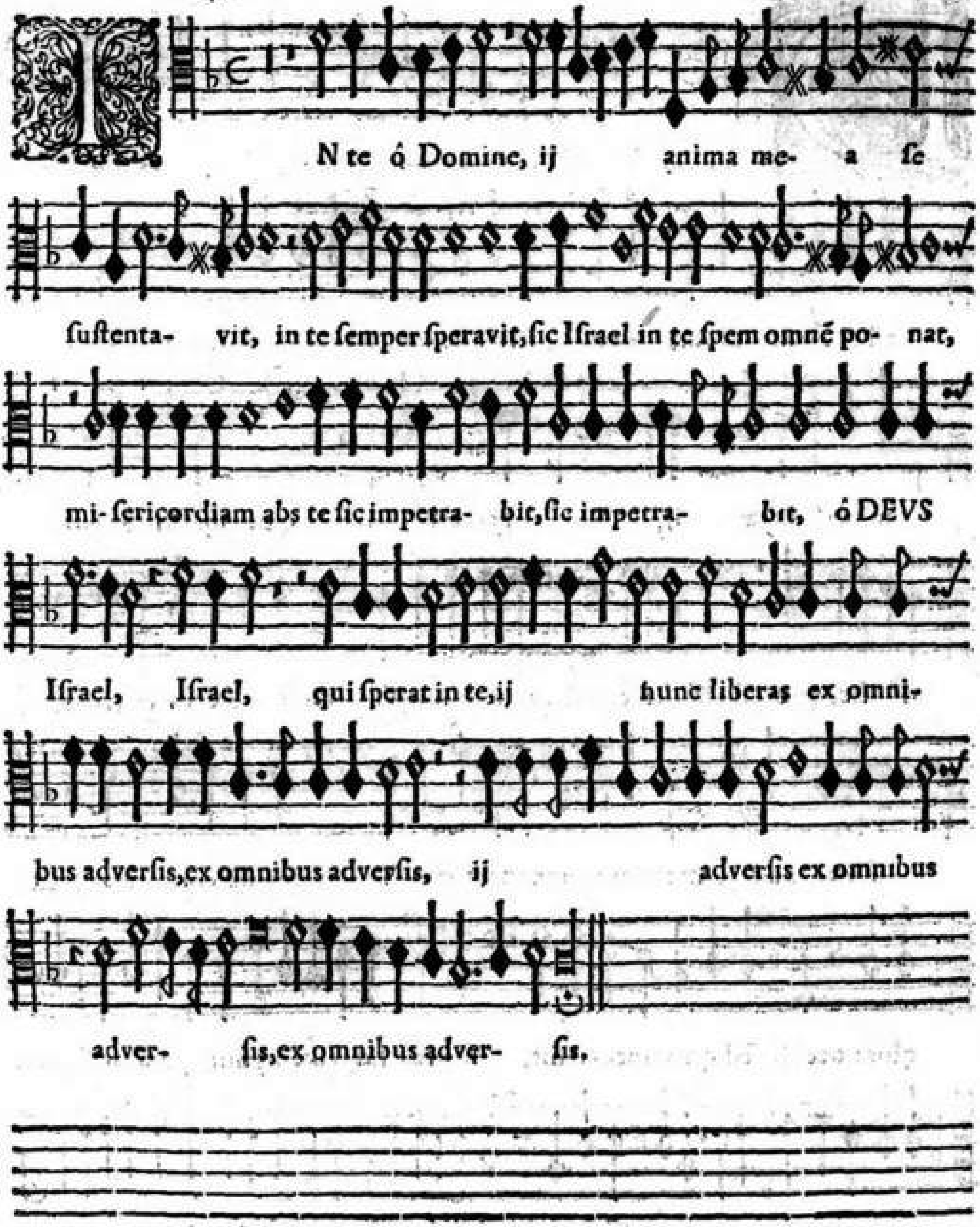
00045518
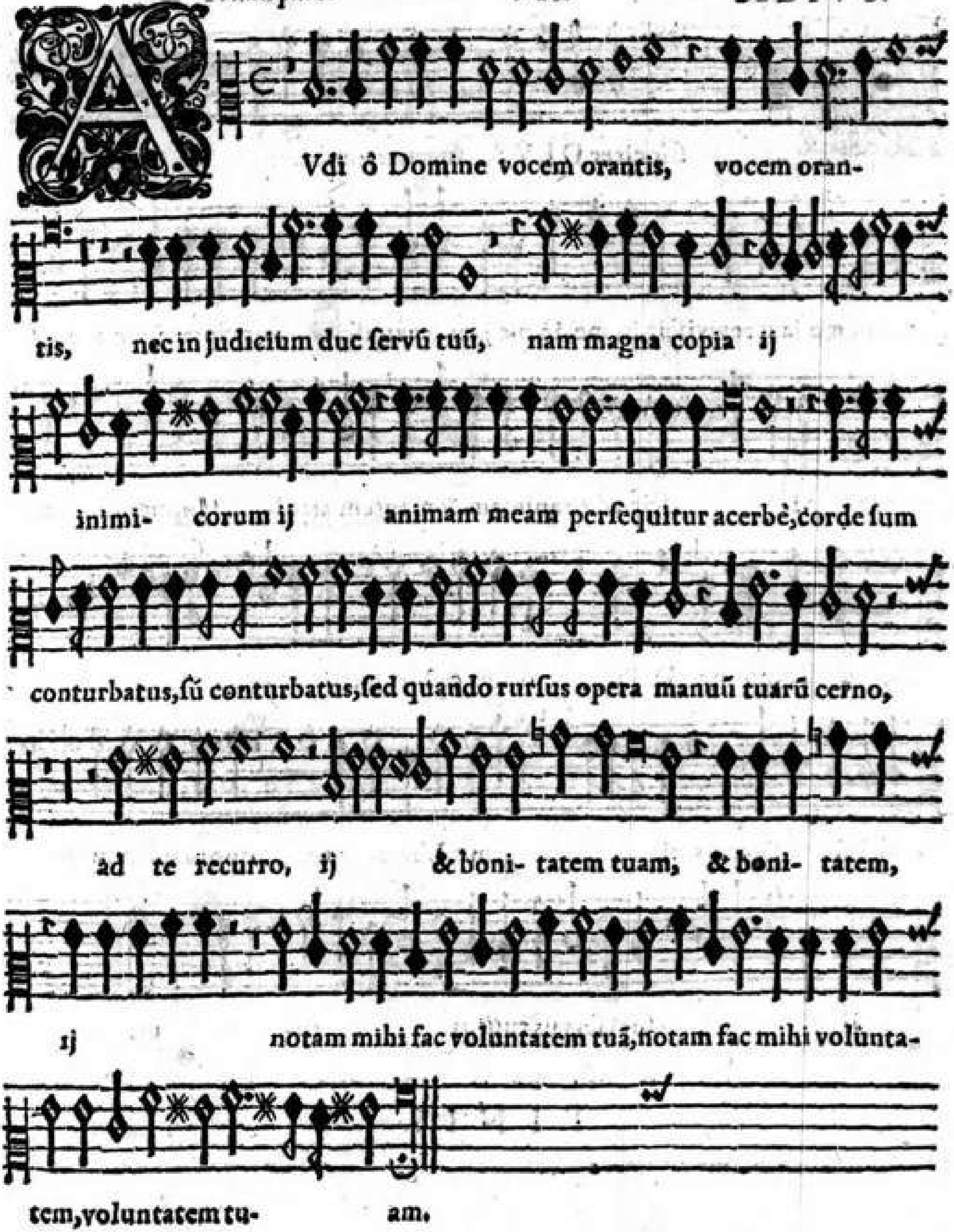
A
Vdi ô Domine vocem orantis, vocem oran-
tis, nec in judicium duc ſervũ tuũ, nam magna copia ij
inimi- corum ij animam meam perſequitur acerbè, corde ſum
conturbatus, ſũ conturbatus, ſed quando rurſus opera manuũ tuarũ cerno,
ad te recurro, ij & boni- tatem tuam, & boni- tatem,
ij notam mihi fac voluntatem tuã, notam fac mihi volunta-
tem, voluntatem tu- am.

00045518

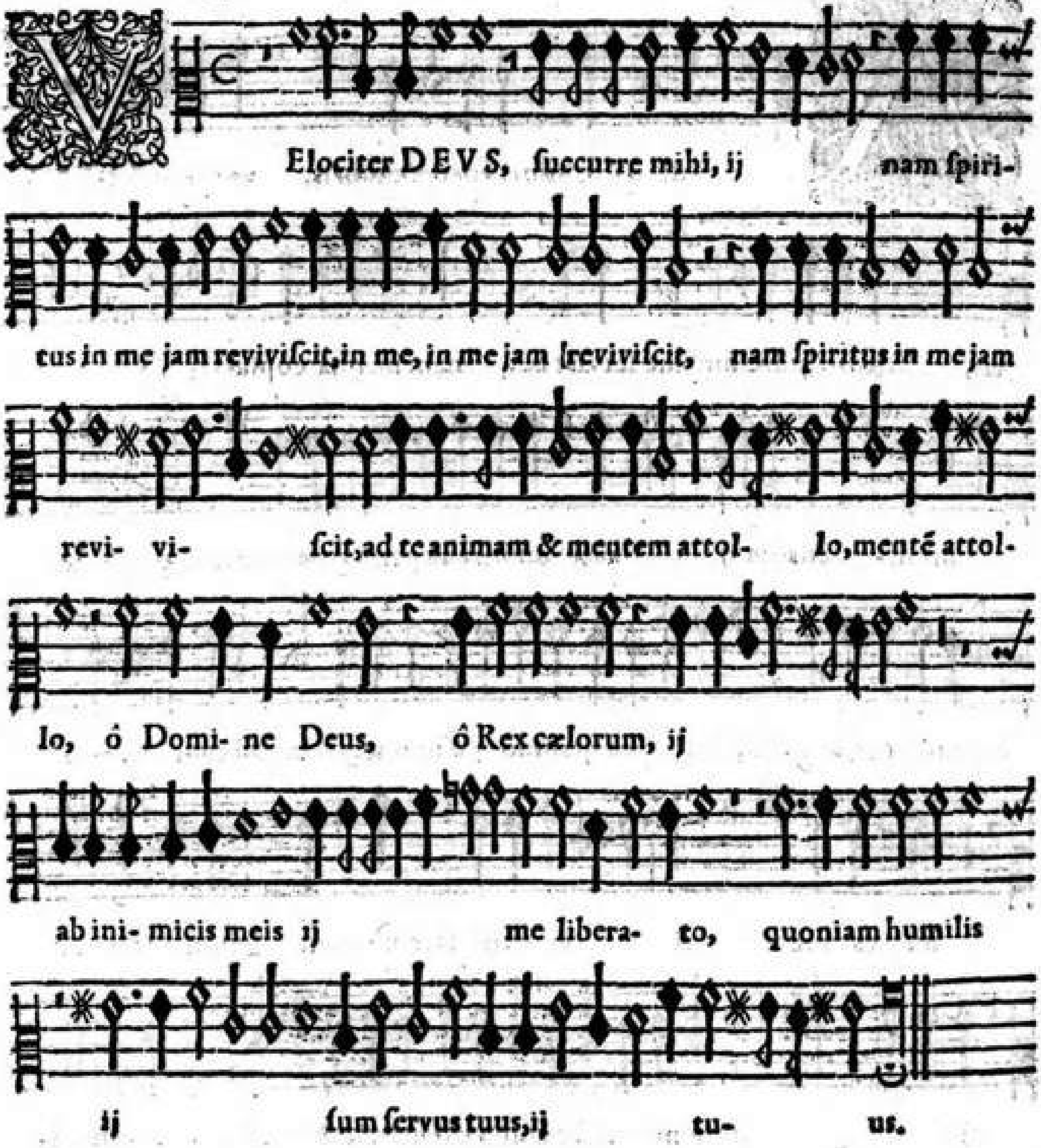

FINIS.

0045518

ALTO.

Mus. pr. 4° 2724/7

FIORI DEL GIARDINO

DI DIVERSI ECCELLENTISSIMI AVTORI

à

Quattro, cinque, ſei, ſette, otto, & nove voci.

Raccolte con molta diligentia & novamente date in luce.

NORIMBERGO

Appreſſo Paulo Kaufmann.

M. D. XCVII.

00045518

INDEX MOTECTARVM GREGORII AICHINGERI.

Quinque.

I. Vidi ſub altare, 1.pars.
II. Et datæ ſunt illis. 2. pars.
III. Ego autem rogavi pro te.
IIII. Domine Deus qui conteris bella.
V. O quem ſuavis eſt Domine, 1.pars.
VI. Panis quem ego dabo, 2.pars.
VII. Gloria Patri qui creavit nos, 1.pars.
VIII. Te decet laus, 2.pars.
IX. Iubilate Deo omnis terra, 1. pars.
X. Laudate nomen eius. 2.pars.
XI. Gaudeamus & exultemus.
XII. Dies iræ, dies illa.
XIII. Benedicam Domino, 1.pars.
XIIII. Quis eſt homo, 2.pars.

Sex.

XV. Noli timere, 1.pars.
XVI. Cum ambulaveris, 2.pars.
XVII. Quæ nova.

Septem.

XVIII. Adeſto unus Deus.

Octo.

XIX. Gaudete.
XX. Laudate Dominum.

FINIS.

00045518

Mus. pr. 4° 2724/6

SEPTEM PSALMI POENITENTIALES

Sex vocum.

A

IOANNĒ CROCE

Venetiis ad S. Marci Archi-
muſico

Italica lingva primum modulati:

NVNC VERO AD ALIORVM, QVI ISTAM
non callent, pium uſum in Latinam
linguam converſi

Ab

AMATORE QVODAM
MVSICAE.

TENOR.

NORIMBERGÆ
Apud Paulum Kaufmannum,
M. D. IC.

N: 8.

Ornatiſsimo viro,

DN. GEORGIO GRVBERO,

Civi Noribergenſi honoratiſsimo, Muſicæ elegantioris fautori magno, amico ſuo,

S. P.

D. PAVLVS, SALVATORIS NOSTRI APOSTOLVS E PRAECIpuis, præpoſtera ſui temporis ſtudia in Corinthiis graviter perſtringens fecit, vt noſtrorum Germanorum in Italica aut alia peregrina lingua exercitia Muſica, quæ propter concentũ ſuaviorem, quo plurimum delectabar, multis jam annis apud earum linguarum imperitos invaluerant, improbarem. Sunt enim Illi talia ſonus absq; mente, quiq; nec ad ſui, nec aliorum ædificationem utilis eſt.

Cum verò nec meas, nec aliorum res ferre intelligerem, vt eam ob cauſam, qui tanto bono privari nollet, linguas illas addiſceret: talem aliquam ineundam eſſe rationem putavi, quo non ſolum lingua aut ore, verum etiam mente caneretur & audiretur. Neq; enim Divo illi Apoſtolo ſatis eſt ſpiritu aut voce pſallere: mente quoq; pſallendũ eſt, non tantum, ne ſimus aliis & nobis ipſis barbari: verum etiam vt fructum inde capiamus eum, quem debemus. Tota autem illa ratio ſemper mihi conſiſtere viſa eſt in textuum vel commutatione, ſicubi eſſent illi profani nimium: vel translatione, ſi nihil continerent alieni à pietate & bonis moribus, quorum inopiâ jam diu laboramus.

Placuit id inſtitutum meum non paucis: inter quos tu, Ornatiſsime Domine GRVBERE, tantò magis emines, quanto & pietas tua ardentior, & incredibile elegantioris Muſicæ ſtudium atq; amor evidentior eſt. Quod enim Pſalmis, quos vocant, pœnitentialibus, à IOANNE CROCE, præſtantiſs. Italicæ Muſicæ hoc tempore artifice editis, me donaſti, quid aliud voluiſti, quàm novum aperire campum, in quem Muſa mea qualiscunq; excurreret? Nam propenſa tua in me voluntas ita multis inde à pueris vsq; declarata eſt argumentis manifeſtiſsimis, vt nihil reliqui feciſſe videaris.

Excurri itaq;, non tum quidem, fateor, quando campus ille abs te aperiretur (retinebant enim negocia mea) ſed quando me DEVS clementiſsimus è morbo repentino eoq; graviſsimo, quo ad pœnitentiam vocârat, liberaret, vt debita eius miſericordiæ immenſæ vota, quæ poſſem, redderem. Quæ cum occultanda non videantur, ad quẽ potius quam ad te mitterem, à quo Harmoniam dono accepi? Hanc ergo, quam reddo, à me, cui tui memoria ſæpè jucunda eſt, recipe: ſed ad ampliores vſus accommodatam. Neq; enim, nunc, ut ante, ſine, ſed cum mente tibi aliisq; vtilem, DEO verò gratiſſimum & acceptiſsimum edes ſonum, quotieſcunq; à moleſtiſsimis Mercaturæ negociis, quod ſoles ratione honeſtiſsima, ad Muſas haſce amæniores cum ſanctis expaciari placeat. Quæ res quoq; ſatis erit ad obturandum impudens eorum os, qui fortaſsis hanc translationem (Hac enim hic vſus ſum quanquàm liberiore, quæq; non tam Italicorum verborum quàm ſacrorum textuum ſenſus ſequeretur) alicubi ut ineptam (qua tamen aptiorem ipſi dare nequeunt) ridebunt. Malo enim in talibus exercitiis uti cum D. Paulo translatione inepta, quando ita cenſent, ſed plana & utili, quàm mille artibus non intellectæ linguæ adornato textu. Hac tu quoq; cum priſtina mei memoria deinceps utere: & cum quibuſcunq; voles (per me enim id licet) communica. B. V. Norimb. Calend. Septembris, Anno 1599.

Tuus quem benè noſti,

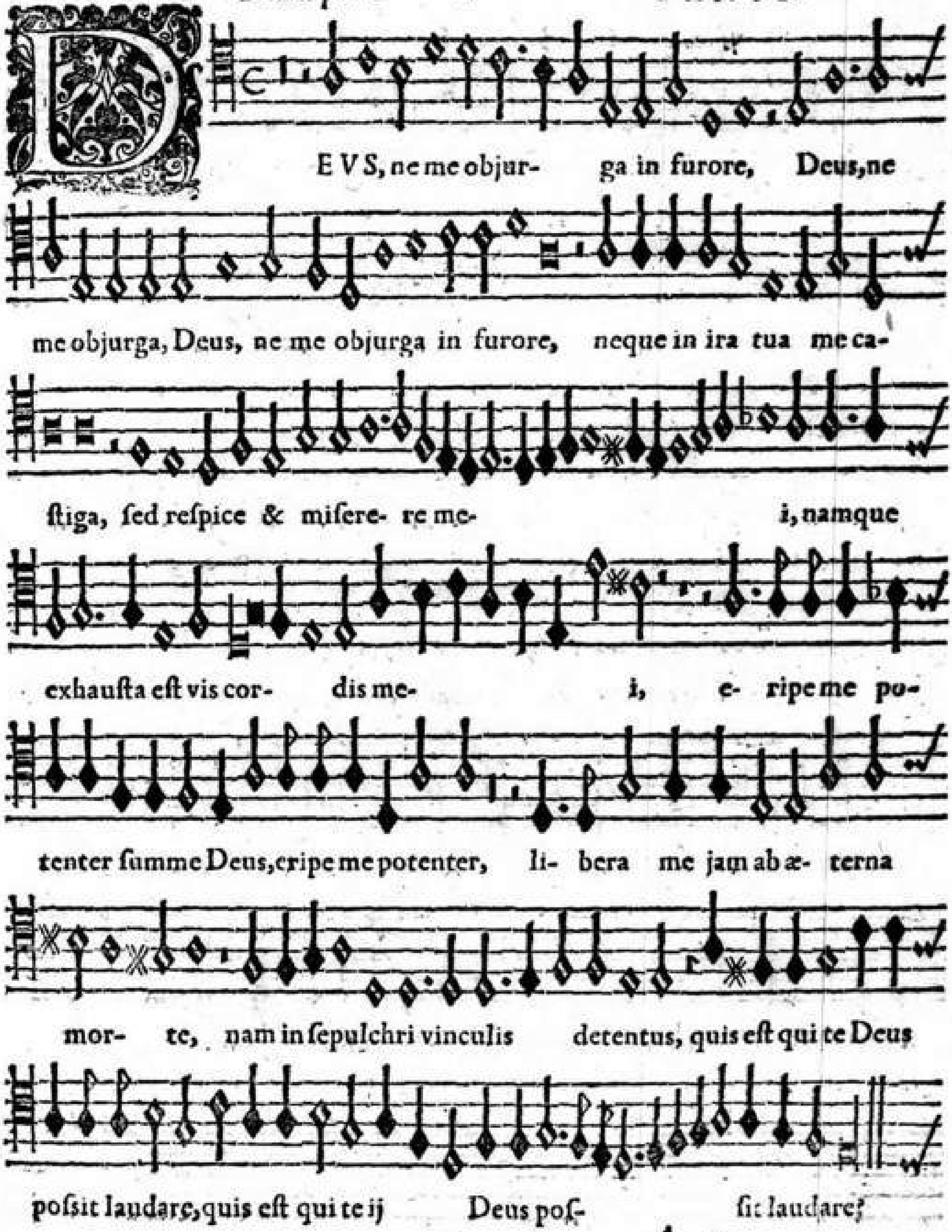
DEVS, ne me objur- ga in furore, Deus, ne
me objurga, Deus, ne me objurga in furore, neque in ira tua me ca-
ſtiga, ſed reſpice & miſere- re me- i, namque
exhauſta eſt vis cor- dis me- i, e- ripe me po-
tenter ſumme Deus, eripe me potenter, li- bera me jam ab æ- terna
mor- te, nam in ſepulchri vinculis detentus, quis eſt qui te Deus
poſsit laudare, quis eſt qui te ij Deus poſ- ſit laudare?

00045518

Secunda pars.

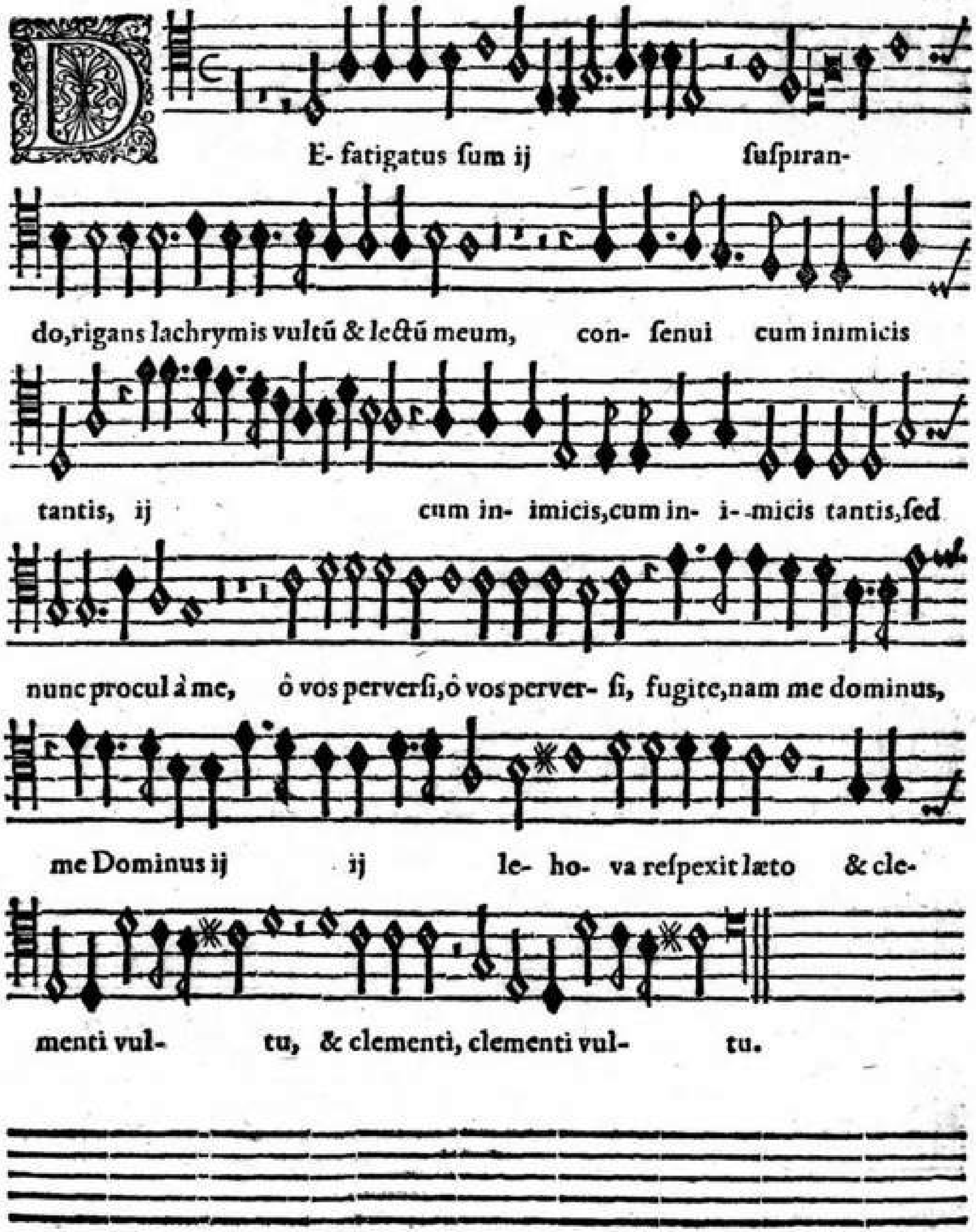

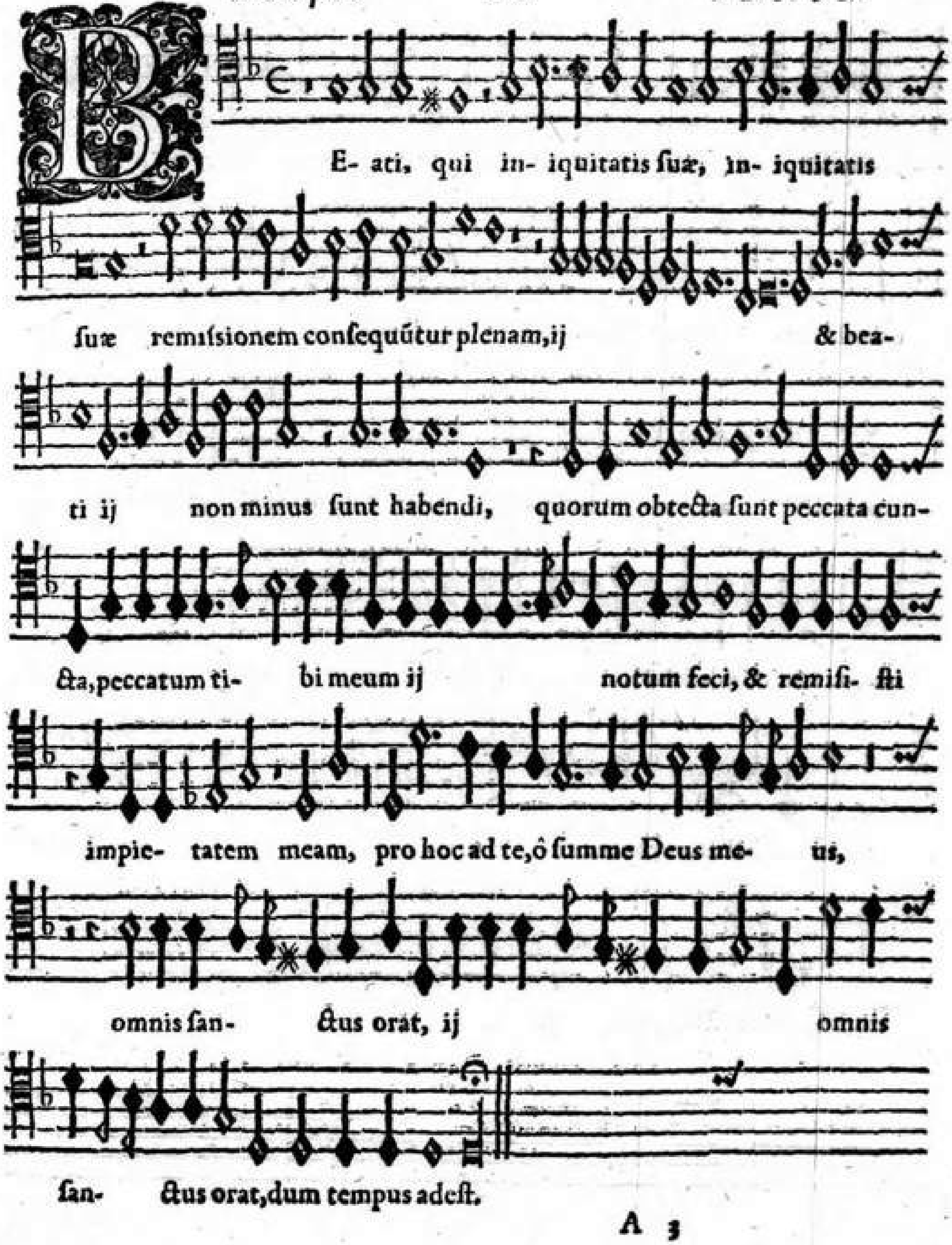
B
E- ati, qui in- iquitatis ſuæ, in- iquitatis
ſuæ remiſsionem conſequûtur plenam, ij & bea-
ti ij non minus ſunt habendi, quorum obtecta ſunt peccata cun-
cta, peccatum ti- bi meum ij notum feci, & remiſi- ſti
impie- tatem meam, pro hoc ad te, ô ſumme Deus me- us,
omnis ſan- ctus orat, ij omnis
ſan- ctus orat, dum tempus adeſt.

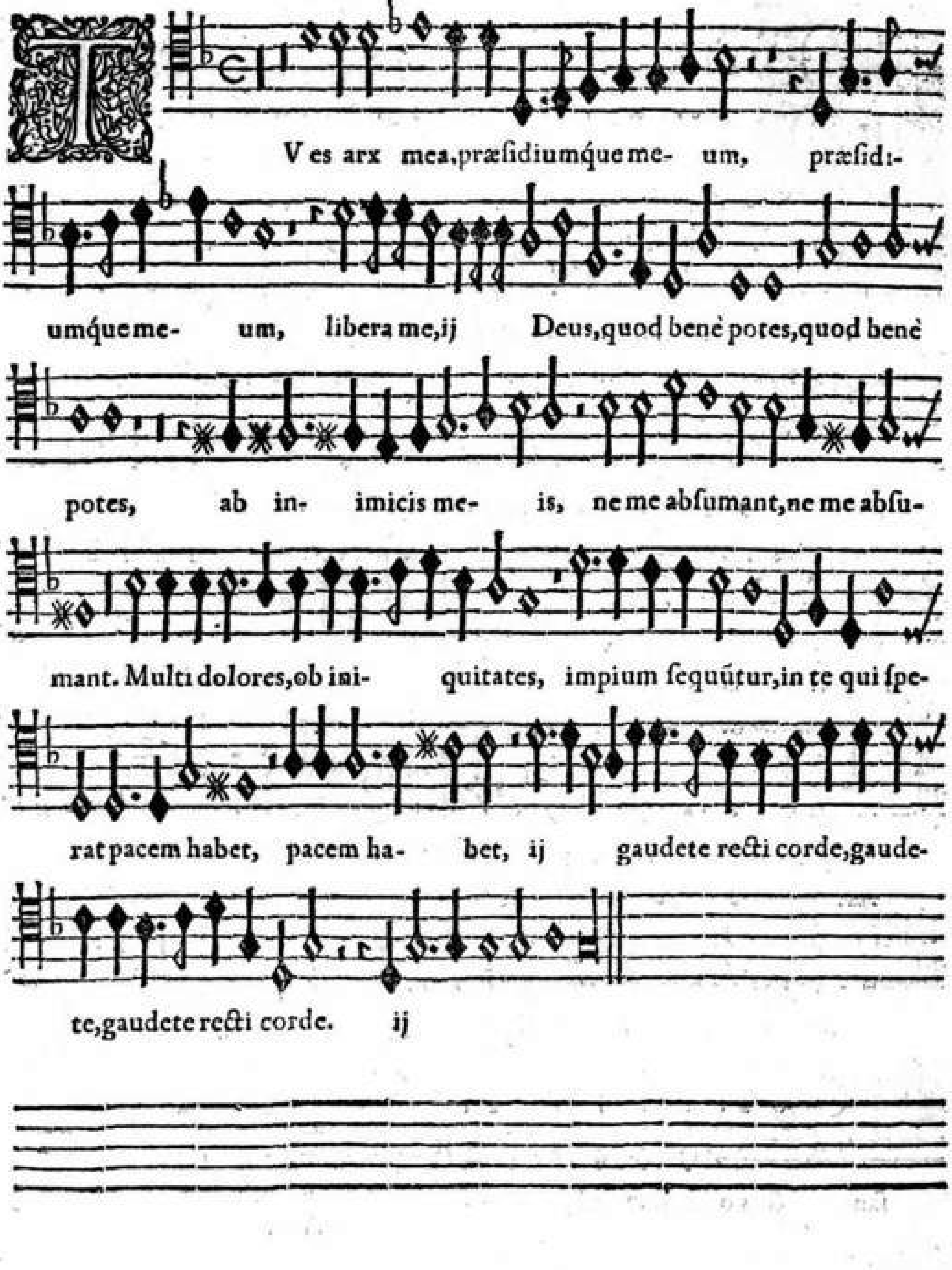

T
V es arx mea, præſidiumque me- um, præſidi-
umque me- um, libera me, ij Deus, quod benè potes, quod benè
potes, ab in- imicis me- is, ne me abſumant, ne me abſu-
mant. Multi dolores, ob ini- quitates, impium ſequũtur, in te qui ſpe-
rat pacem habet, pacem ha- bet, ij gaudete recti corde, gaude-
te, gaudete recti corde. ij

00045518

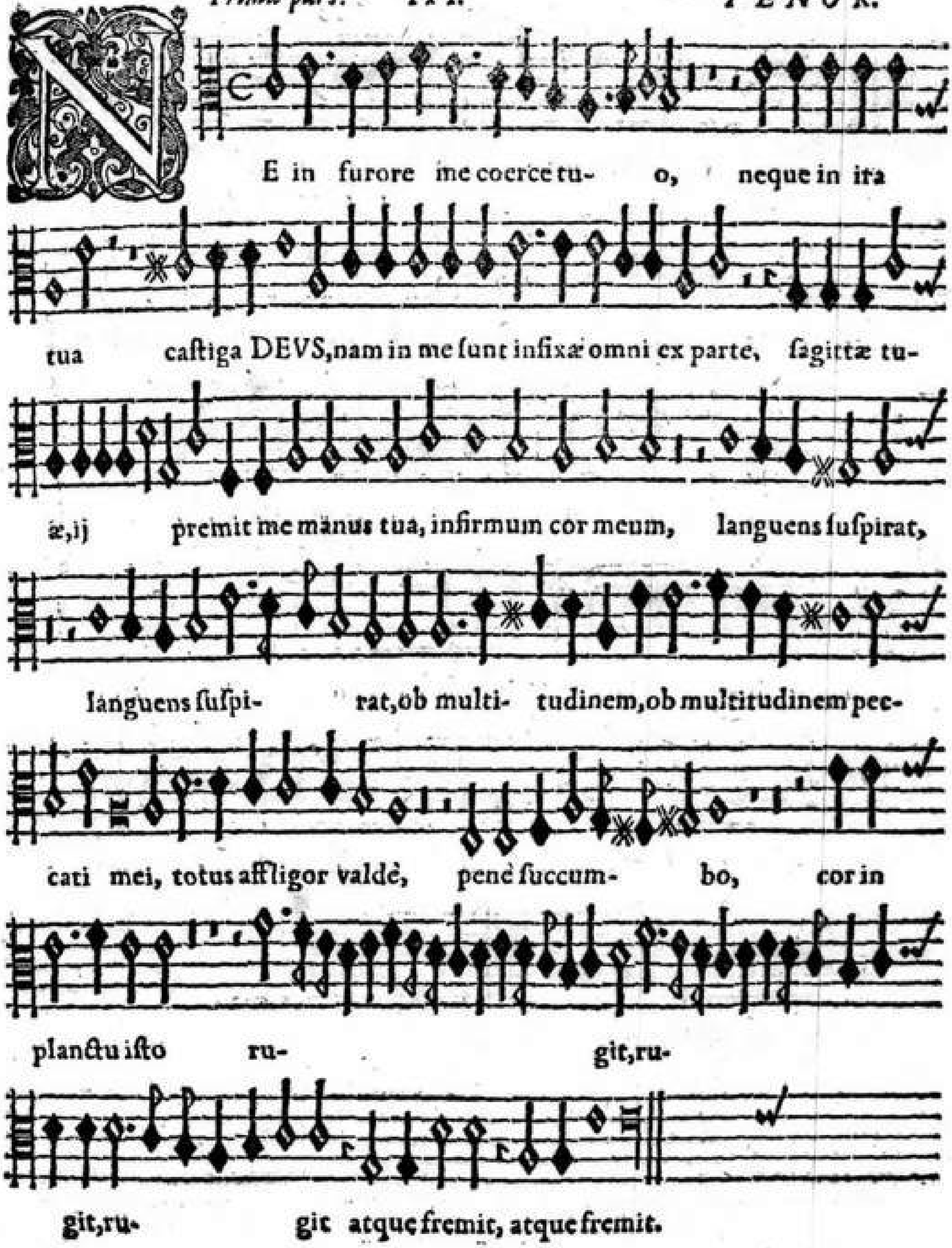
NE in furore me coerce tu- o, neque in ira
tua caſtiga DEVS, nam in me ſunt infixæ omni ex parte, ſagittæ tu-
æ, ij premit me manus tua, infirmum cor meum, languens ſuſpirat,
languens ſuſpi- rat, ob multi- tudinem, ob multitudinem pec-
cati mei, totus affligor valdè, penè ſuccum- bo, cor in
planctu iſto ru- git, ru-
git, ru- git atque fremit, atque fremit.

00045518

Secunda pars. TENOR.

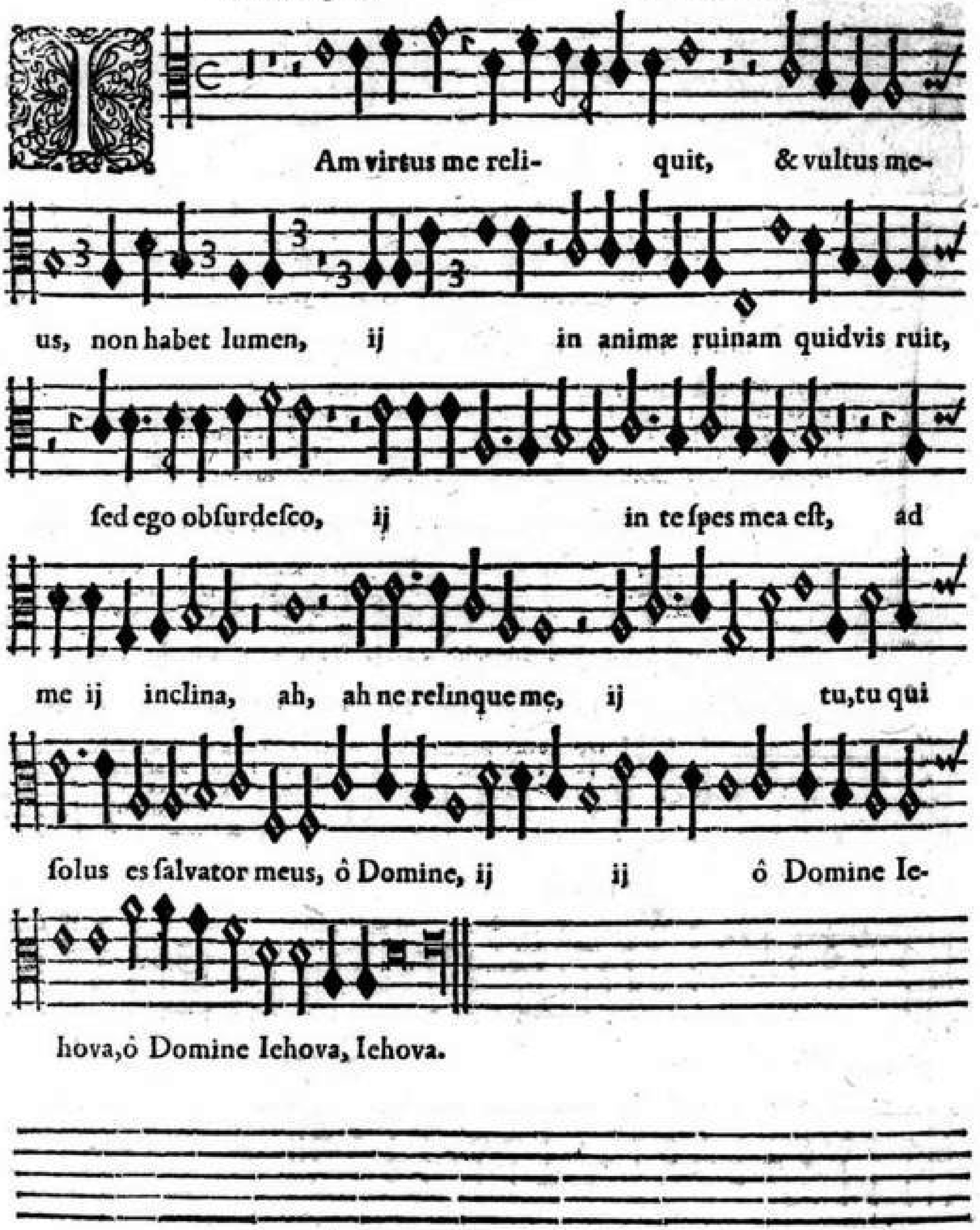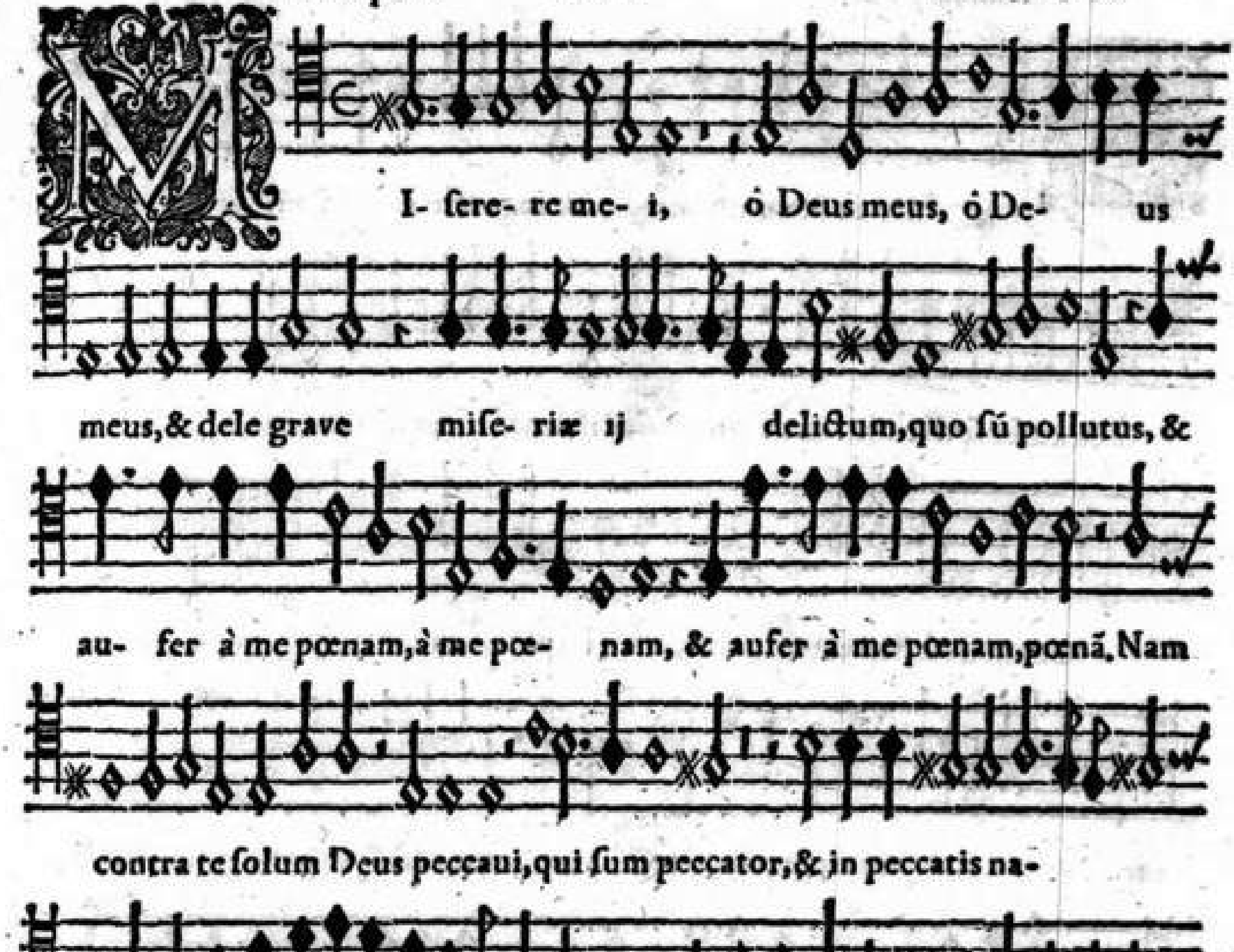

M
I- ſere- re me- i, ó Deus meus, ó De- us
meus, & dele grave miſe- riæ ij delictum, quo ſú pollutus, &
au- fer à me pœnam, à me pœ- nam, & aufer à me pœnam, pœnã. Nam
contra te ſolum Deus peccaui, qui ſum peccator, & in peccatis na-
tus, ſed tu qui arctam cæli viam recludis, animam lava meam labe ple-
nam, candidior ut ſit ij vel ipſa nive, candidi-
or ut ſit ij vel ipſa nive.

00045518
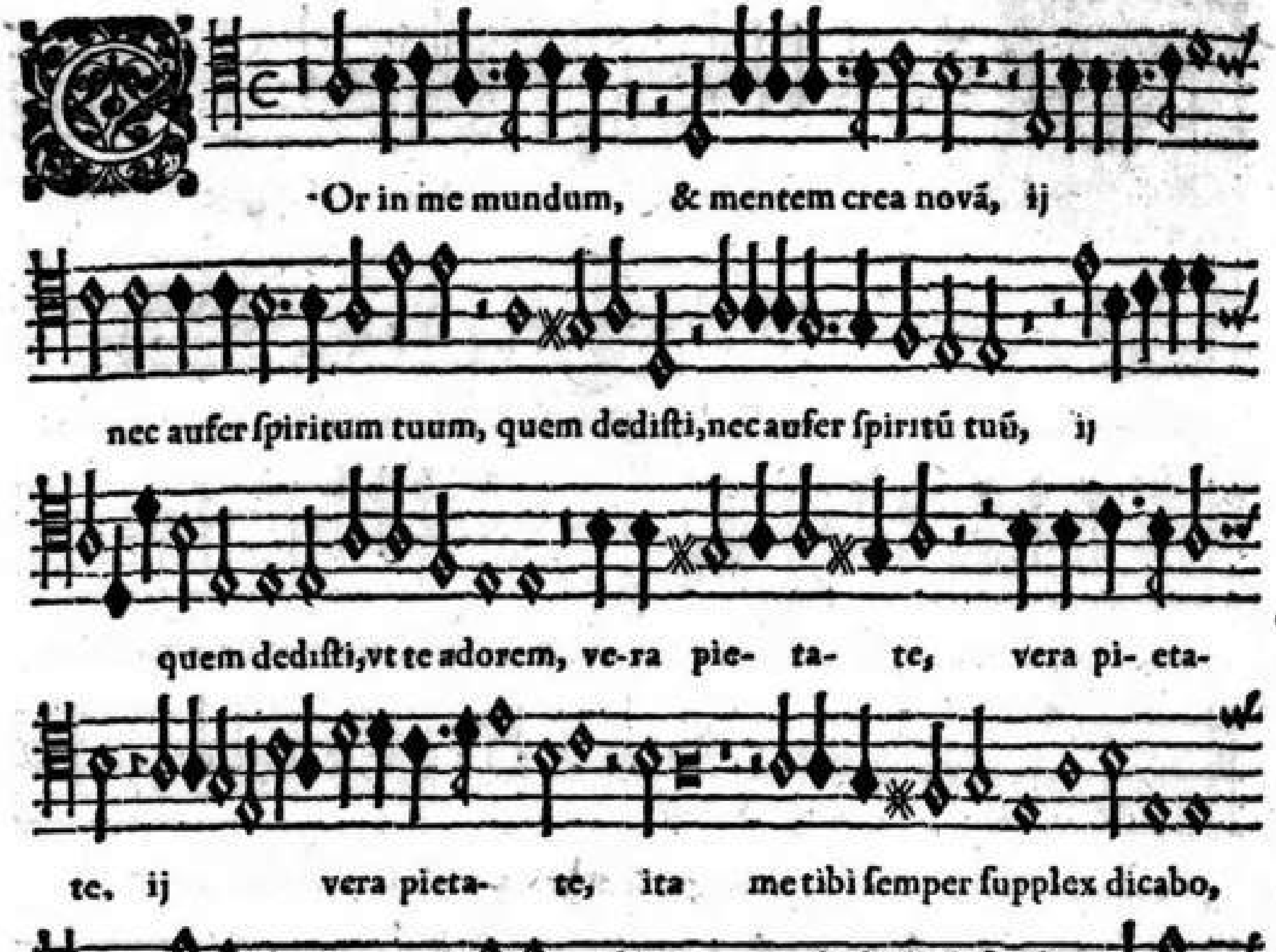
C
Or in me mundum, & mentem crea novã, ij
nec aufer ſpiritum tuum, quem dediſti, nec aufer ſpiritũ tuũ, ij
quem dediſti, vt te adorem, ve-ra pie- ta- te, vera pi- eta-
te, ij vera pieta- te, ita me tibi ſemper ſupplex dicabo,
etenim holocauſtum tibi, tibi gratũ, eſt cor contritum humiliter
oblatum, humili- ter oblatum.
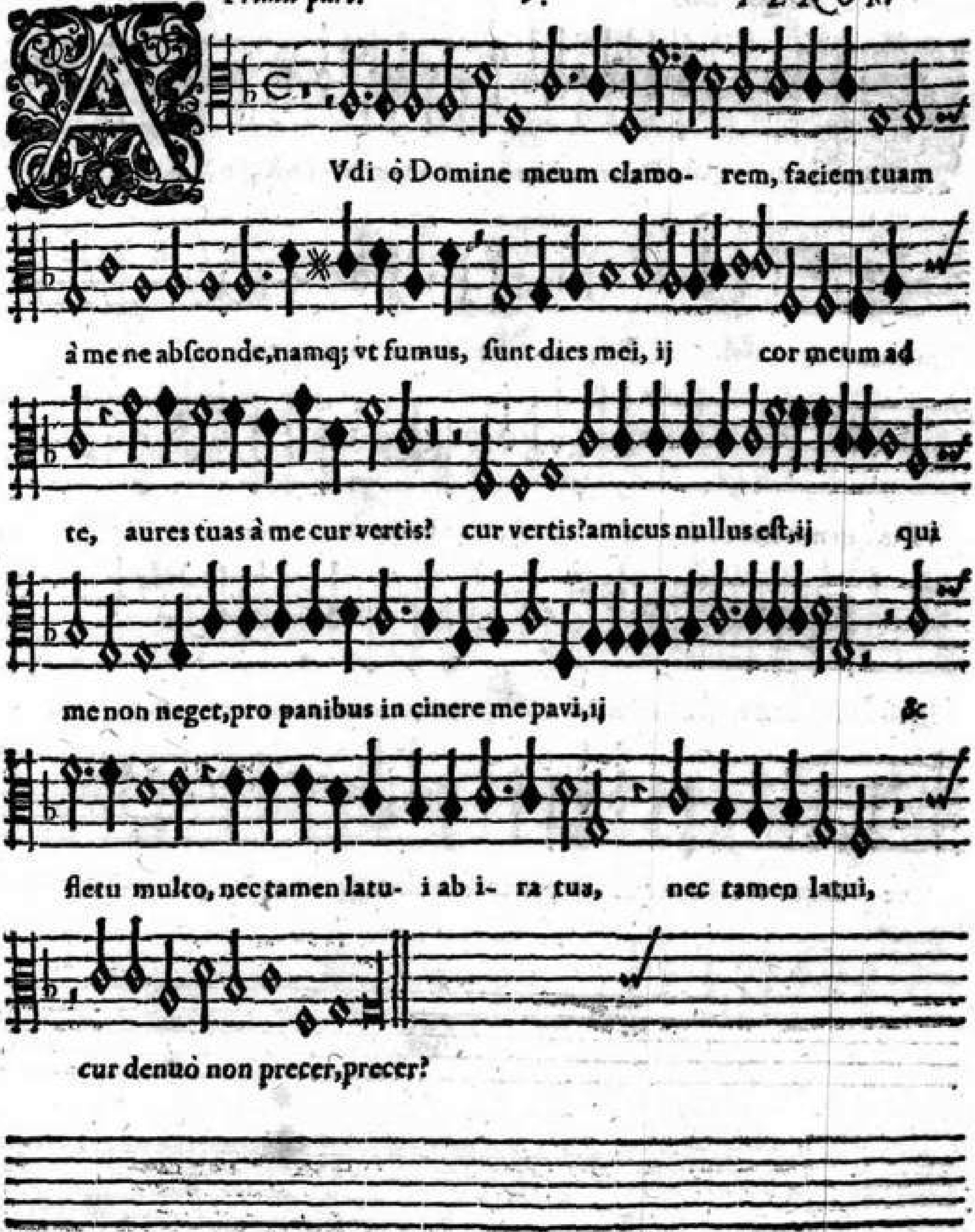
A Vdi ò Domine meum clamo- rem, faciem tuam
à me ne abſconde,namq; vt fumus, ſunt dies mei, ij cor meum ad
te, aures tuas à me cur vertis? cur vertis?amicus nullus eſt,ij qui
me non neget,pro panibus in cinere me pavi,ij &
fletu multo, nec tamen latu- i ab i- ra tua, nec tamen latui,
cur denuò non precer,precer?
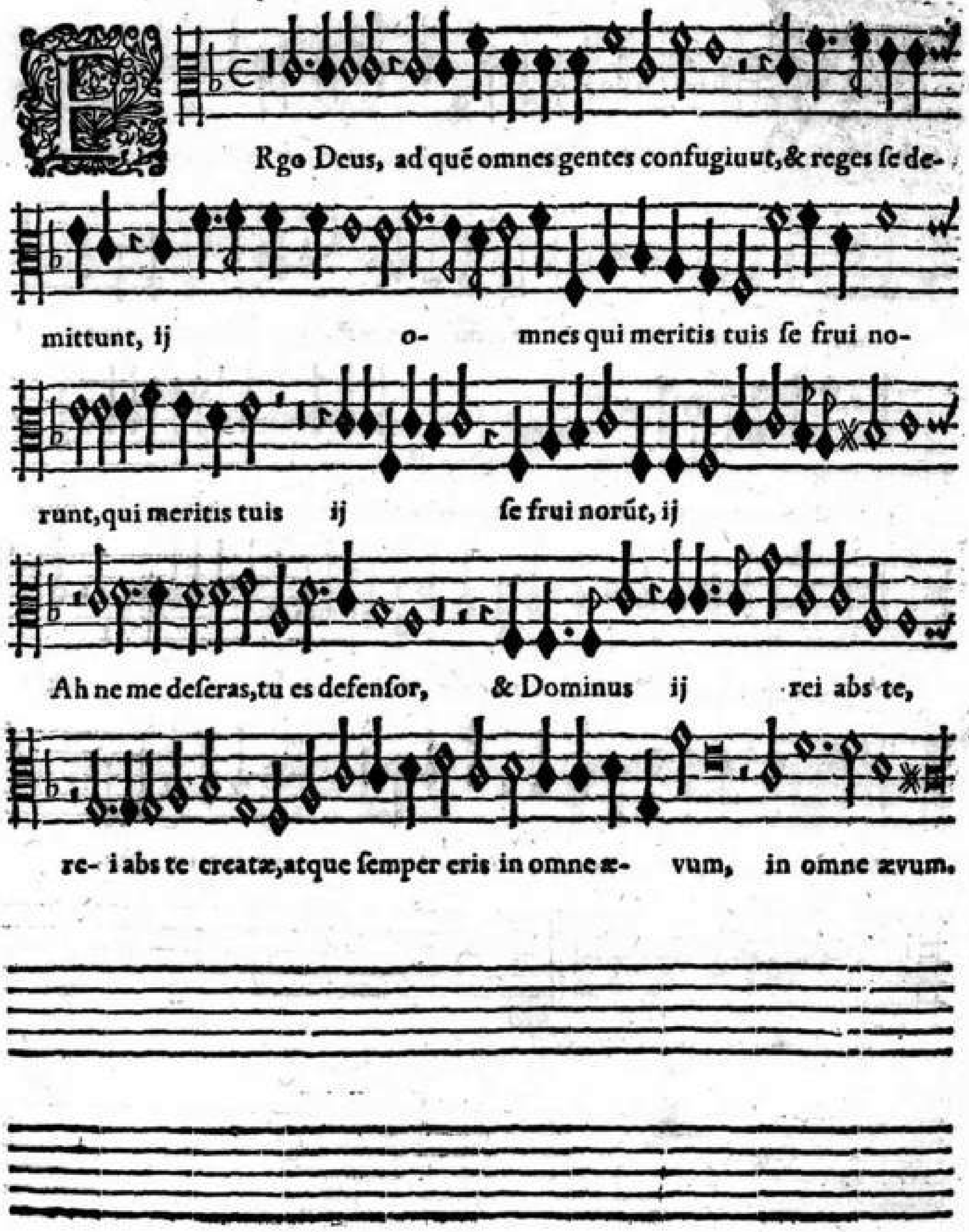
ERgo Deus, ad quē omnes gentes confugiuut, & reges ſe de-
mittunt, ij o- mnes qui meritis tuis ſe frui no-
runt, qui meritis tuis ij ſe frui norũt, ij
Ah ne me deſeras, tu es defenſor, & Dominus ij rei abs te,
re- i abs te creatæ, atque ſemper eris in omne æ- vum, in omne ævum.

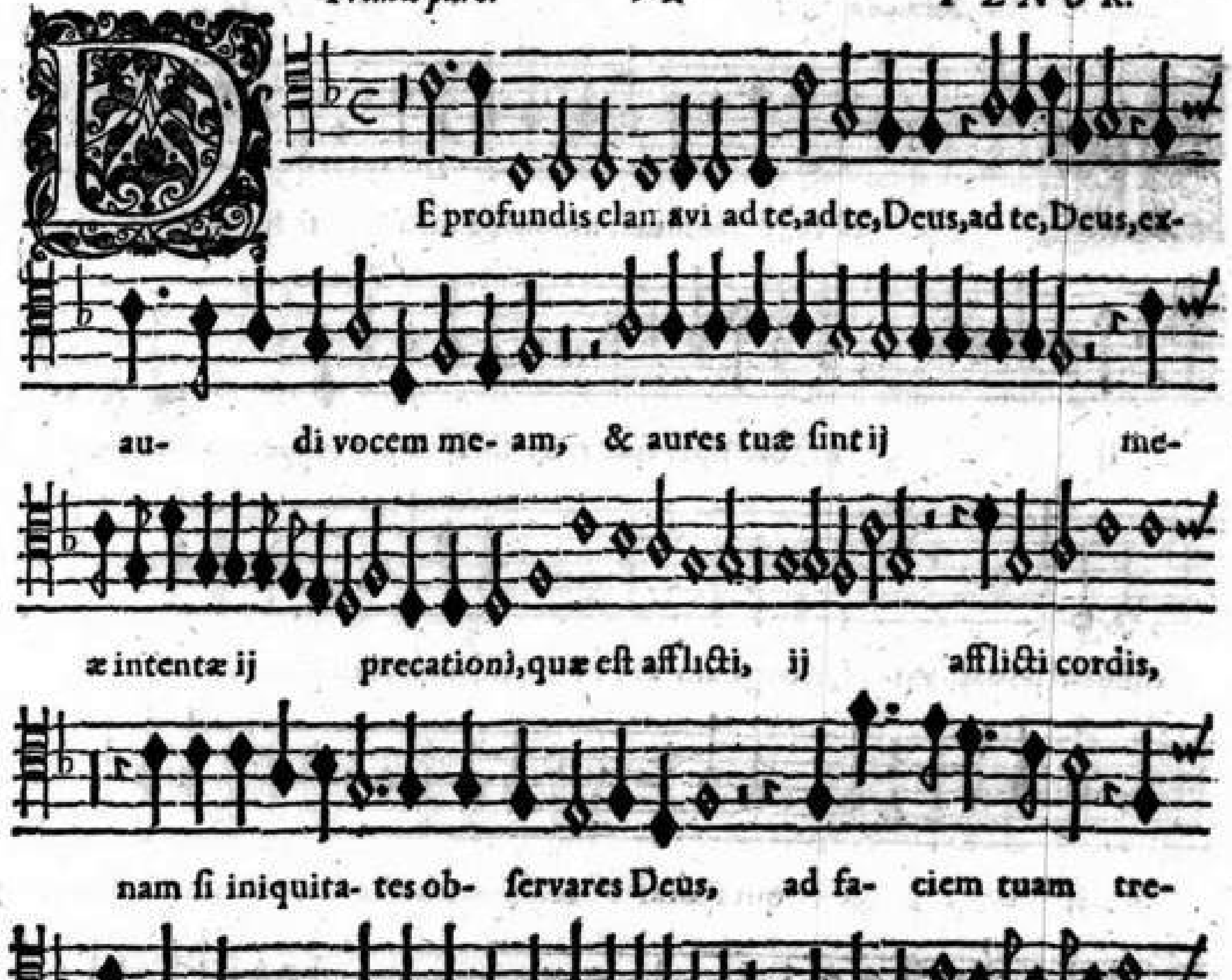
D
E profundis clamavi ad te, ad te, Deus, ad te, Deus, ex-
au- di vocem me- am, & aures tuæ ſint ij me-
æ intentæ ij precationi, quæ eſt afflicti, ij afflicti cordis,
nam ſi iniquita- tes ob- ſervares Deus, ad fa- ciem tuam tre-
men- dam quiſnam conſiſteret? ij ſed quis noce- bit,
ſi grati- a tua ij ij
dignum putabis? ij

00045518
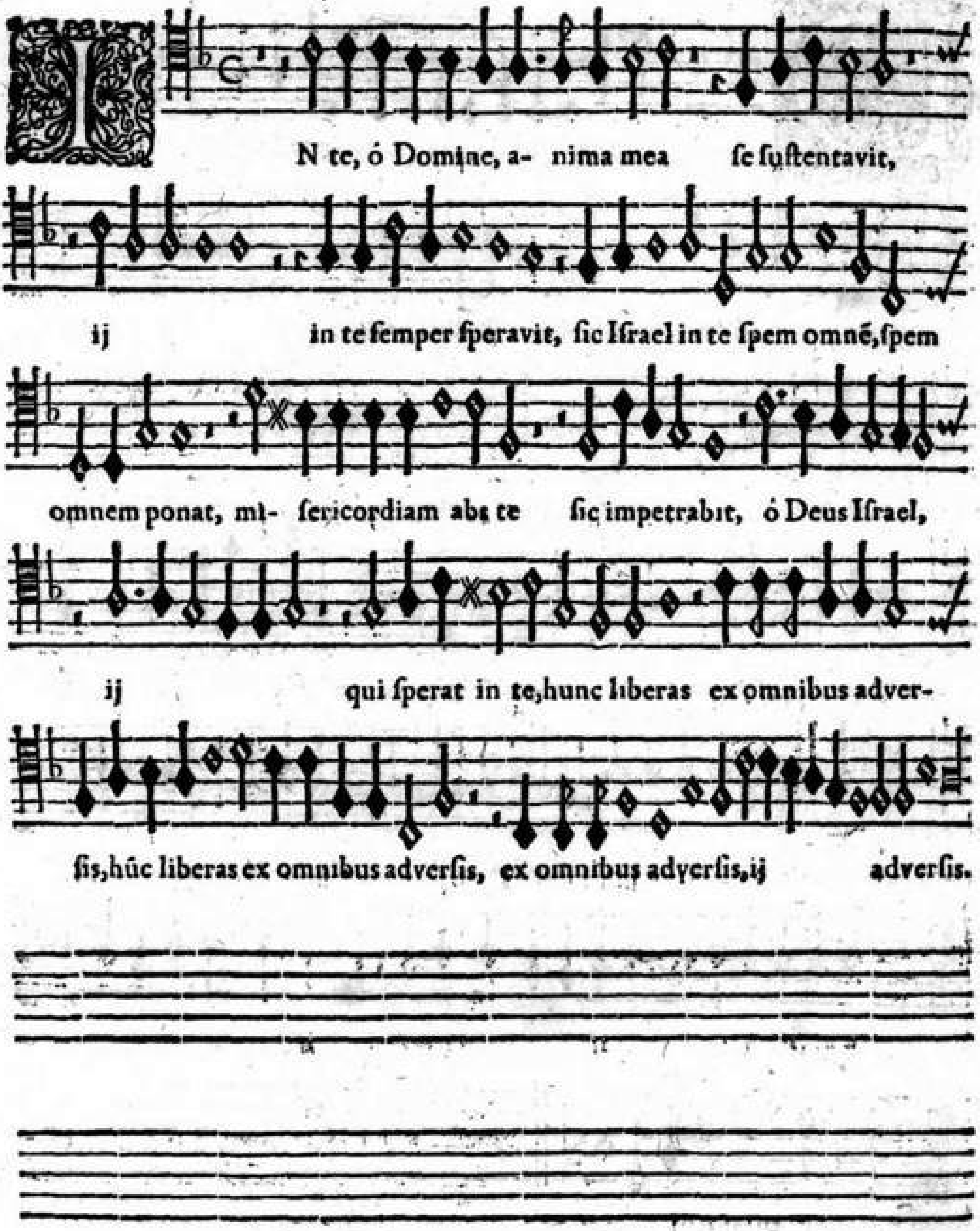
IN te, ó Domine, a- nima mea ſe ſuſtentavit,
ij in te ſemper ſperavit, ſic Iſrael in te ſpem omnē, ſpem
omnem ponat, mi- ſericordiam abs te ſic impetrabit, ó Deus Iſrael,
ij qui ſperat in te, hunc liberas ex omnibus adver-
ſis, hūc liberas ex omnibus adverſis, ex omnibus adverſis, ij adverſis.

00045518

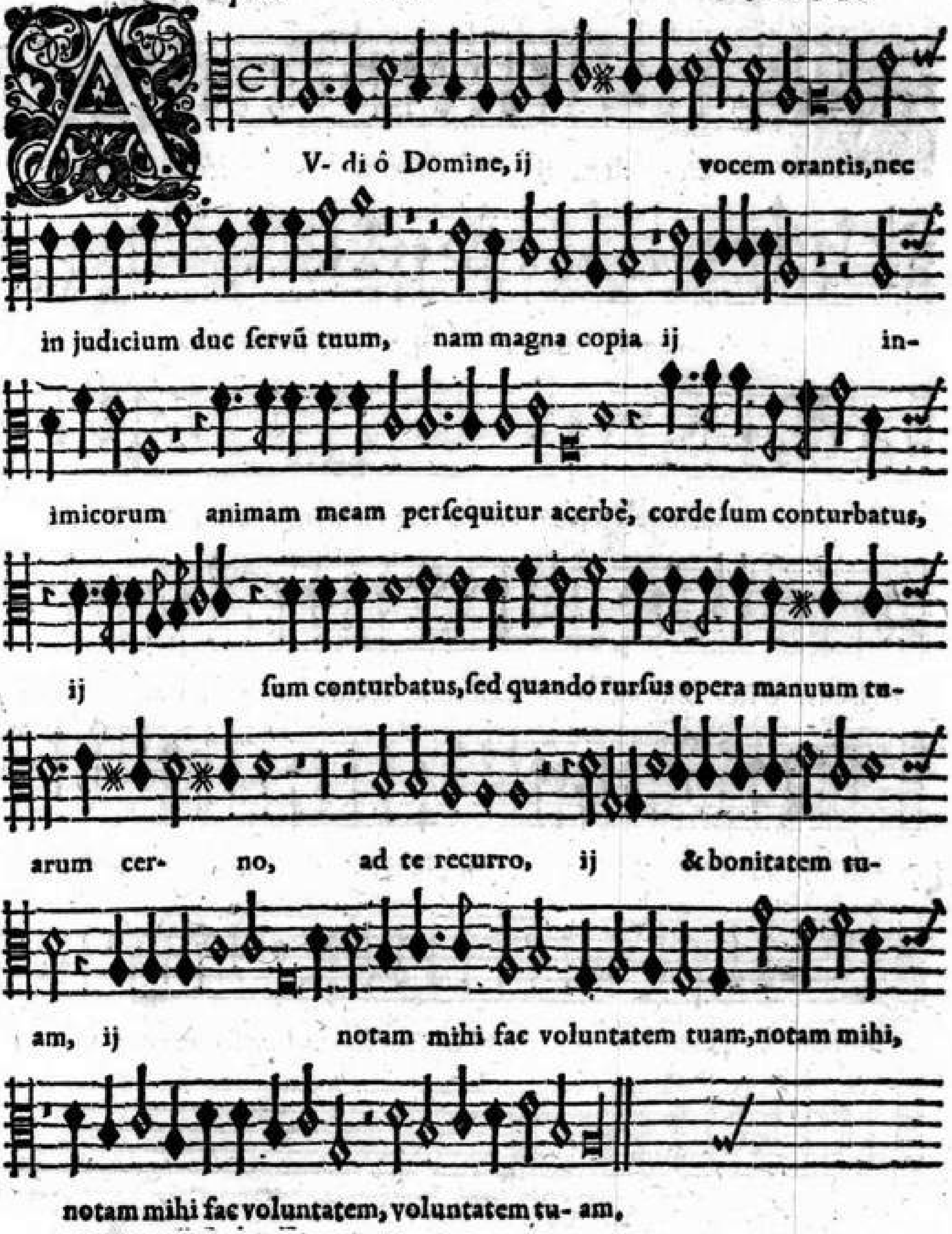
AV- di ô Domine, ij vocem orantis, nec
in judicium duc ſervũ tuum, nam magna copia ij in-
imicorum animam meam perſequitur acerbè, corde ſum conturbatus,
ij ſum conturbatus, ſed quando rurſus opera manuum tu-
arum cer- no, ad te recurro, ij & bonitatem tu-
am, ij notam mihi fac voluntatem tuam, notam mihi,
notam mihi fac voluntatem, voluntatem tu- am,

00045518

Secunda pars. TENOR.

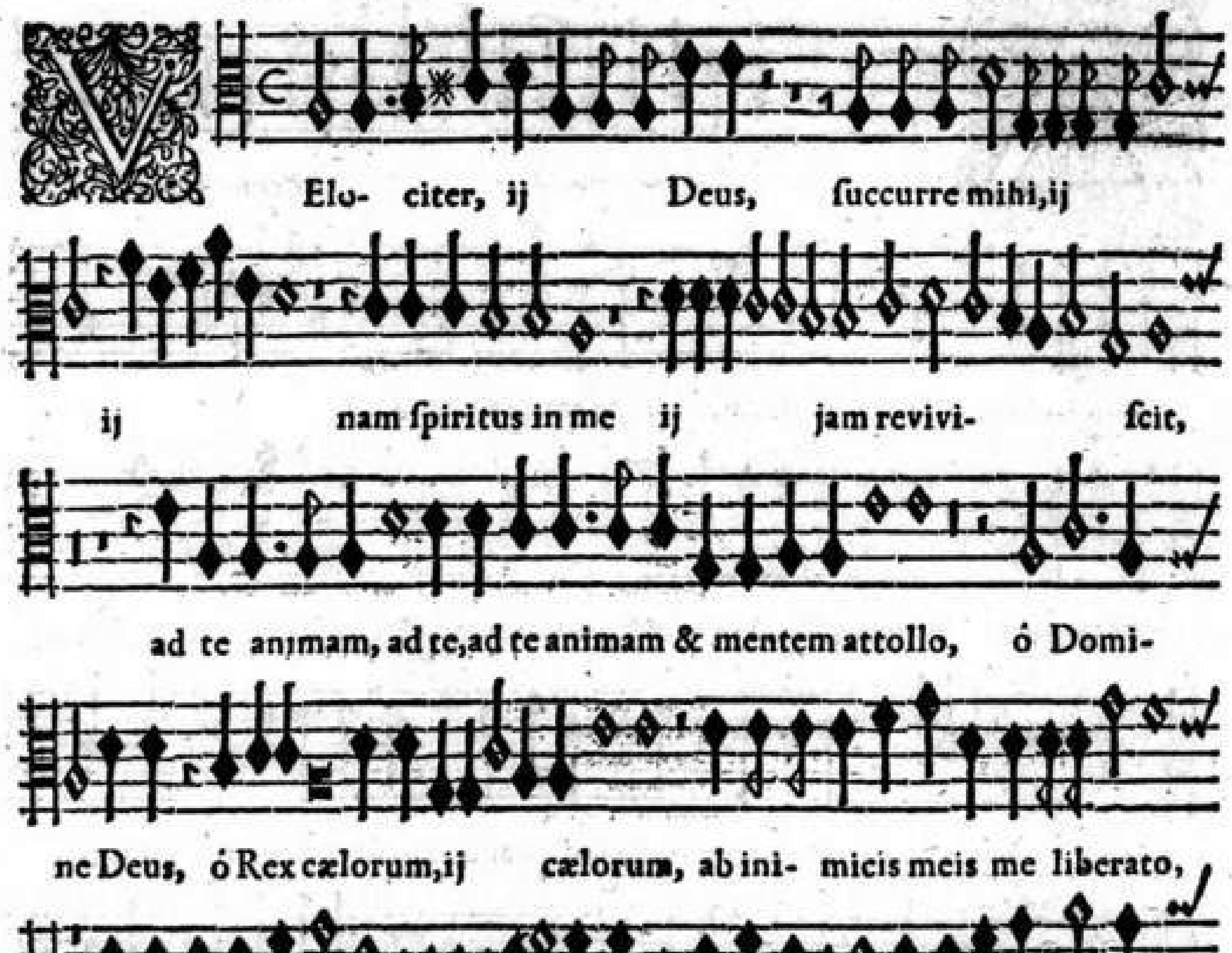

FINIS.

00045518
Mus. pr. 4° 2724
7

TENORE.

FIORI DEL GIARDINO

DI DIVERSI ECCEL-LENTISSIMI AVTORI

à

Quattro, cinque, ſei, ſette, otto, & nove voci.

Raccolte con molta diligentia & novamente date in luce.

NORIMBERGO

Appreſſo Paulo Kaufmann.

M. D. XCVII.

00045518

INDEX MOTECTARVM GREGORII AICHINGERI.

Quinque.

I. Vidi ſub altare, *1. pars.*
II. Et datæ ſunt illis, *2. pars.*
III. Ego autem rogavi pro te.
IIII. Domine Deus qui conteris bella.
V. O quem ſuavis eſt Domine, *1. pars.*
VI. Panis quem ego dabo, *2. pars.*
VII. Gloria Patri qui creavit nos, *1. pars.*
VIII. Te decet laus, *2. pars.*
IX. Iubilate Deo omnis terra, *1. pars.*
X. Laudate nomen eius. *2. pars.*
XI. Gaudeamus & exultemus.
XII. Dies iræ, dies illa.
XIII. Benedicam Domino, *1. pars.*
XIIII. Quis eſt homo, *2. pars.*

Sex.

XV. Noli timere, *1. pars.*
XVI. Cum ambulaveris, *2. pars.*
XVII. Quæ nova.

Septem.

XVIII. Adeſto unus Deus.

Octo.

XIX. Gaudete.
XX. Laudate Dominum.

FINIS.

00045518

Mus. pr. 4° 2724/6

SEPTEM PSALMI POENITENTIALES

Sex vocum.

A

IOANNE CROCE

Venetiis ad S. Marci Archimuſico

Italica lingva primum modulati:

NVNC VERO AD ALIORVM, QVI ISTAM non callent, pium uſum in Latinam linguam converſi

Ab

AMATORE QVODAM MVSICAE.

BASSVS.

NORIMBERGÆ
Apud Paulum Kaufmannum,
M. D. IC.

00045518

Ornatiſsimo viro,

DN. GEORGIO GRVBERO,

Civi Noribergenſi honoratiſsimo, Muſicæ elegantioris fautori magno, amico ſuo,

S. P.

D. PAVLVS, SALVATORIS NOSTRI APOSTOLVS E PRAECIpuis, præpoſtera ſui temporis ſtudia in Corinthiis graviter perſtringens fecit, vt noſtrorum Germanorum in Italica aut alia peregrina linguæ exercitia Muſica, quæ propter concentũ ſuaviorem, quo plurimum delectabar, multis jam annis apud earum linguarum imperitos invaluerant, improbarem. Sunt enim illi talia ſonus absq; mente, quiq; nec ad ſui, nec aliorum ædificationem utilis eſt.

Cum verò nec meas, nec aliorum res ferre intelligerem, vt eam ob cauſam, qui tanto bono privari nollet, linguas illas addiſceret: talem aliquam ineundam eſſe rationem putavi, quo non ſolum lingua aut ore, verum etiam mente caneretur & audiretur. Neq; enim Divo illi Apoſtolo ſatis eſt ſpiritu aut voce pſallere: mente quoq; pſallendũ eſt, non tantum, ne ſimus aliis & nobis ipſis barbari: verum etiam vt fructum inde capiamus eum, quem debemus. Tota autem illa ratio ſemper mihi conſiſtere viſa eſt in textuum vel commutatione, ſicubi eſſent illi profani nimium: vel translatione, ſi nihil continerent alieni à pietate & bonis moribus, quorum inopiâ jam diu laboramus.

Placuit id inſtitutum meum non paucis: inter quos tu, Ornatiſsime Domine GRVBERE, tantò magis emines, quanto & pietas tua ardentior, & incredibile elegantioris Muſicæ ſtudium atq; amor evidentior eſt. Quod enim Pſalmis, quos vocant, pœnitentialibus, à IOANNE CROCE, præſtantiſs. Italicæ Muſicæ hoc tempore artifice editis, me donaſti, quid aliud voluiſti, quàm novum aperire campum, in quem Muſa mea qualiscunq; excurreret? Nam propenſa tua in me voluntas ita multis inde à pueris vsq; declarata eſt argumentis manifeſtiſsimis, vt nihil reliqui feciſſe videaris.

Excurri itaq;, non tum quidem, fateor, quando campus ille abs te aperiretur (retinebant enim negocia mea) ſed quando me DEVS clementiſsimus è morbo repentino eoq; graviſsimo, quo ad pœnitentiam vocârat, liberaret, vt debita eius miſericordiæ immenſæ vota, quæ poſſem, redderem. Quæ cum occultanda non videantur, ad quẽ potius quàm ad te mitterem, à quo Harmoniam dono accepi? Hanc ergo, quam reddo, à me, cui tui memoria ſæpè jucunda eſt, recipe: ſed ad ampliores vſus accommodatam. Neq; enim nunc, ut ante, ſine, ſed cum mente tibi aliisq; vtilem, DEO verò gratiſſimum & acceptiſsimum edes ſonum, quotieſcunq; à moleſtiſsimis Mercaturæ negociis, quod ſoles ratione honeſtiſsima, ad Muſas haſce amæniores cum ſanctis expaciari placeat. Quæ res quoq; ſatis erit ad obturandum impudens eorum os, qui fortaſsis hanc translationem (Hac enim hîc vſus ſum quanquàm liberiore, quæq; non tam Italicorum verborum quàm ſacrorum textuum ſenſus ſequeretur) alicubi ut ineptam (qua tamen aptiorem ipſi dare nequeunt) ridebunt. Malo enim in talibus exercitiis uti cum D. Paulo translatione inepta, quando ita cenſent, ſed plana & utili, quàm mille artibus non intellectæ linguæ adornato textu. Hac tu quoq; cum priſtina mei memoria deinceps utere: & cum quibuſcunq; voles (per me enim id licet) communica. B. V. Norimb. Calend. Septembris, Anno 1599.

Tuus quem benè noſti,
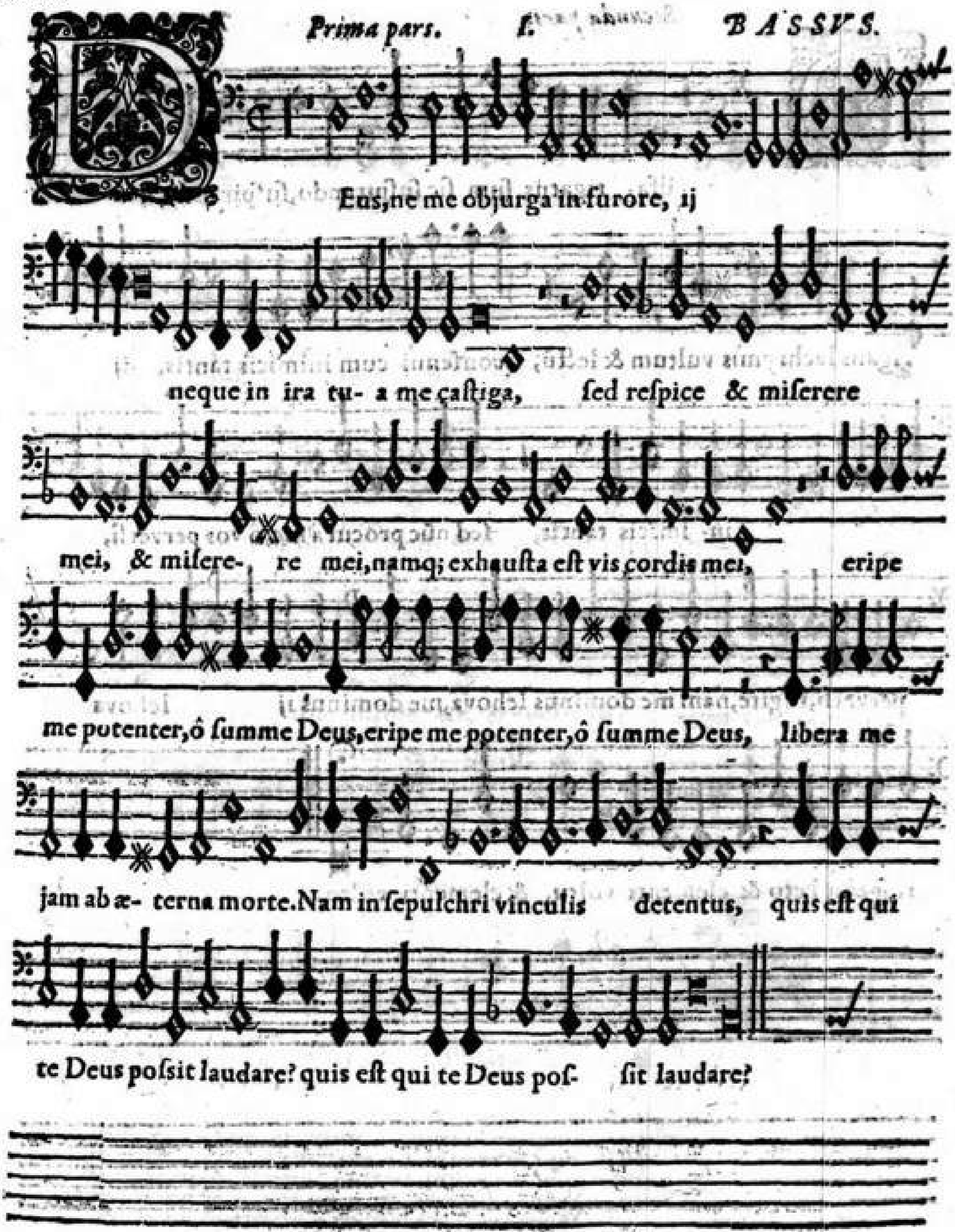
D
Eus,ne me objurga in furore, ij
neque in ira tu- a me caſtiga, ſed reſpice & miſerere
mei, & miſere- re mei,namq; exhauſta eſt vis cordis mei, eripe
me potenter,ô ſumme Deus,eripe me potenter,ô ſumme Deus, libera me
jam ab æ- terna morte.Nam in ſepulchri vinculis detentus, quis eſt qui
te Deus poſsit laudare? quis eſt qui te Deus poſ- ſit laudare?
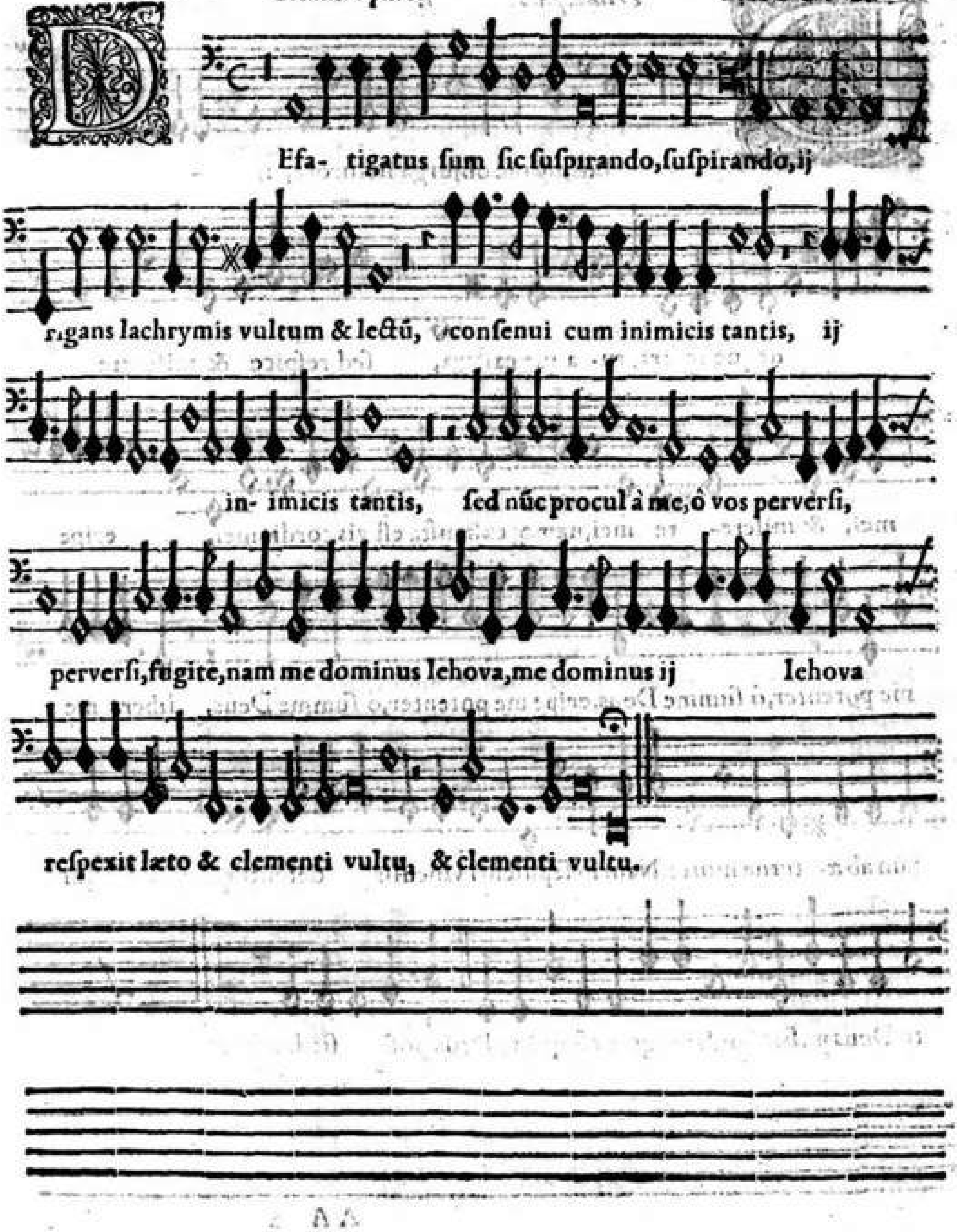
DEfa- tigatus ſum ſic ſuſpirando,ſuſpirando,ij
rigans lachrymis vultum & lectū, conſenui cum inimicis tantis, ij
in- imicis tantis, ſed nūc procul à me,ô vos perverſi,
perverſi,fugite,nam me dominus Iehova,me dominus ij Iehova
reſpexit læto & clementi vultu, & clementi vultu.
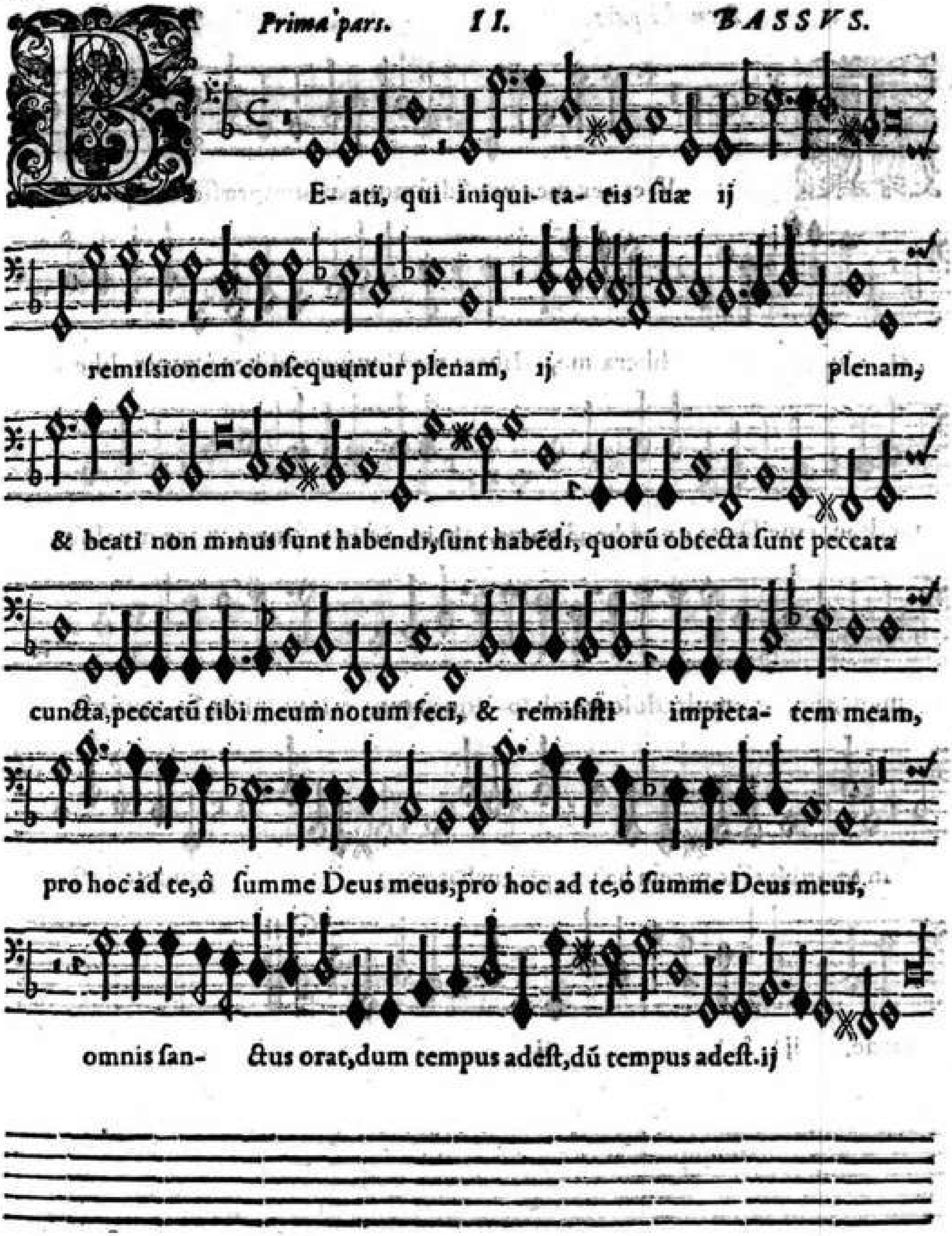
E- ati, qui iniqui- ta- tis ſuæ ij
remiſsionem conſequuntur plenam, ij plenam,
& beati non minus ſunt habendi, ſunt habẽdi, quorũ obtecta ſunt peccata
cuncta, peccatũ tibi meum notum feci, & remiſiſti impieta- tem meam,
pro hoc ad te, ô ſumme Deus meus, pro hoc ad te, ô ſumme Deus meus,
omnis ſan- ctus orat, dum tempus adeſt, dũ tempus adeſt. ij
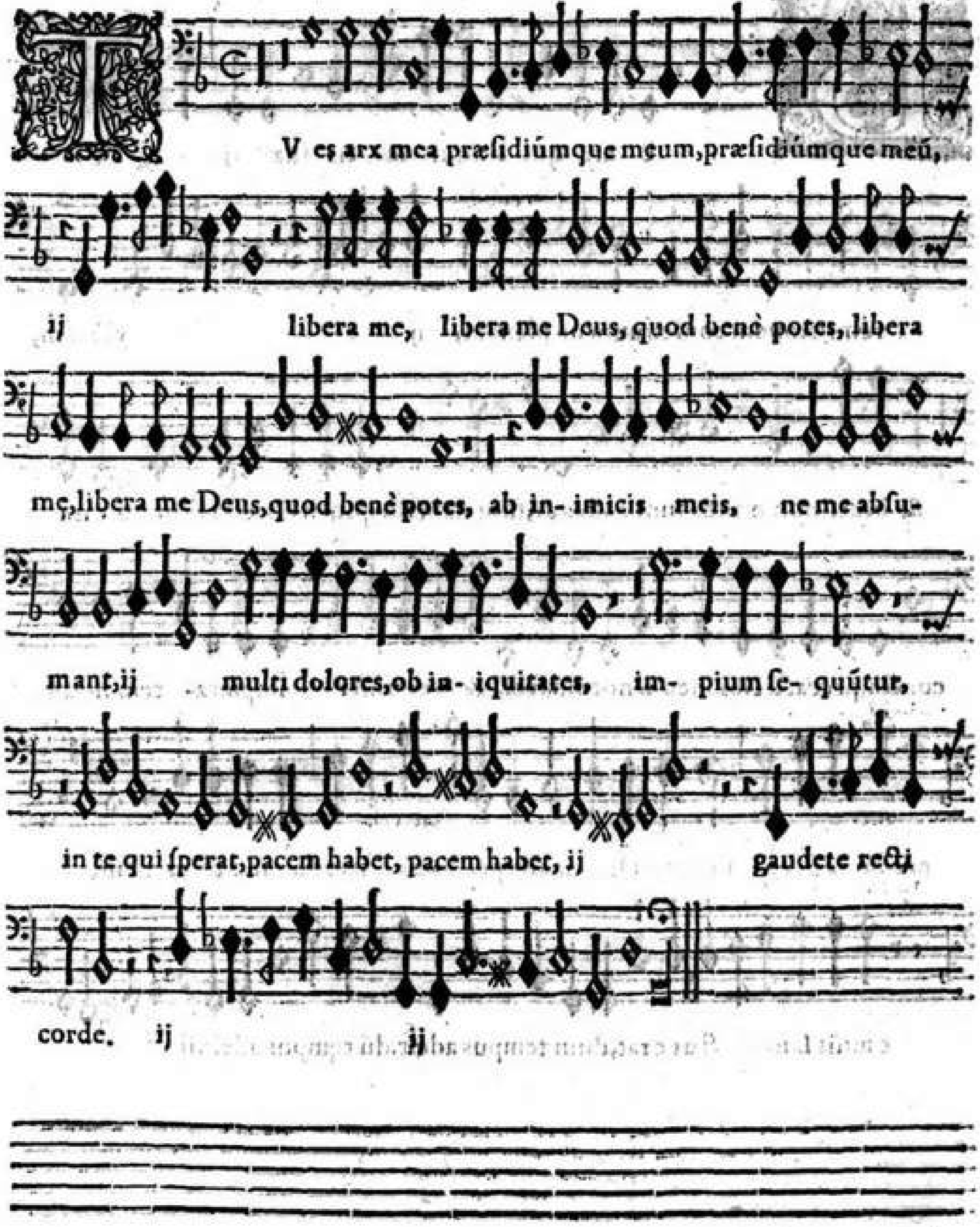
T
V es arx mea præſidiúmque meum, præſidiúmque meũ,
ij libera me, libera me Deus, quod benè potes, libera
me, libera me Deus, quod benè potes, ab in- imicis meis, ne me abſu-
mant, ij multi dolores, ob in- iquitates, im- pium ſe- quútur,
in te qui ſperat, pacem habet, pacem habet, ij gaudete recti
corde. ij ij

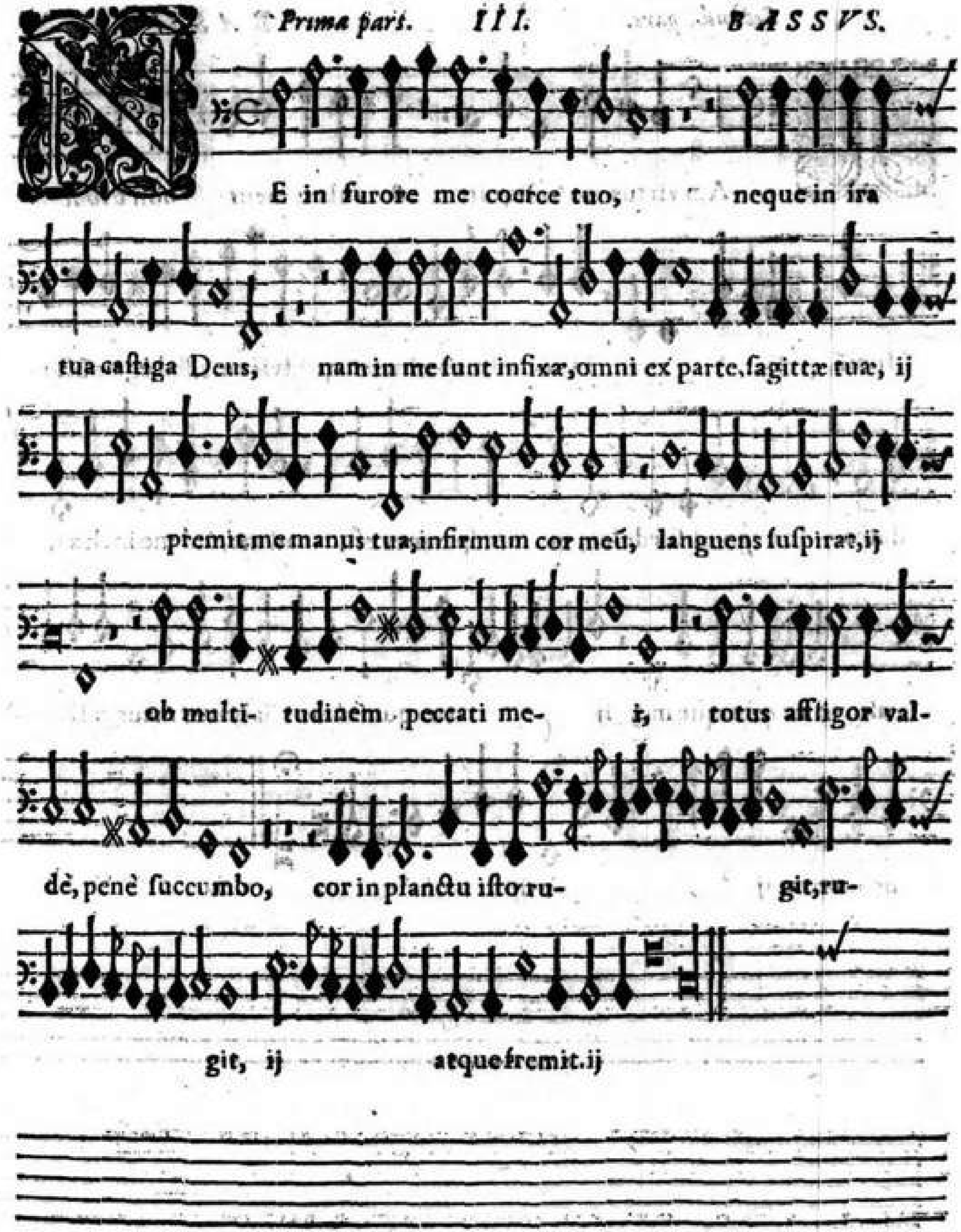
NE in furore me coerce tuo, neque in ira
tua caſtiga Deus, nam in me ſunt infixæ, omni ex parte, ſagittæ tuæ, ij
premit me manus tua, infirmum cor meũ, languens ſuſpirat, ij
ob multi- tudinem peccati me- i, totus affligor val-
dè, penè ſuccumbo, cor in planctu iſto ru- git, ru-
git, ij atque fremit. ij

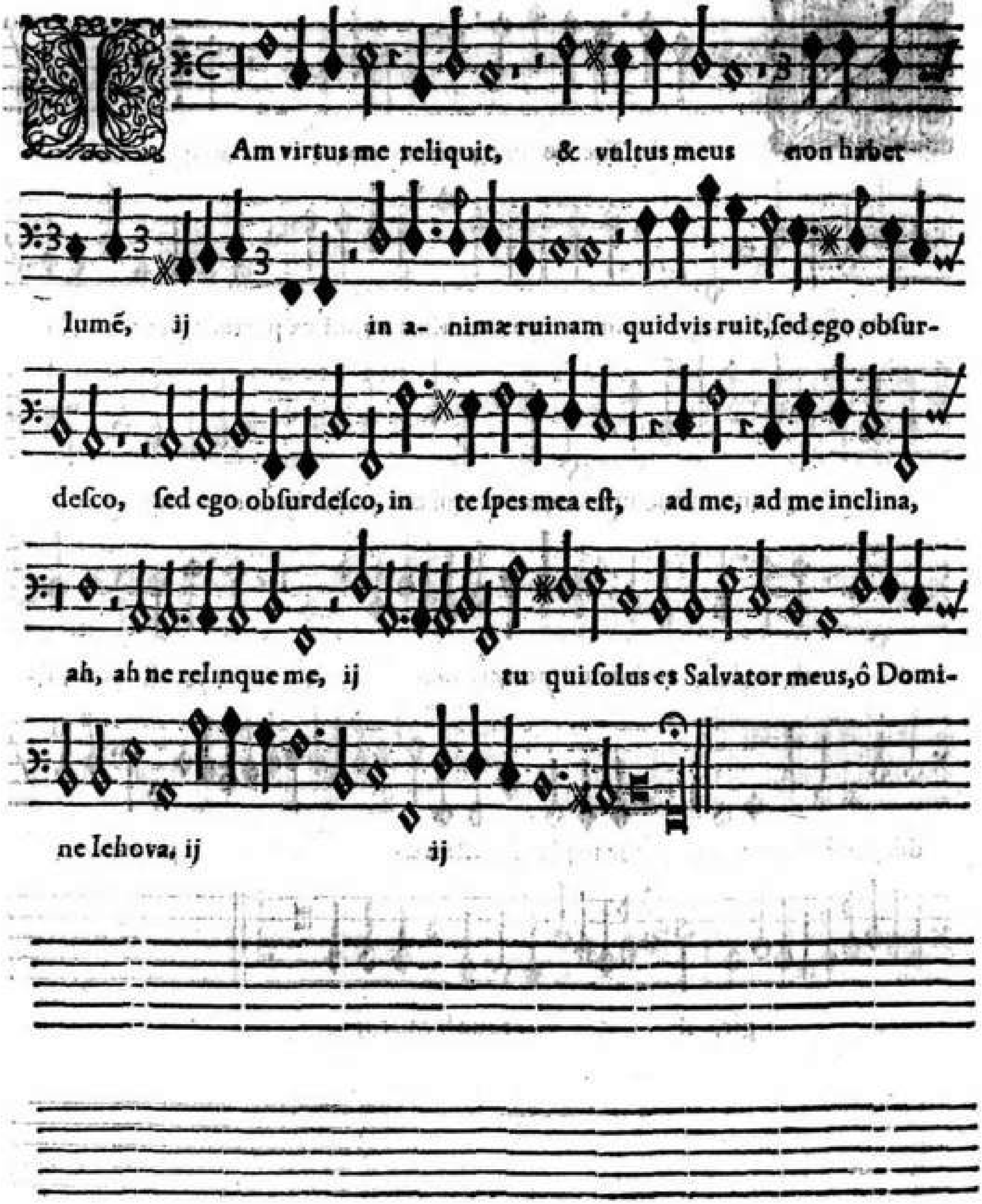
IAm virtus me reliquit, & vultus meus non habet
lumẽ, ij in a- nimæ ruinam quidvis ruit, ſed ego obſur-
deſco, ſed ego obſurdeſco, in te ſpes mea eſt, ad me, ad me inclina,
ah, ah ne relinque me, ij tu qui ſolus es Salvator meus, ô Domi-
ne Iehova, ij ij
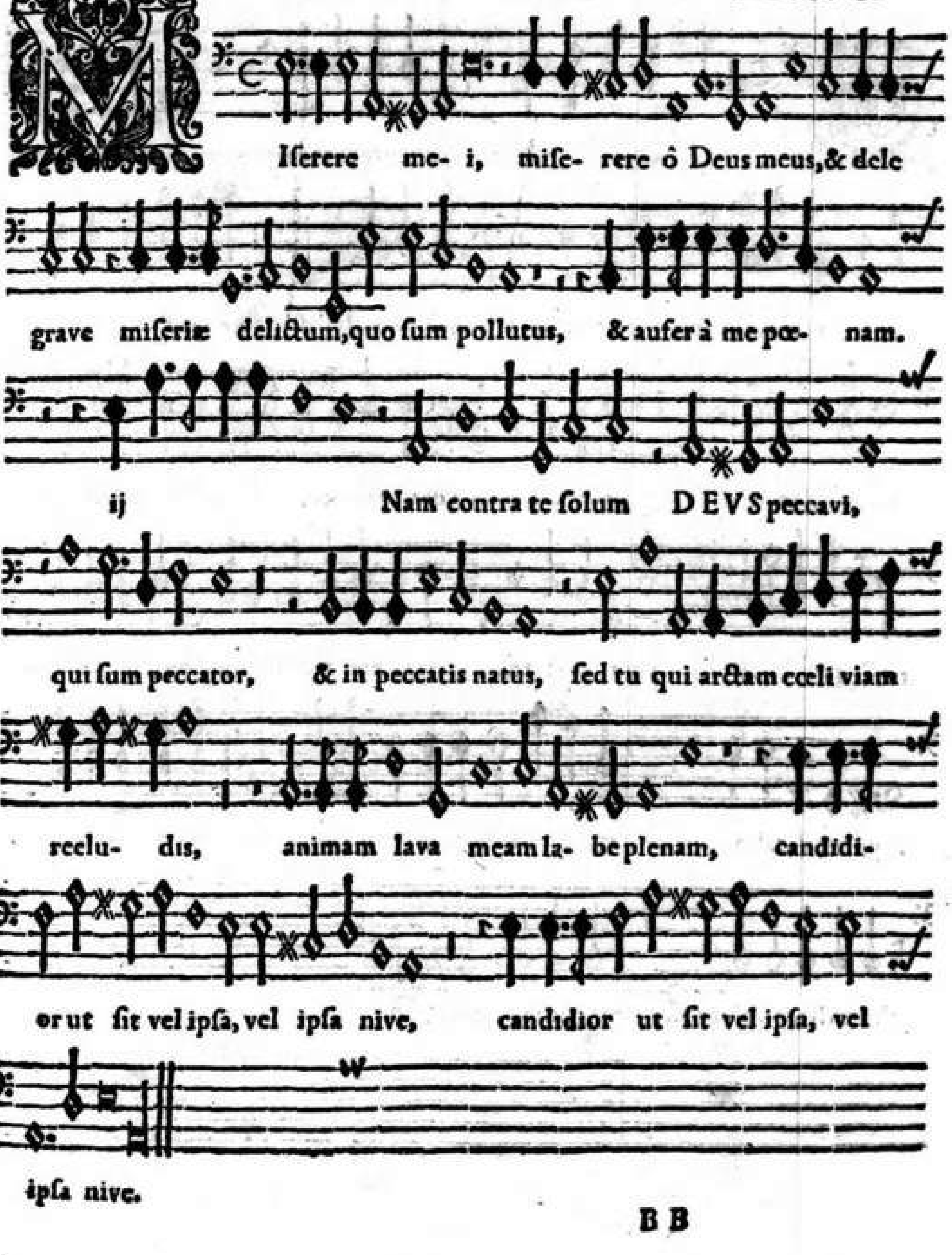
M Iſerere me- i, miſe- rere ô Deus meus,& dele
grave miſeriæ delictum,quo ſum pollutus, & auſer à me pœ- nam.
ij Nam contra te ſolum DEVS peccavi,
qui ſum peccator, & in peccatis natus, ſed tu qui arctam cœli viam
reclu- dis, animam lava meam la- be plenam, candidi-
or ut ſit vel ipſa, vel ipſa nive, candidior ut ſit vel ipſa, vel
ipſa nive.
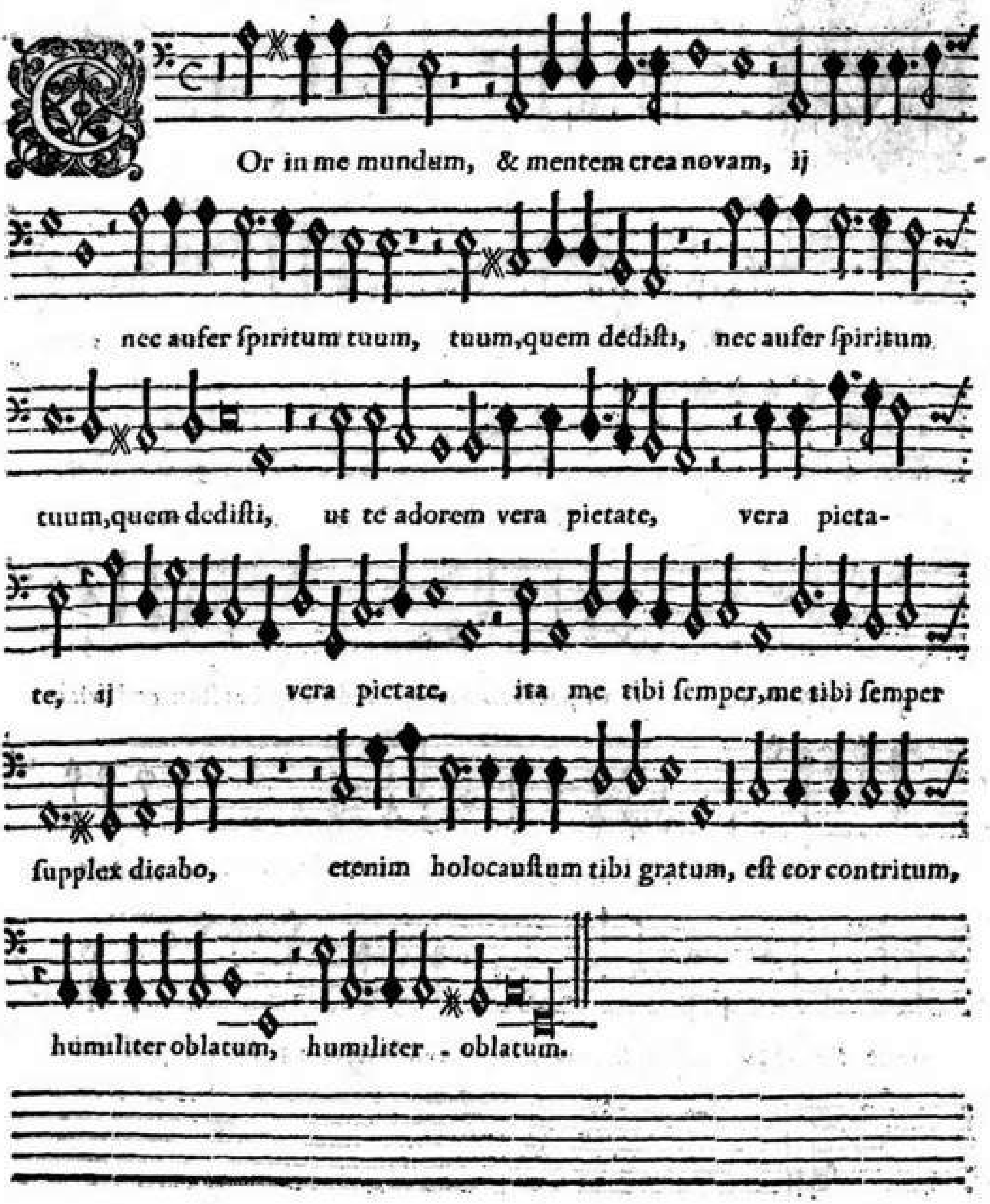
COr in me mundum, & mentem crea novam, ij
nec auſer ſpiritum tuum, tuum, quem dediſti, nec auſer ſpiritum
tuum, quem dediſti, ut te adorem vera pietate, vera pieta-
te, ij vera pietate, ita me tibi ſemper, me tibi ſemper
ſupplex dicabo, etenim holocauſtum tibi gratum, eſt cor contritum,
humiliter oblatum, humiliter oblatum.
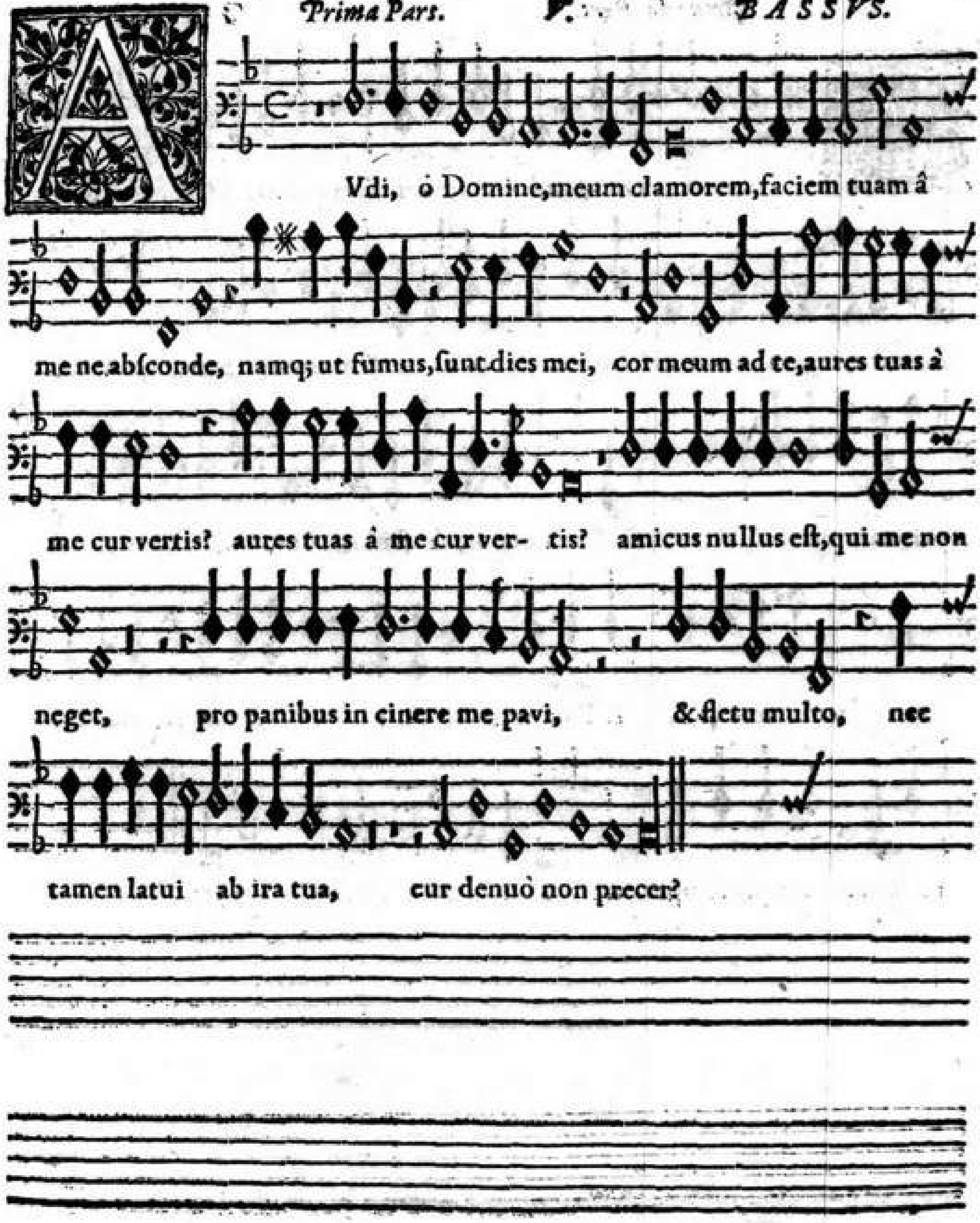
A
Vdi, ò Domine, meum clamorem, faciem tuam â
me ne abſconde, namq; ut fumus, ſunt dies mei, cor meum ad te, aures tuas à
me cur vertis? aures tuas à me cur ver- tis? amicus nullus eſt, qui me non
neget, pro panibus in cinere me pavi, & fletu multo, nec
tamen latui ab ira tua, cur denuò non precer?

00045518
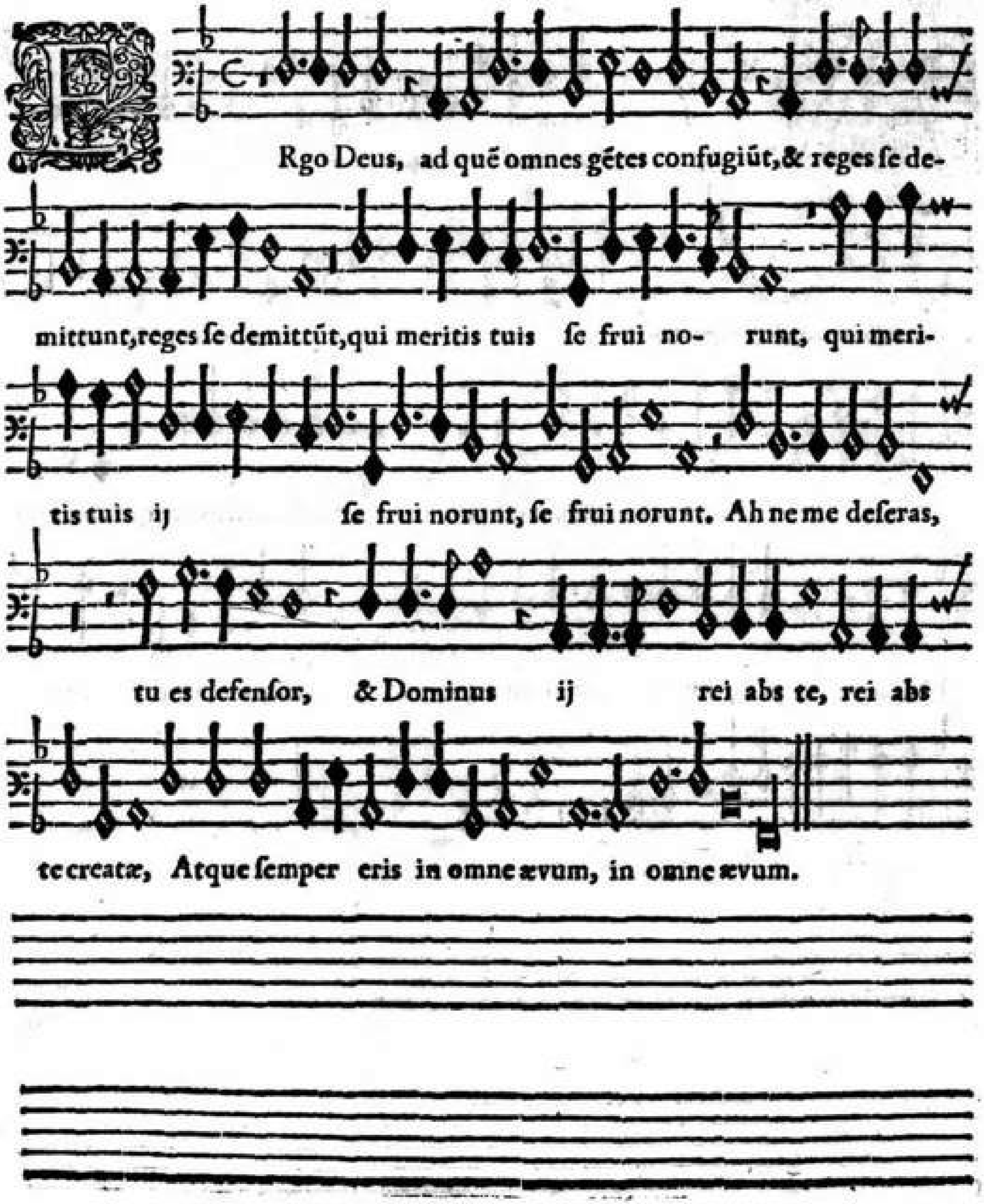
E
Rgo Deus, ad quẽ omnes gẽtes confugiũt, & reges ſe de-
mittunt, reges ſe demittũt, qui meritis tuis ſe frui no- runt, qui meri-
tis tuis ij ſe frui norunt, ſe frui norunt. Ah ne me deſeras,
tu es defenſor, & Dominus ij rei abs te, rei abs
te creatæ, Atque ſemper eris in omne ævum, in omne ævum.
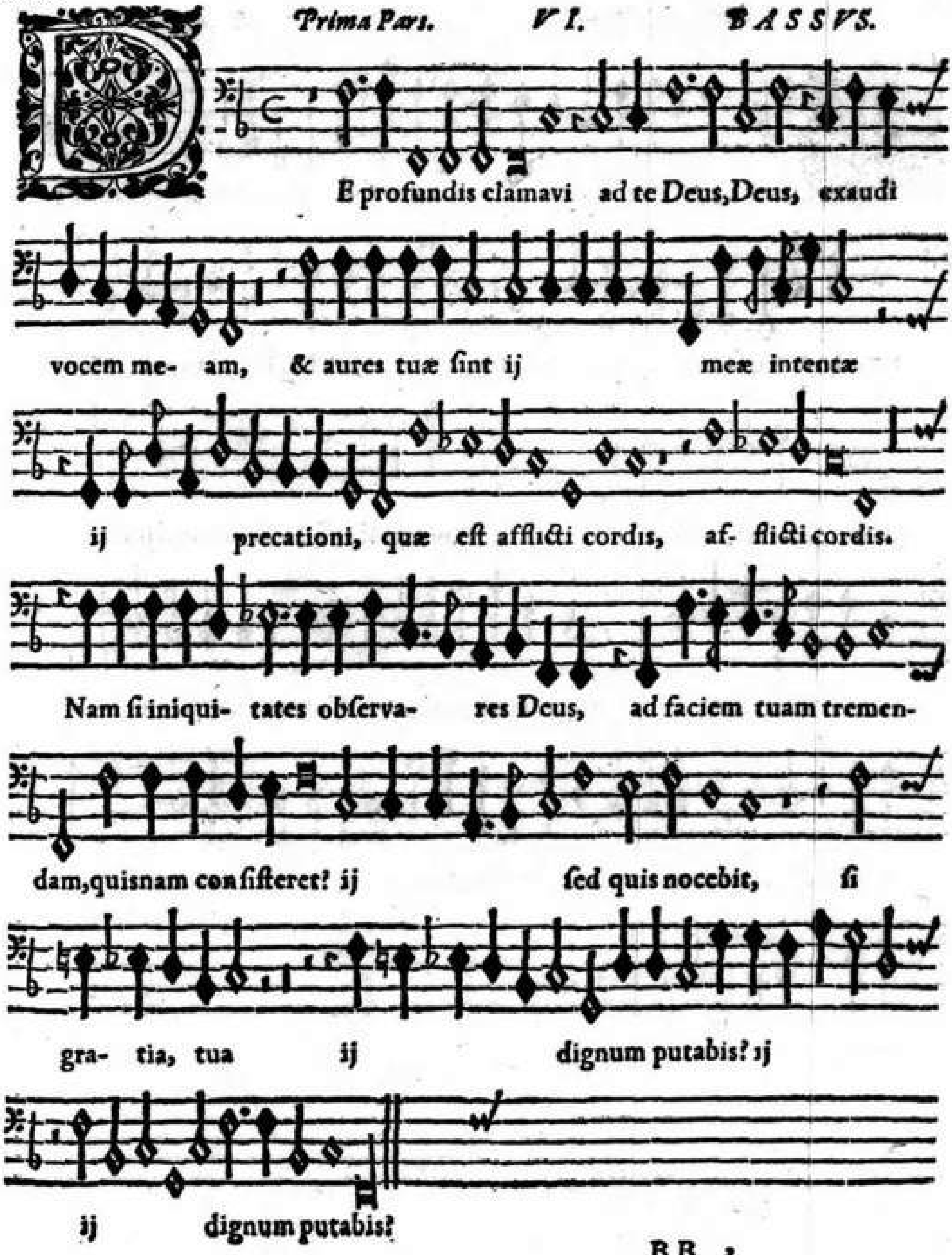
D
E profundis clamavi ad te Deus, Deus, exaudi
vocem me- am, & aures tuæ ſint ij meæ intentæ
ij precationi, quæ eſt afflicti cordis, af- flicti cordis.
Nam ſi iniqui- tates obſerva- res Deus, ad faciem tuam tremen-
dam, quisnam conſiſteret? ij ſed quis nocebit, ſi
gra- tia, tua ij dignum putabis? ij
ij dignum putabis?
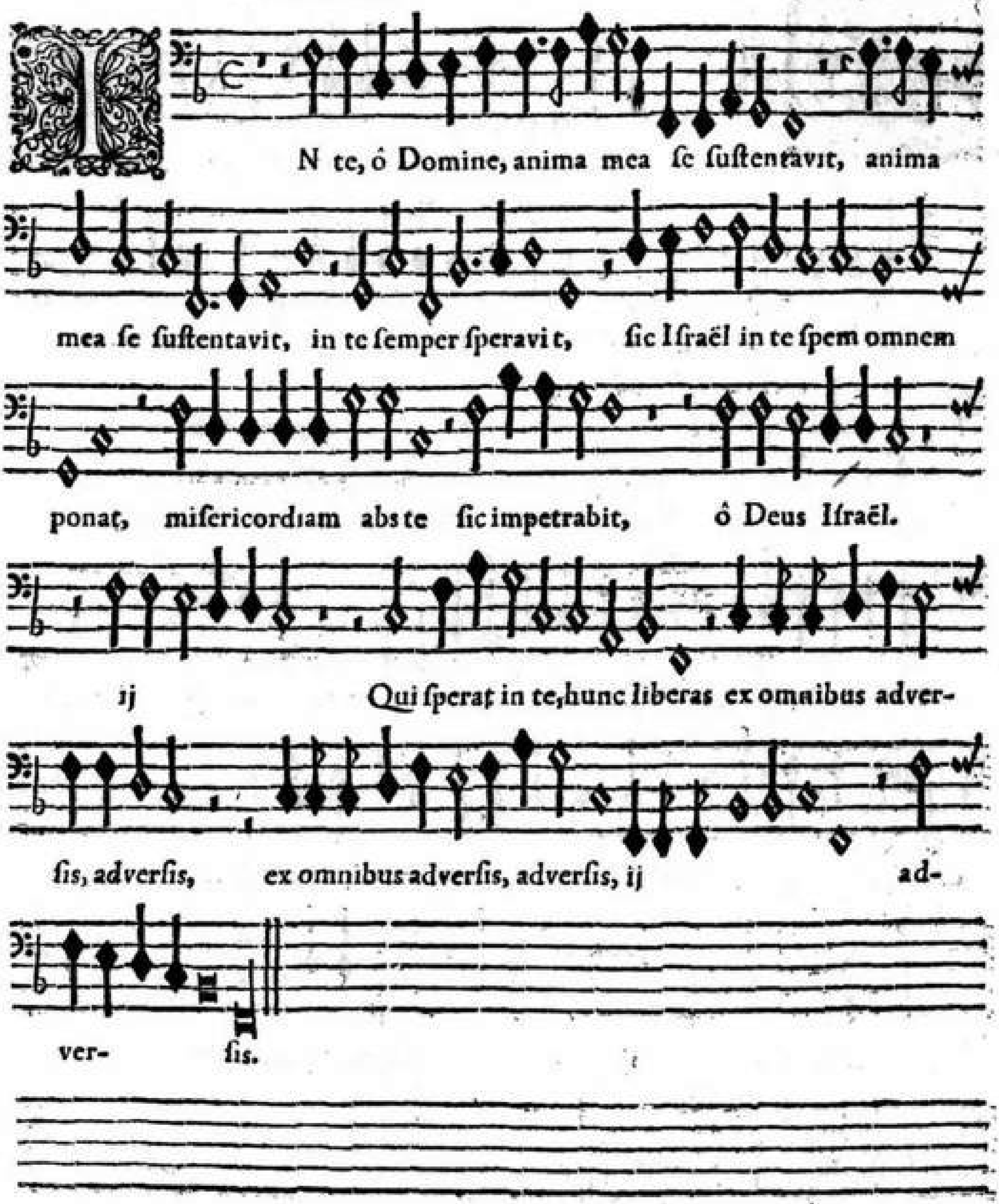
IN te, ô Domine, anima mea ſe ſuſtentavit, anima
mea ſe ſuſtentavit, in te ſemper ſperavit, ſic Iſraël in te ſpem omnem
ponat, miſericordiam abs te ſic impetrabit, ô Deus Iſraël.
ij Qui ſperat in te, hunc liberas ex omnibus adver-
ſis, adverſis, ex omnibus adverſis, adverſis, ij ad-
ver- ſis.

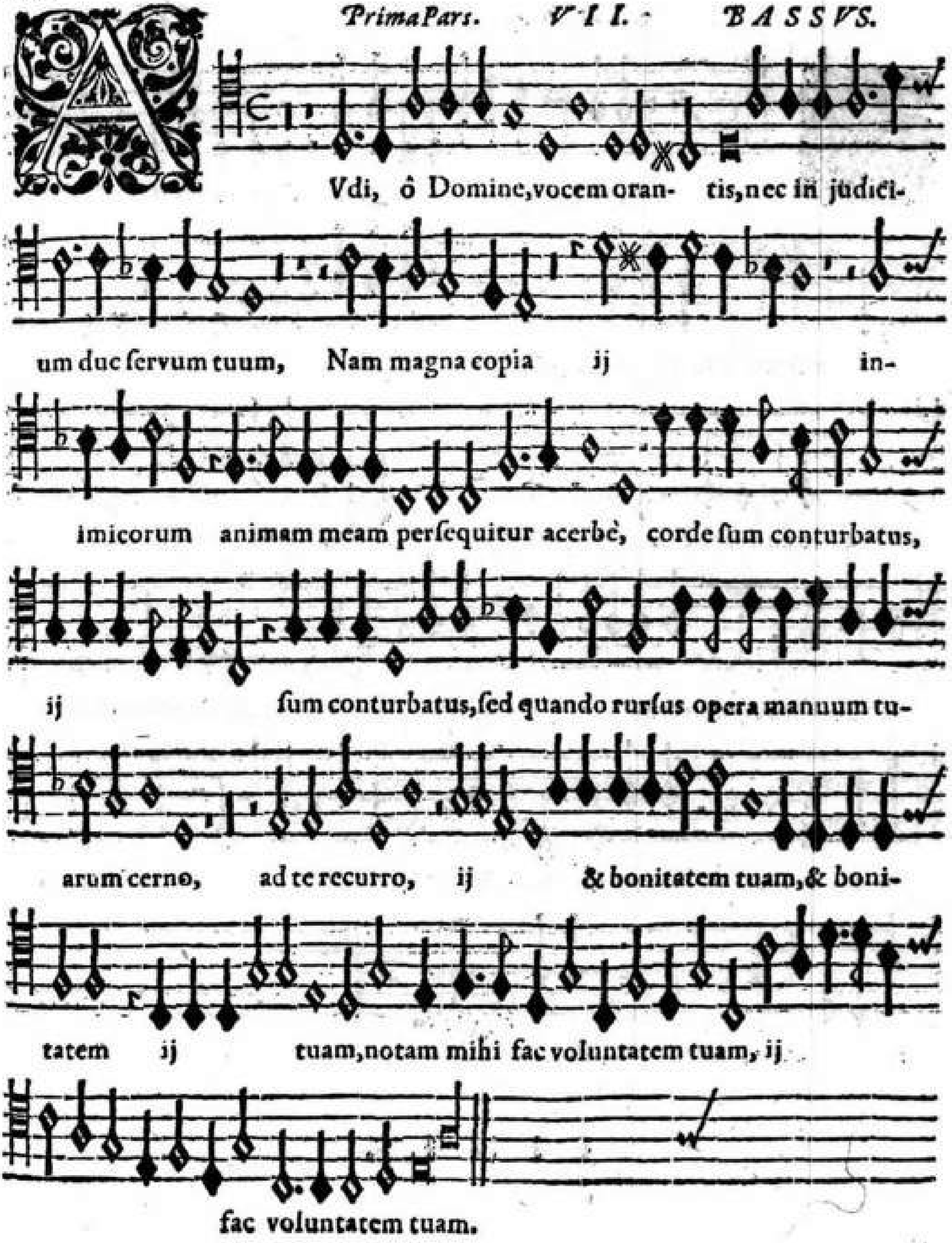
A
Vdi, ô Domine,vocem oran- tis,nec in judici-
um duc ſervum tuum, Nam magna copia ij in-
imicorum animam meam perſequitur acerbè, corde ſum conturbatus,
ij ſum conturbatus,ſed quando rurſus opera manuum tu-
arum cerno, ad te recurro, ij & bonitatem tuam,& boni-
tatem ij tuam,notam mihi fac voluntatem tuam, ij
fac voluntatem tuam.

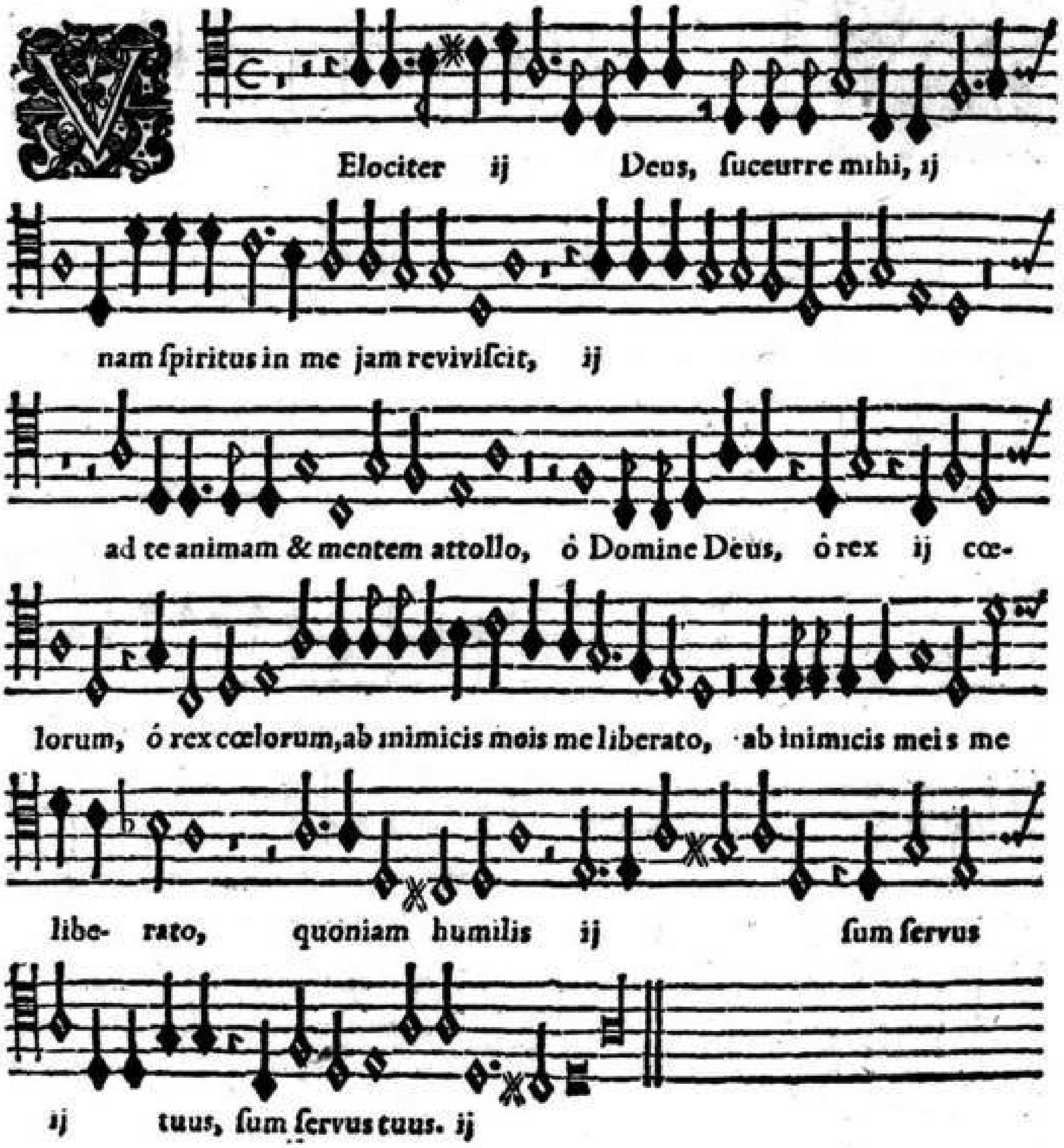
V
Elociter ij Deus, ſuccurre mihi, ij
nam ſpiritus in me jam reviviſcit, ij
ad te animam & mentem attollo, ó Domine Deus, ó rex ij cœ-
lorum, ó rex cœlorum, ab inimicis meis me liberato, ab inimicis meis me
libe- rato, quoniam humilis ij ſum ſervus
ij tuus, ſum ſervus tuus. ij

FINIS.

00045518

Mus. pr. 4° 2724
7

BASSO.

FIORI DEL GIARDINO

DI DIVERSI ECCEL-
LENTISSIMI AVTORI
à
Quattro, cinque, ſei, ſette, otto, & nove voci.
Raccolte con molta diligentia &
novamente date in luce.

NORIMBERGO
Appreſſo Paulo Kaufmann.
M. D. XCVII.

00045518

00045518

SEPTEM PSALMI POENITENTIALES

Mus. pr. 4° 2724/6

Sex vocum.

A

IOANNE CROCE

Venetiis ad S. Marci Archi-
muſico

Italica lingva primum modulati:

NVNC VERO AD ALIORVM, QVI ISTAM
non callent, pium uſum in Latinam
linguam converſi

Ab

AMATORE QVODAM
MVSICAE.

QVINTA VOX.

NORIMBERGÆ
Apud Paulum Kaufmannum,
M. D. IC.

00045518

Ornatiſsimo viro,

DN. GEORGIO GRVBERO,

Civi Noribergenſi honoratiſsimo, Muſicæ elegantioris fautori magno, amico ſuo,

S. P.

D. PAVLVS, SALVATORIS NOSTRI APOSTOLVS E PRAECIpuis, præpoſtera ſui temporis ſtudia in Corinthiis graviter perſtringens fecit, vt noſtrorum Germanorum in Italica aut alia peregrina lingua exercitia Muſica, quæ propter concentū ſuaviorem, quo plurimum delectabar, multis jam annis apud earum linguarum imperitos invaluerant, improbarem. Sunt enim Illi talia ſonus abſq; mente, quiq; nec ad ſui, nec aliorum ædificationem utilis eſt.

Cum verò nec meas, nec aliorum res ferre intelligerem, vt eam ob cauſam, qui tanto bono privari nollet, linguas illas addiſceret: talem aliquam ineundam eſſe rationem putavi, quo non ſolum lingua aut ore, verum etiam mente caneretur & audiretur. Neq; enim Divo illi Apoſtolo ſatis eſt ſpiritu aut voce pſallere: mente quoq; pſallendū eſt, non tantum, ne ſimus aliis & nobis ipſis barbari: verum etiam vt fructum inde capiamus eum, quem debemus. Tota autem illa ratio ſemper mihi conſiſtere viſa eſt in textuum vel commutatione, ſicubi eſſent illi profani nimium: vel tranſlatione, ſi nihil continerent alieni à pietate & bonis moribus, quorum inopiâ jam diu laboramus.

Placuit id inſtitutum meum non paucis: inter quos tu, Ornatiſsime Domine G R V B E R E, tantò magis emines, quanto & pietas tua ardentior, & incredibile elegantioris Muſicæ ſtudium atq; amor evidentior eſt. Quod enim Pſalmis, quos vocant, pœnitentialibus, à I O A N N E C R O C E, præſtantiſs. Italicæ Muſicæ hoc tempore artifice editis, me donaſti, quid aliud voluiſti, quàm novum aperire campum, in quem Muſa mea qualiſcunq; excurreret? Nam propenſa tua in me voluntas ita multis inde à pueris vſq; declarata eſt argumentis manifeſtiſsimis, vt nihil reliqui feciſſe videaris.

Excurri itaq;, non tum quidem, fateor, quando campus ille abs te aperiretur (retinebant enim negocia mea) ſed quando me D E V S clementiſsimus è morbo repentino eoq; graviſsimo, quo ad pœnitentiam vocârat, liberaret, vt debita eius miſericordiæ immenſæ vota, quæ poſſem, redderem. Quæ cum occultanda non videantur, ad quē potius quàm ad te mitterem, à quo Harmoniam dono accepi? Hanc ergo, quam reddo, à me, cui tui memoria ſæpè jucunda eſt, recipe: ſed ad ampliores vſus accommodatam. Neq; enim nunc, ut ante, ſine, ſed cum mente tibi aliiſq; vtilem, D E O verò gratiſſimum & acceptiſsimum edes ſonum, quotieſcunq; à moleſtiſsimis Mercaturæ negociis, quod ſoles ratione honeſtiſsima, ad Muſas haſce amæniores cum ſanctis expaciari placeat. Quæ res quoq; ſatis erit ad obturandum impudens eorum os, qui fortaſsis hanc tranſlationem (Hac enim hic vſus ſum quanquàm liberiore, quæq; non tam Italicorum verborum quàm ſacrorum textuum ſenſus ſequeretur) alicubi ut ineptam (qua tamen aptiorem ipſi dare nequeunt) ridebunt. Malo enim in talibus exercitiis uti cum D. Paulo tranſlatione inepta, quando ita cenſent, ſed plana & utili, quàm mille artibus non intellectæ linguæ adornato textu. Hac tu quoq; cum priſtina mei memoria deinceps utere: & cum quibuſcunq; voles (per me enim id licet) communica. B. V. Norimb. Calend, Septembris, Anno 1599.

Tuus quem benè noſti,

00045518
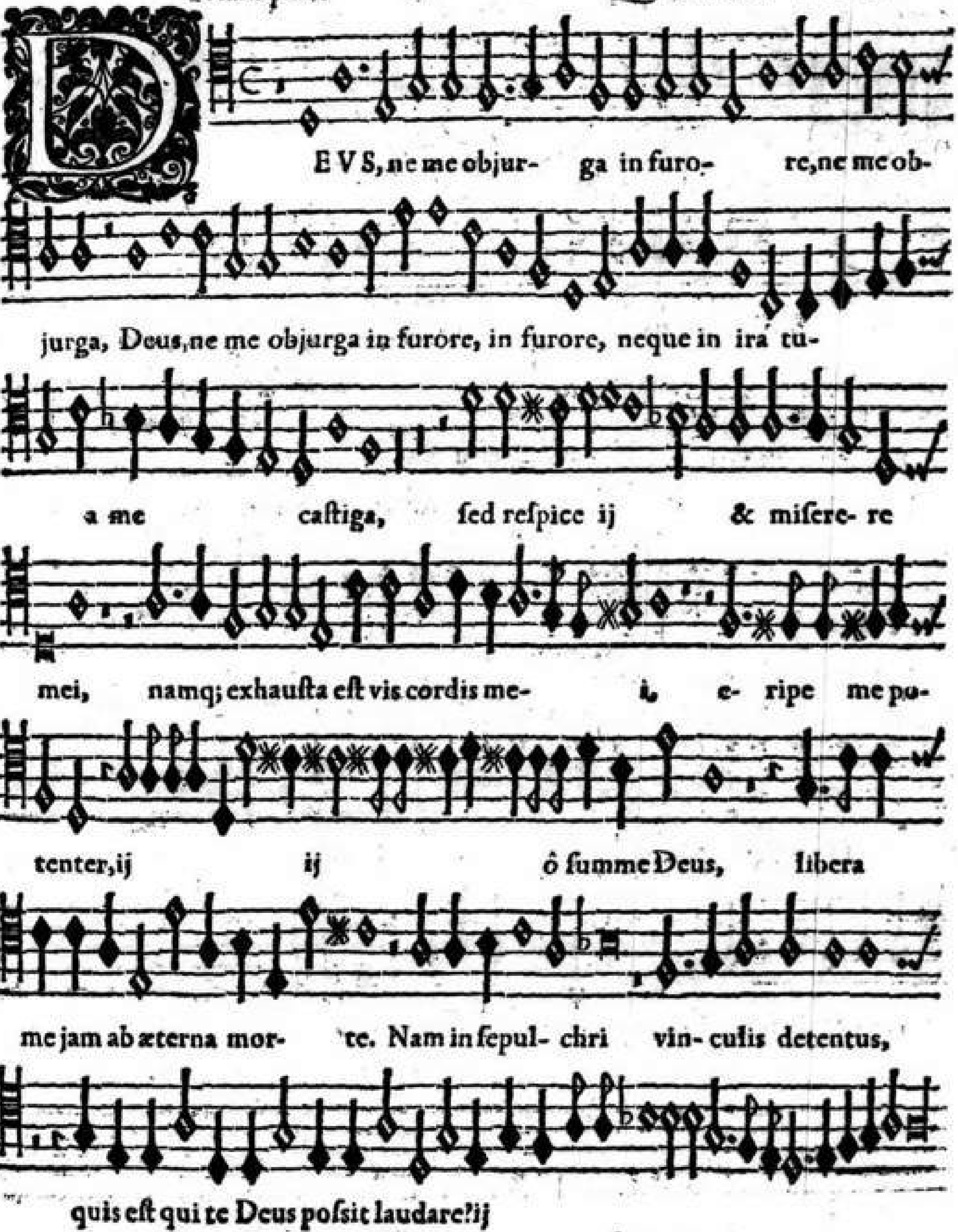
D
EVS, ne me objur- ga in furo- re, ne me ob-
jurga, Deus, ne me objurga in furore, in furore, neque in ira tu-
a me caſtiga, ſed reſpice ij & miſere- re
mei, namq; exhauſta eſt vis cordis me- i, e- ripe me po-
tenter, ij ij ô ſumme Deus, libera
me jam ab æterna mor- te. Nam in ſepul- chri vin- culis detentus,
quis eſt qui te Deus poſsit laudare? ij

00045518
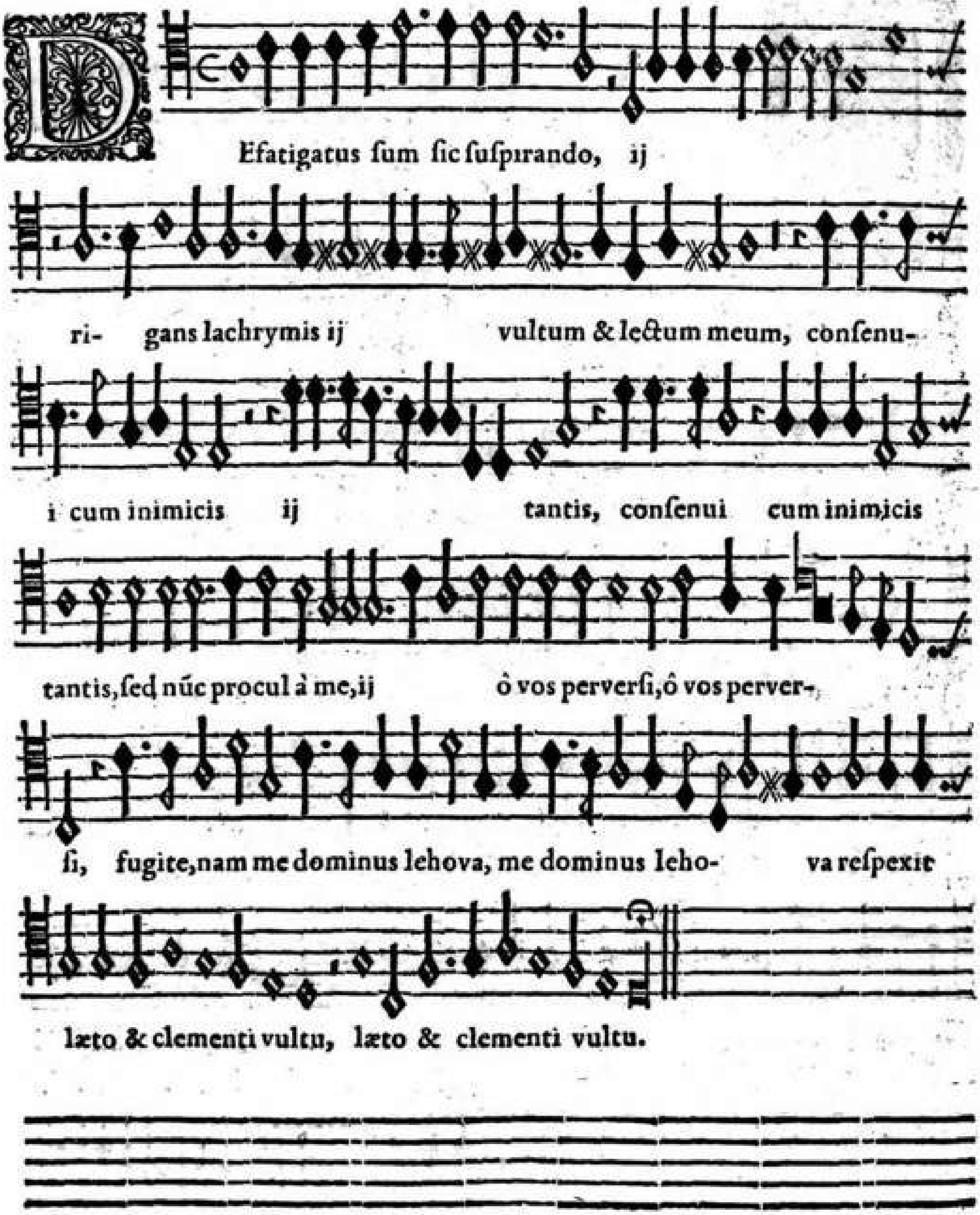
DEfatigatus ſum ſic ſuſpirando, ij
ri- gans lachrymis ij vultum & lectum meum, conſenu-
i cum inimicis ij tantis, conſenui cum inimicis
tantis, ſed nũc procul à me, ij ô vos perverſi, ô vos perver-
ſi, fugite, nam me dominus Iehova, me dominus Ieho- va reſpexit
læto & clementi vultu, læto & clementi vultu.
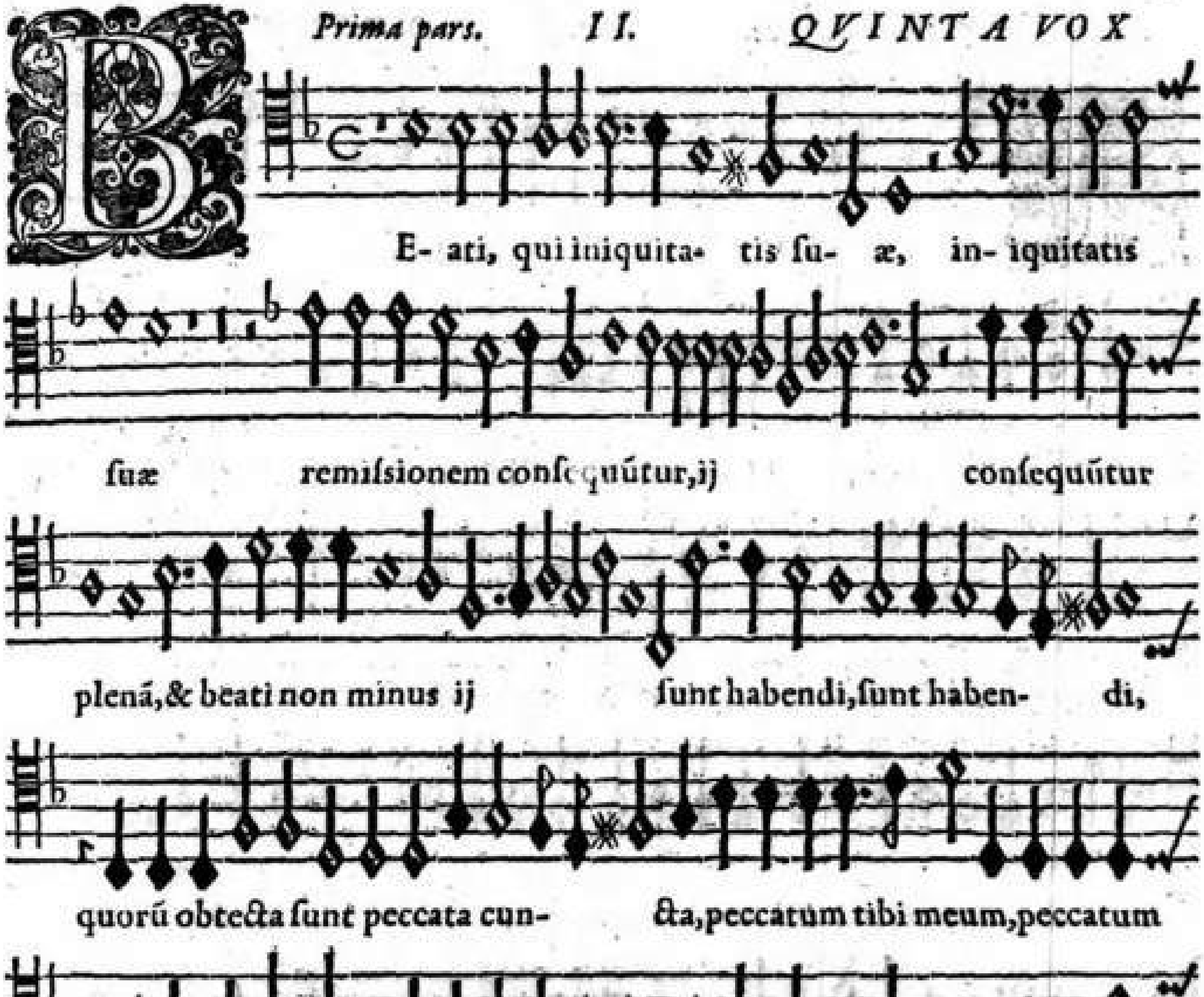
B
E- ati, qui iniquita- tis ſu- æ, in- iquitatis
ſuæ remiſsionem conſequútur, ij conſequũtur
plená, & beati non minus ij ſunt habendi, ſunt haben- di,
quorũ obtecta ſunt peccata cun- cta, peccatum tibi meum, peccatum
tibi meum notum feci, & remiſiſti impi- etatem meam, pro
hoc ad te, ô ſumme De- us meus, omnis ſanctus orat, omnis
ſan- ctus orat, dum tempus adeſt, orat dum tempus adeſt.

00045518

00045518

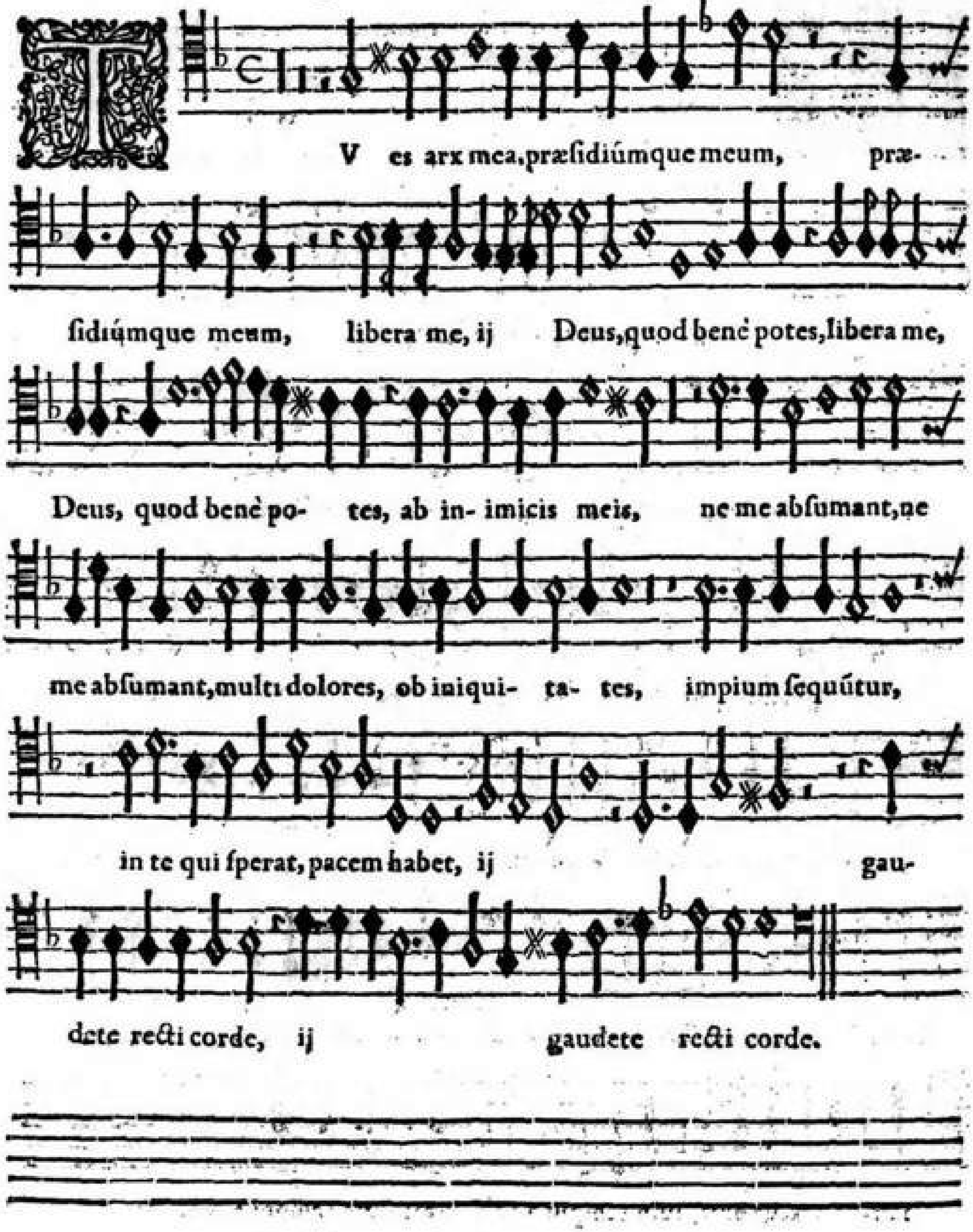
TV es arx mea, præſidiúmque meum, præ-
ſidiúmque meum, libera me, ij Deus, quod benè potes, libera me,
Deus, quod benè po- tes, ab in- imicis meis, ne me abſumant, ne
me abſumant, multi dolores, ob iniqui- ta- tes, impium ſequútur,
in te qui ſperat, pacem habet, ij gau-
dete recti corde, ij gaudete recti corde.

00045518

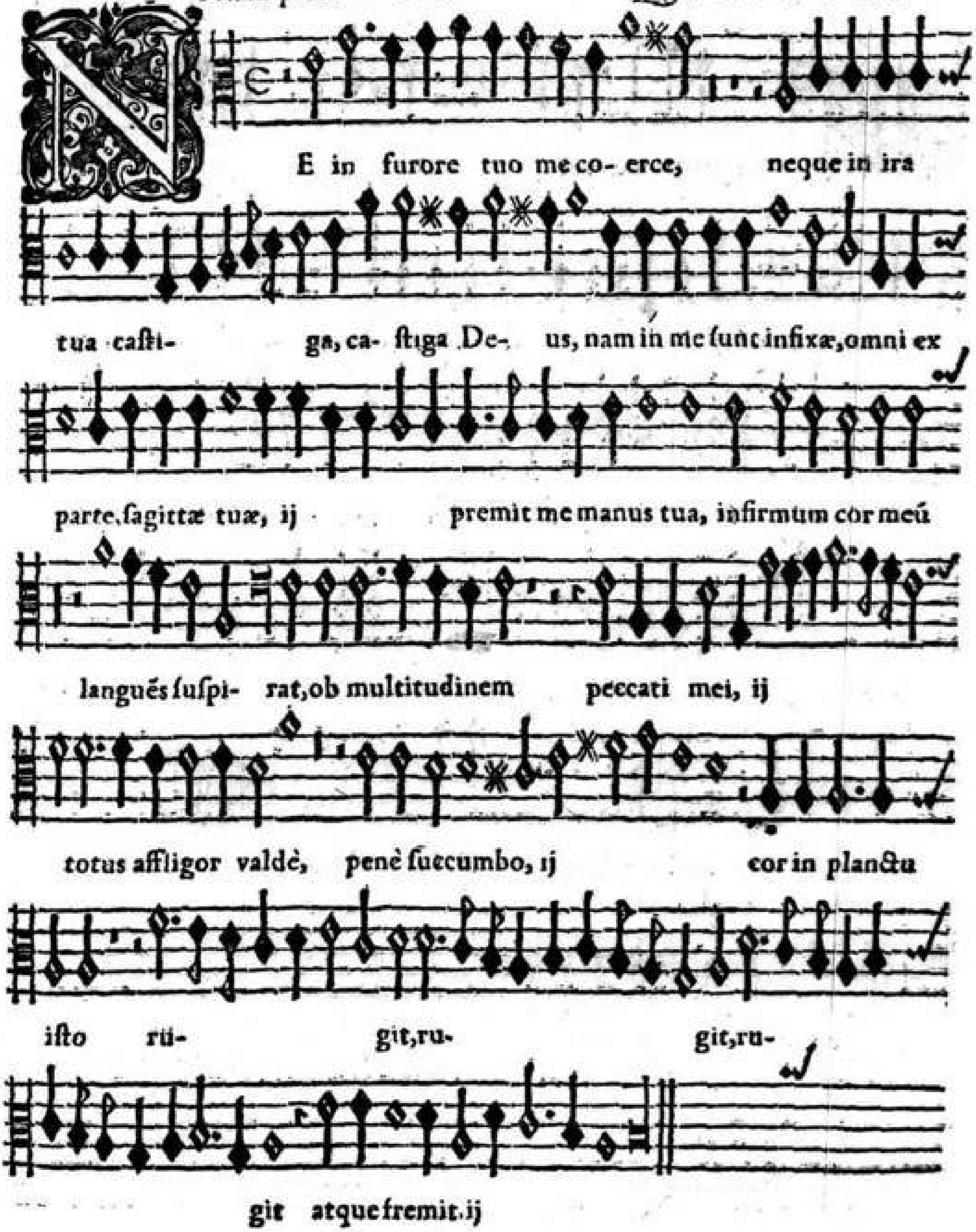
N
E in furore tuo me co- erce, neque in ira
tua caſti- ga, ca- ſtiga De- us, nam in me ſunt infixæ, omni ex
parte, ſagittæ tuæ, ij premit me manus tua, infirmum cor meũ
languẽs ſuſpi- rat, ob multitudinem peccati mei, ij
totus affligor valdè, penè ſuccumbo, ij cor in planctu
iſto ru- git, ru- git, ru-
git atque fremit. ij

00045518

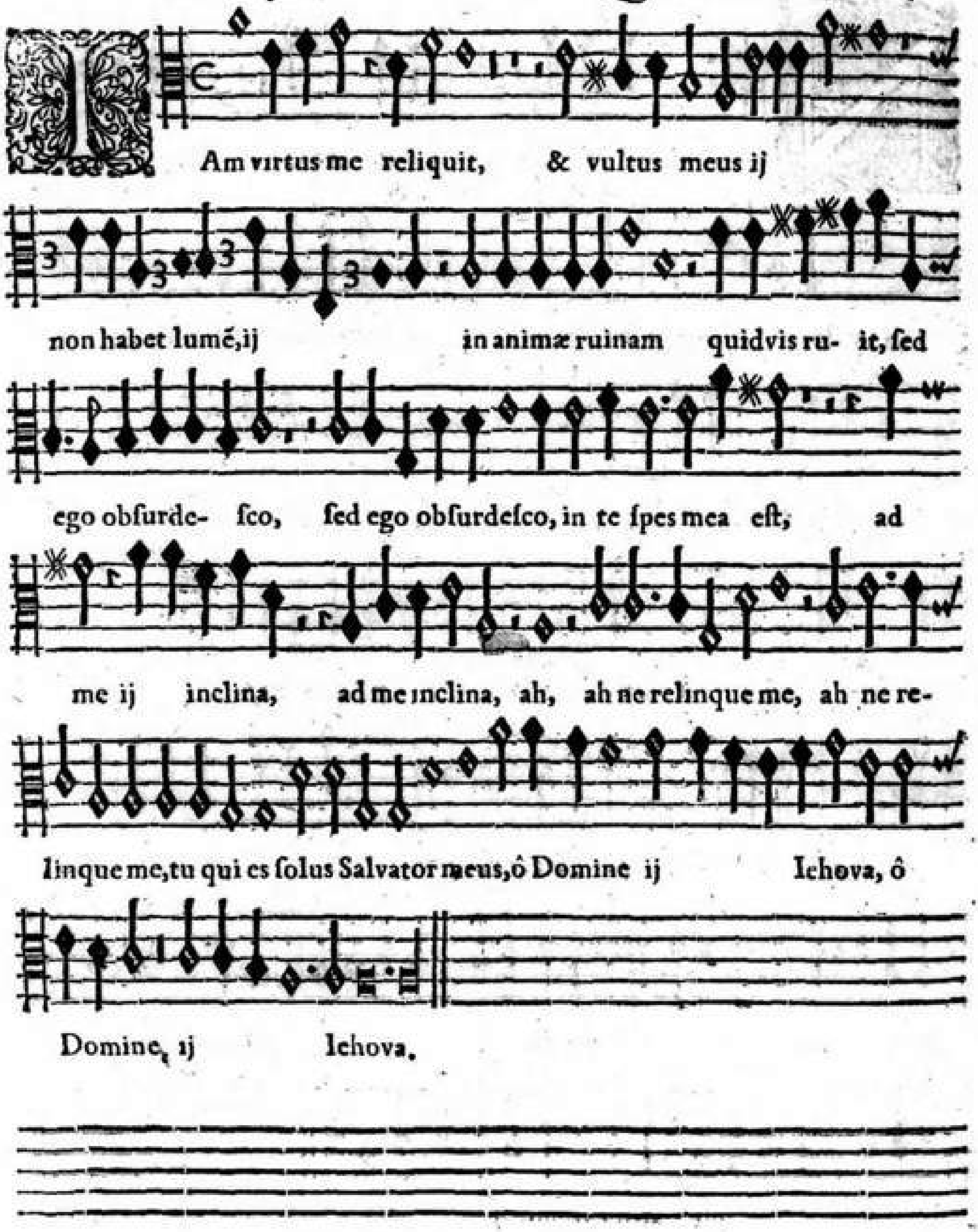
IAm virtus me reliquit, & vultus meus ij
non habet lumē, ij in animæ ruinam quidvis ru- it, ſed
ego obſurde- ſco, ſed ego obſurdeſco, in te ſpes mea eſt, ad
me ij inclina, ad me inclina, ah, ah ne relinque me, ah ne re-
linque me, tu qui es ſolus Salvator meus, ô Domine ij Iehova, ô
Domine, ij Iehova.

00045518
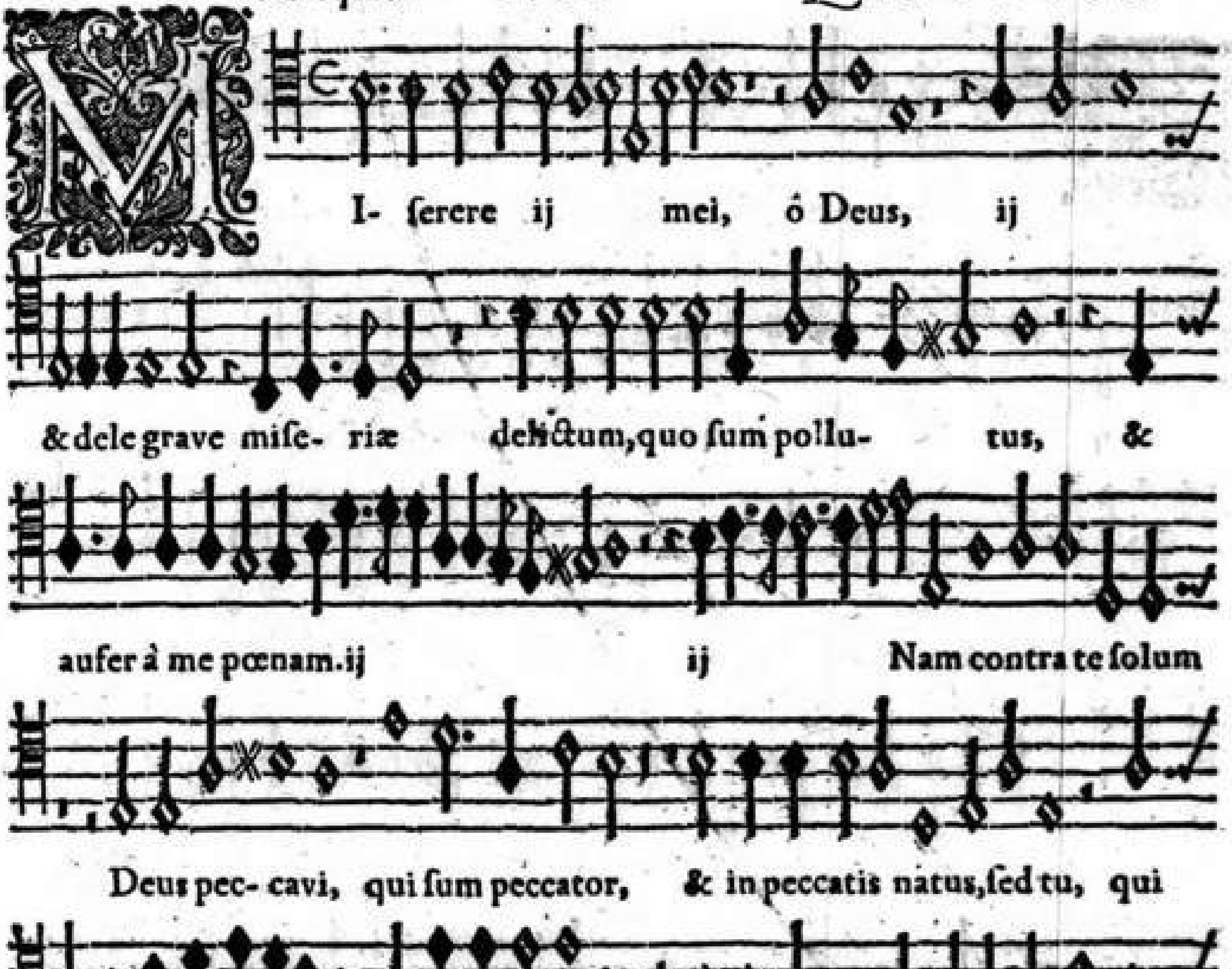
M
I- ſerere ij mei, ô Deus, ij
& dele grave miſe- riæ delictum, quo ſum pollu- tus, &
aufer à me pœnam. ij ij Nam contra te ſolum
Deus pec- cavi, qui ſum peccator, & in peccatis natus, ſed tu, qui
arctam cæli vi- am recludis, animam la- va meam labe plenam,
candidi- or ut ſit vel ipſa, candidior ut ſit ij vel ipſa
nive, candi- dior ut ſit vel ipſa ni- ve.

00045518
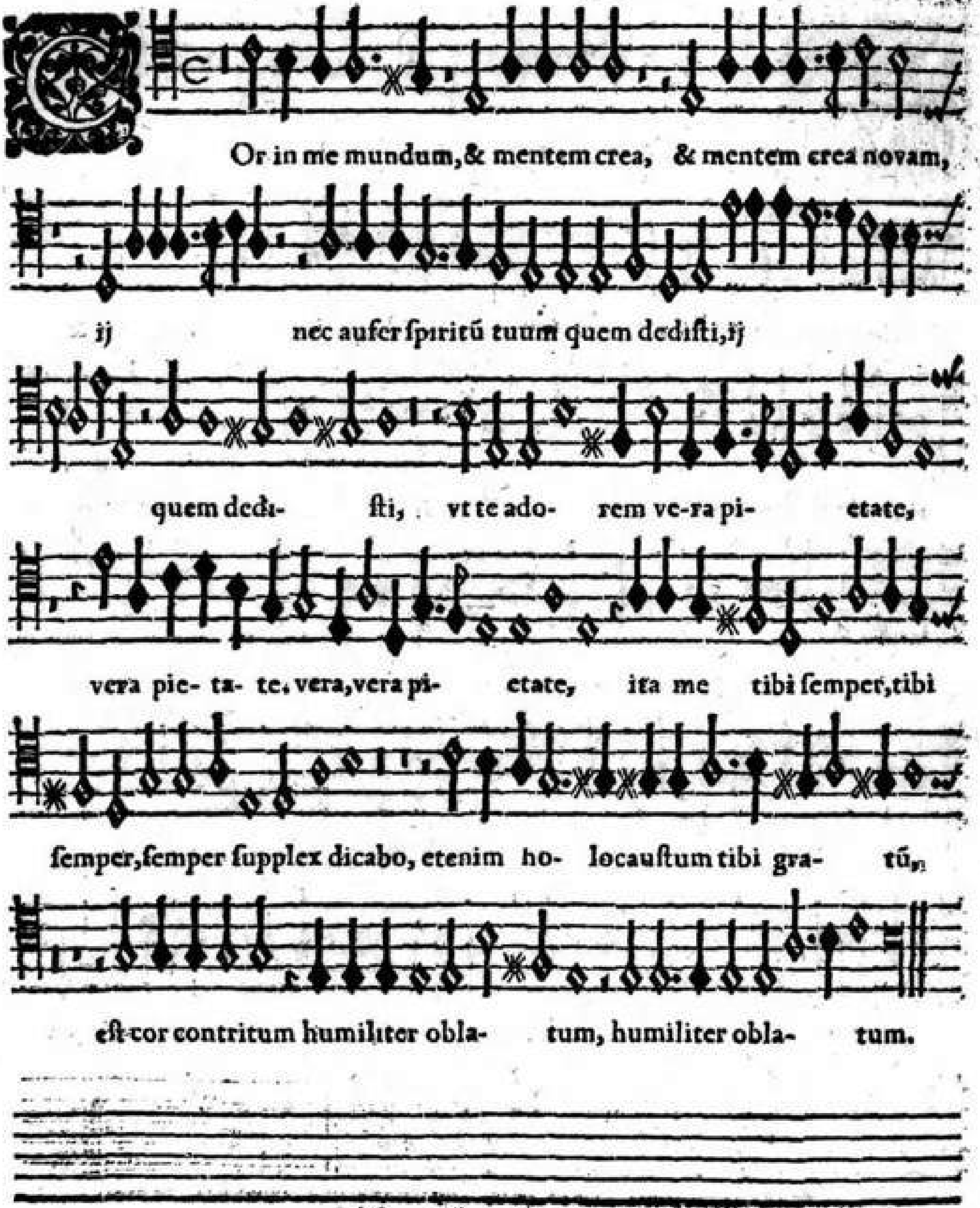
C
Or in me mundum, & mentem crea, & mentem crea novam,
ij nec aufer ſpiritũ tuum quem dediſti, ij
quem dedi- ſti, vt te ado- rem ve-ra pi- etate,
vera pie- ta- te, vera, vera pi- etate, ita me tibi ſemper, tibi
ſemper, ſemper ſupplex dicabo, etenim ho- locauſtum tibi gra- tũ, ij
eſt cor contritum humiliter obla- tum, humiliter obla- tum.
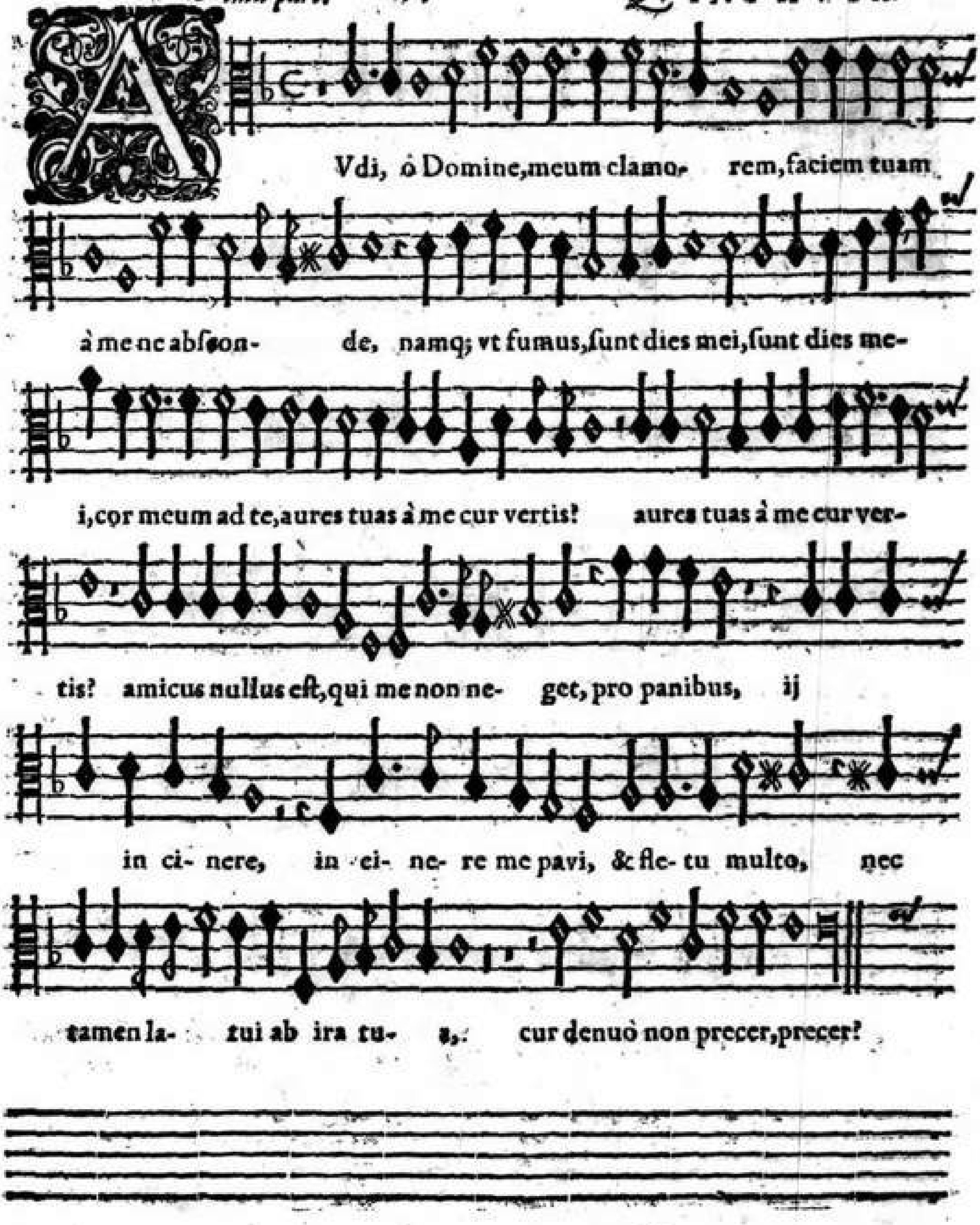
AVdi, ô Domine, meum clamo- rem, faciem tuam
à me ne abſcon- de, namq; vt fumus, ſunt dies mei, ſunt dies me-
i, cor meum ad te, aures tuas à me cur vertis? aures tuas à me cur ver-
tis? amicus nullus eſt, qui me non ne- get, pro panibus, ij
in ci- nere, in ci- ne- re me pavi, & fle- tu multo, nec
tamen la- tui ab ira tu- a, cur denuò non precer, precer?

00045518

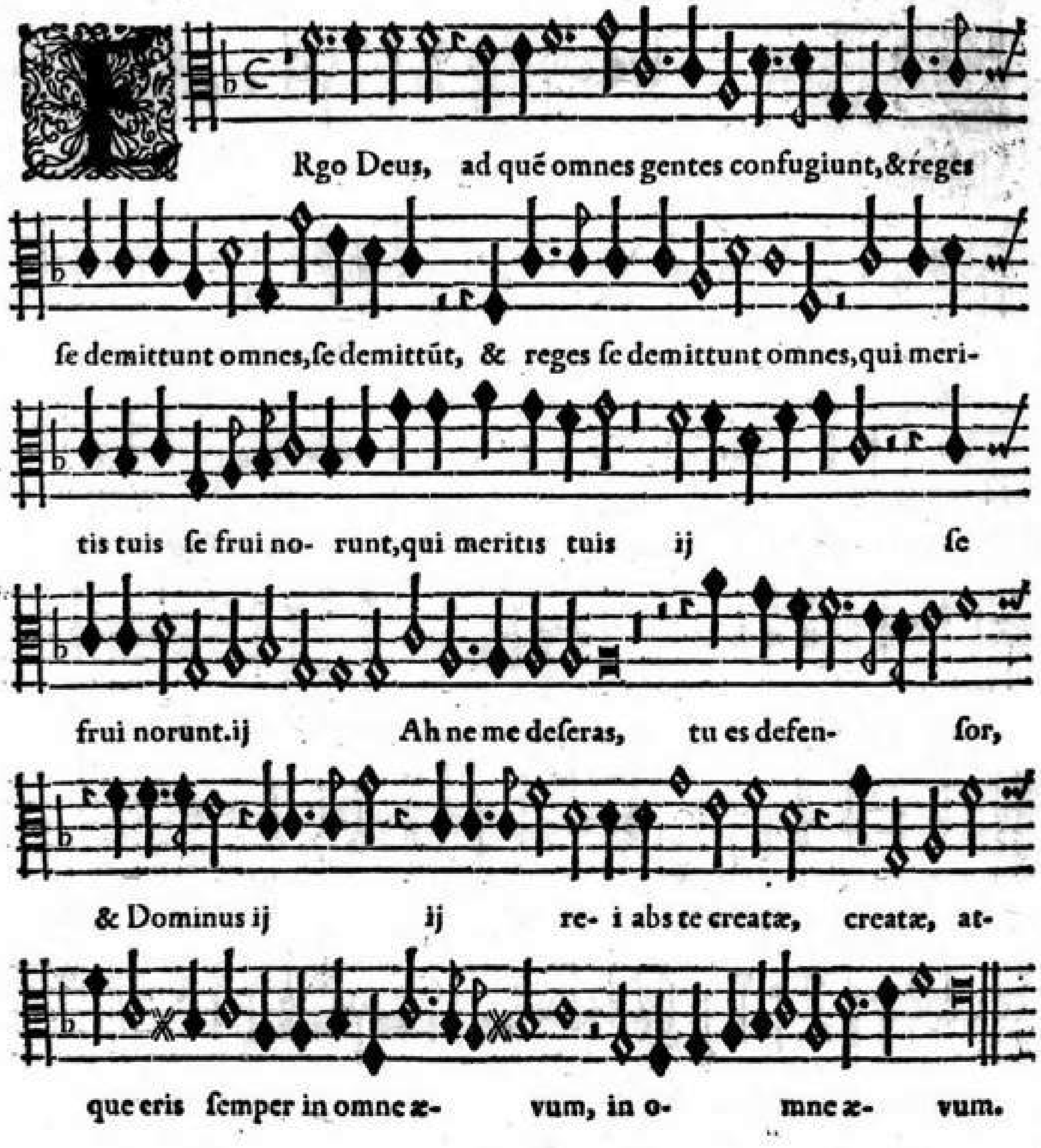

Rgo Deus, ad quẽ omnes gentes confugiunt,&reges
ſe demittunt omnes,ſe demittũt, & reges ſe demittunt omnes,qui meri-
tis tuis ſe frui no- runt,qui meritis tuis ij ſe
frui norunt.ij Ah ne me deſeras, tu es defen- ſor,
& Dominus ij ij re- i abs te creatæ, creatæ, at-
que eris ſemper in omne æ- vum, in o- mne æ- vum.
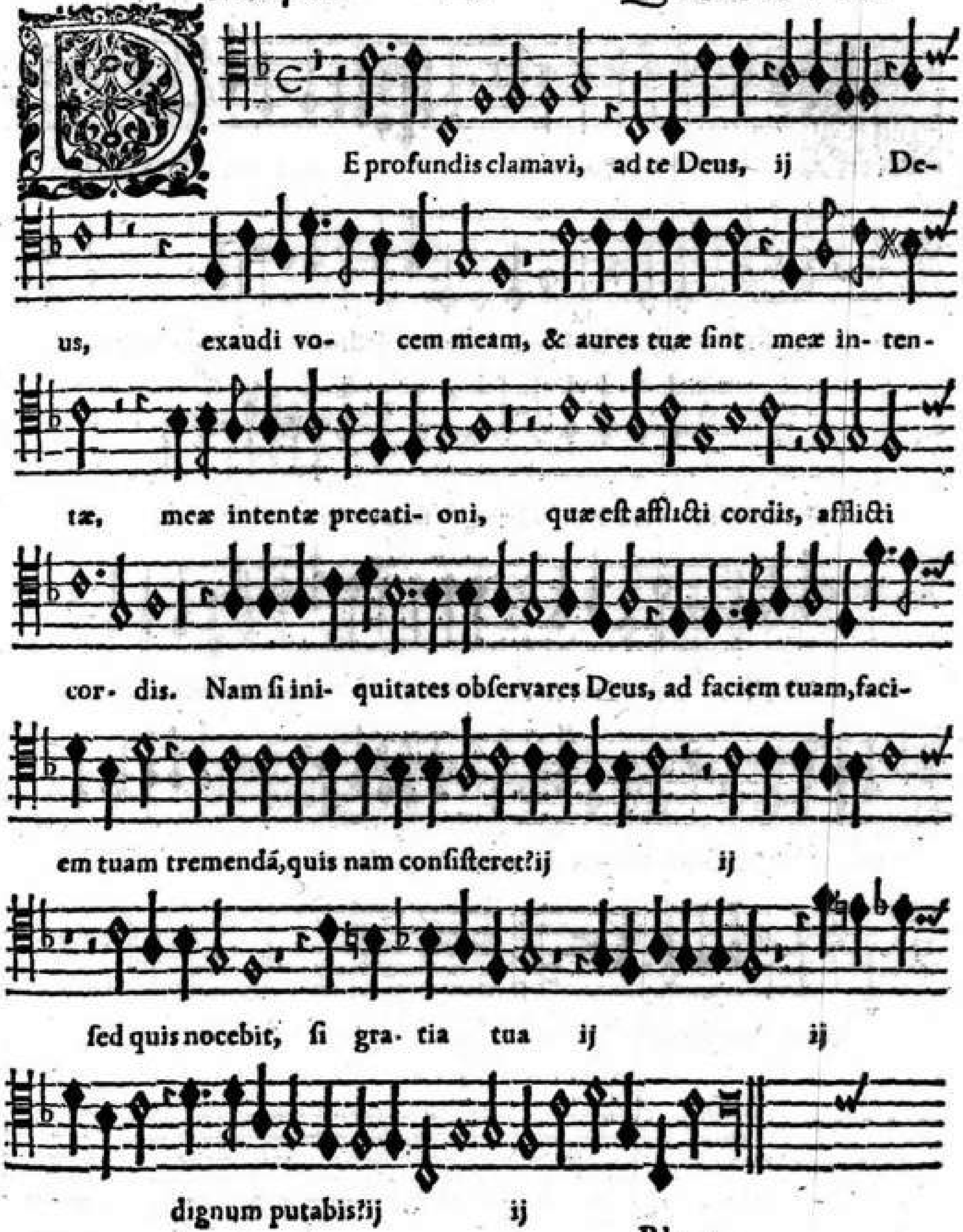
D
E profundis clamavi, ad te Deus, ij De-
us, exaudi vo- cem meam, & aures tuæ ſint meæ in- ten-
tæ, meæ intentæ precati- oni, quæ eſt afflicti cordis, afflicti
cor- dis. Nam ſi ini- quitates obſervares Deus, ad faciem tuam, faci-
em tuam tremendã, quis nam conſiſteret? ij ij
ſed quis nocebit, ſi gra- tia tua ij ij
dignum putabis? ij ij

0045518
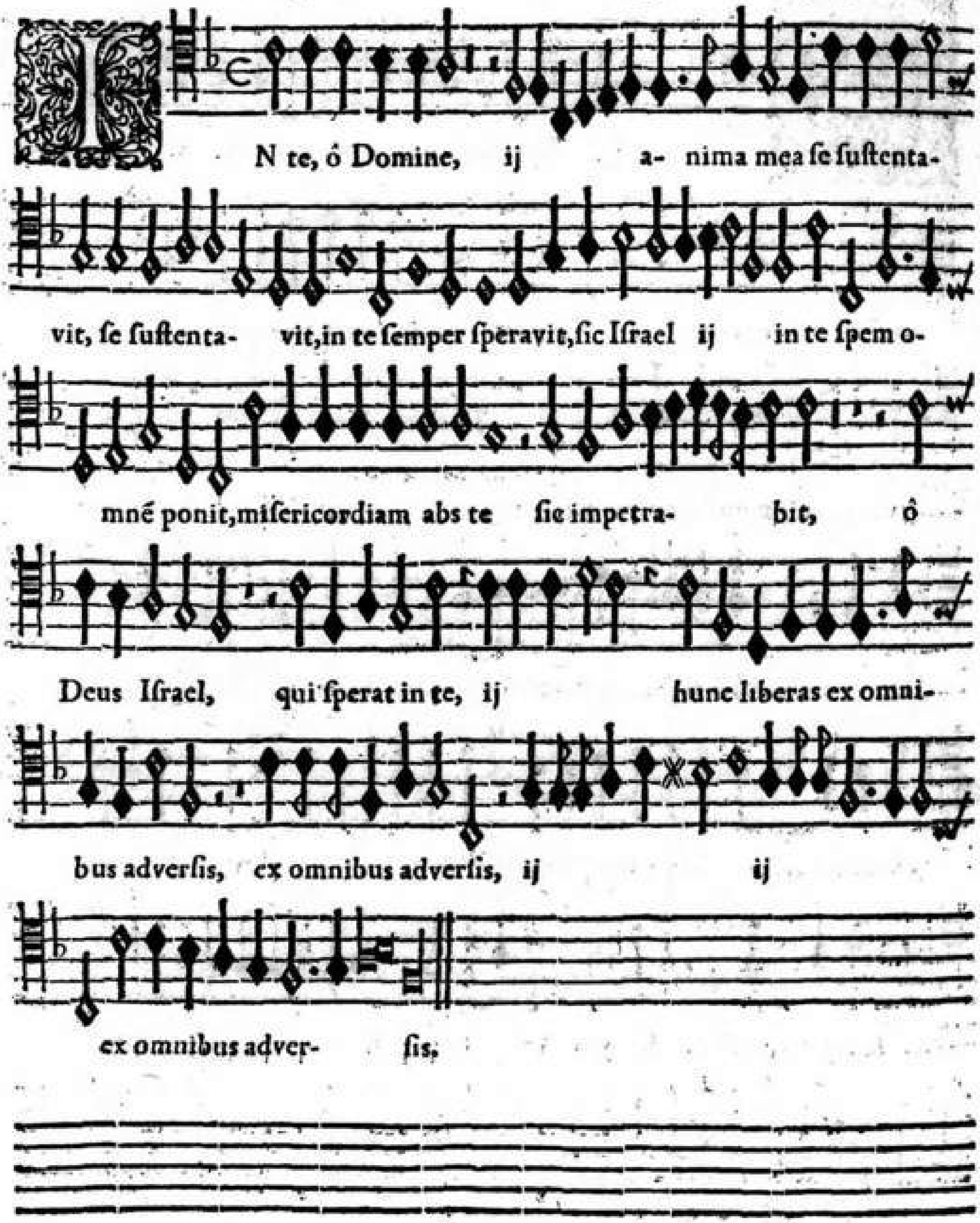
I N te, ô Domine, ij a- nima mea ſe ſuſtenta-
vit, ſe ſuſtenta- vit,in te ſemper ſperavit,ſic Iſrael ij in te ſpem o-
mnē ponit,miſericordiam abs te ſic impetra- bit, ô
Deus Iſrael, qui ſperat in te, ij hunc liberas ex omni-
bus adverſis, ex omnibus adverſis, ij ij
ex omnibus adver- ſis,

00045518

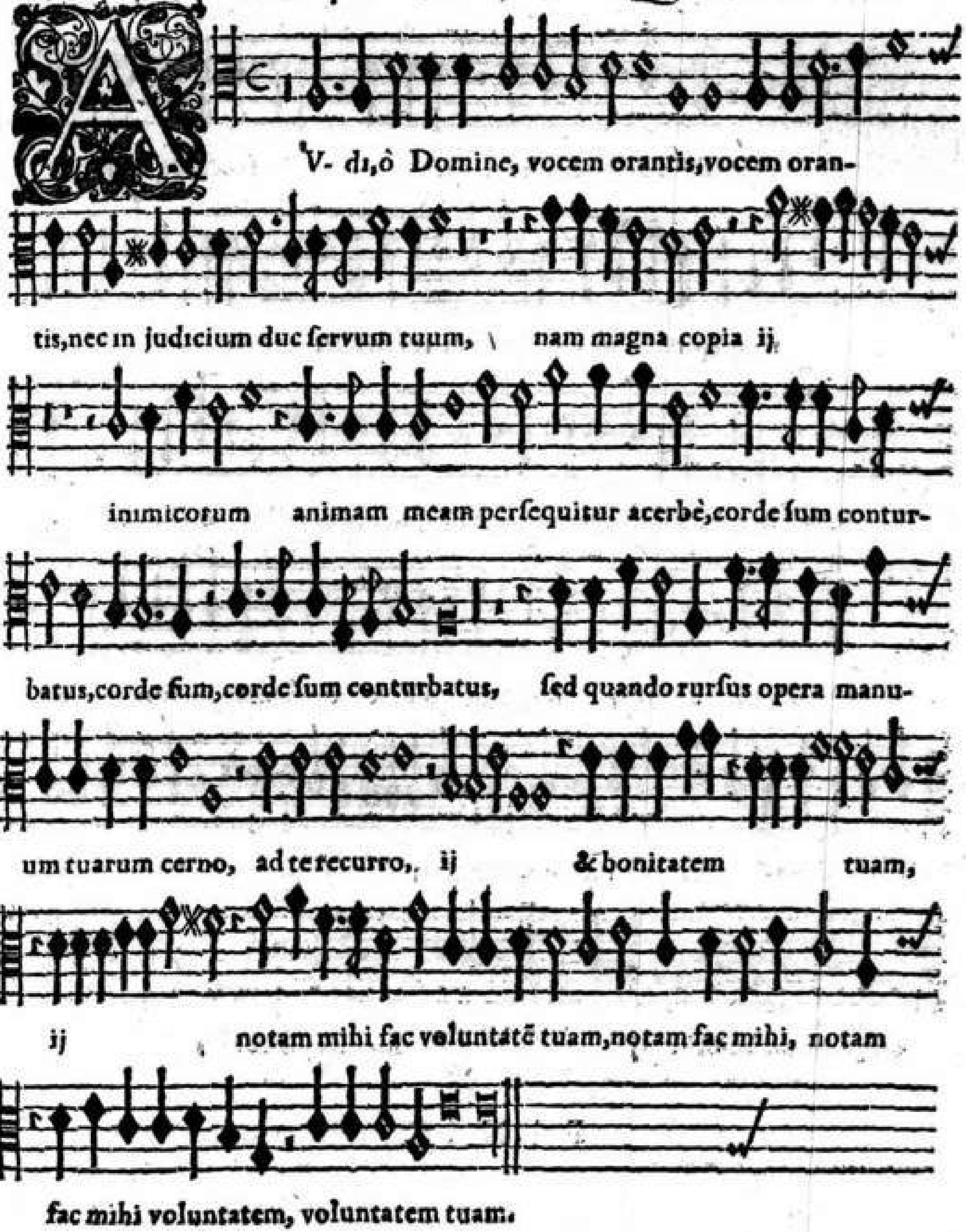
A V- di, ò Domine, vocem orantis, vocem oran-
tis, nec in judicium duc ſervum tuum, nam magna copia ij
inimicorum animam meam perſequitur acerbè, corde ſum contur-
batus, corde ſum, corde ſum conturbatus, ſed quando rurſus opera manu-
um tuarum cerno, ad te recurro, ij & bonitatem tuam,
ij notam mihi fac voluntatē tuam, notam fac mihi, notam
fac mihi voluntatem, voluntatem tuam.
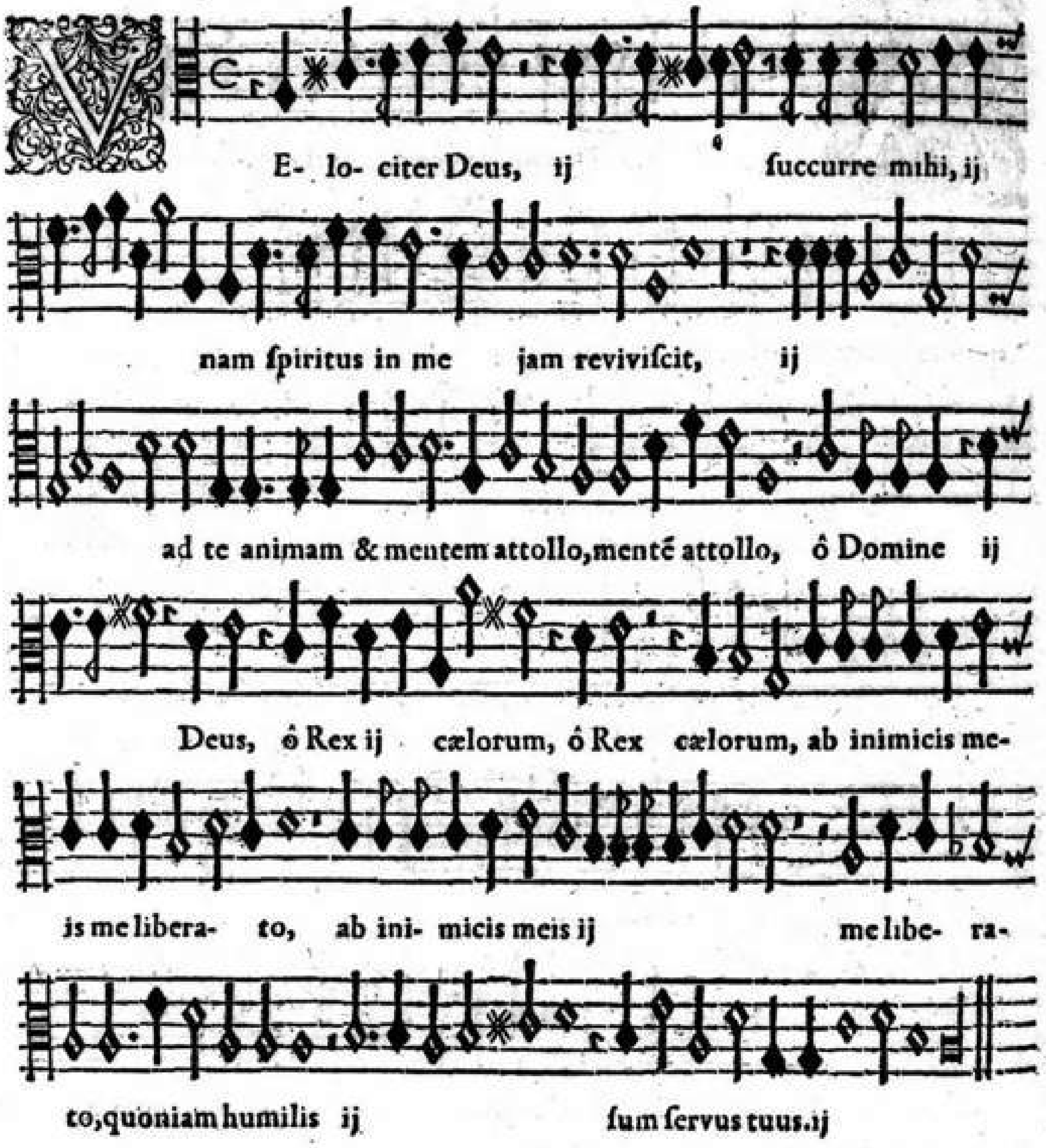
V
E- lo- citer Deus, ij ſuccurre mihi, ij
nam ſpiritus in me jam reviviſcit, ij
ad te animam & mentem attollo, mentẽ attollo, ô Domine ij
Deus, ô Rex ij cælorum, ô Rex cælorum, ab inimicis me-
is me libera- to, ab ini- micis meis ij me libe- ra-
to, quoniam humilis ij ſum ſervus tuus. ij

FINIS.

00045518

Mus. pr. 4° 2724
7

QVINTO.

FIORI DEL GIARDINO

DI DIVERSI ECCEL-
LENTISSIMI AVTORI
à
Quattro, cinque, ſei, ſette, otto, & nove voci.
Raccolte con molta diligentia &
novamente date in luce.

NORIMBERGO
Appreſſo Paulo Kaufmann.
M. D. XCVII.

Regiſter der deütſchen Geſang.

Mit vier Stimmen.

Nun ſanget an ein guts liedlein 1.
An einem abent ſpat 2.
Jungfraw dein ſchöne geſtalt 3.
Feins Lieb du haſt mich gfangen 4.
Das hertz thut mir auffſpringen 5.
O auffenthalt meins leben 6.
Ich brin vnd bin entzünt 7.
Brin vnd zürne nur immer fort 8.

Mit fünff Stimmen.

Zu dir ſchrey ich vmb hülff 9.
Kein gröſſer freüt kan ſein 10.
Wan du Jungfraw forthin 11.
Dein ayglein klar leichten 12.
Hertzlib zu dir allein 13.
Frölich zu ſein in ehren 14.
Ach Schatz ich thu dir klagen 15.

Mit ſechs Stimmen.

Ich ſcheid von dir mit leyde 16.
Falſch lieb warumb mich fliheſt 17.
Mit dantzen jubilieren 18.
Far hin guts liedelein 19.
Schöns lieb du machſt mir angſt 20.
Von dir kan ich nicht ſcheiden 21.
Friſch auff laſt vns ein guts 22

Mit acht Stimmen.

Mein Lieb wil mit mir kriegen 23.
Mein hertz iſt mir gen dir 24.

ENDE.

00045518

Mus. pr. 4° 2724/6

SEPTEM PSALMI POENITENTIALES

Sex vocum.

A

IOANNE CROCE

Venetiis ad S. Marci Archi-
muſico.

Italica lingva primum modulati:

NVNC VERO AD ALIORVM, QVI ISTAM
non callent, pium uſum in Latinam
linguam converſi

Ab

AMATORE QVODAM
MVSICAE.

SEXTA VOX.

NORIMBERGÆ
Apud Paulum Kaufmannum,
M. D. IC.

Ornatiſsimo viro,

DN. GEORGIO GRVBERO,

Civi Noribergenſi honoratiſsimo, Muſicæ elegantioris fautori magno, amico ſuo,

S. P.

D. PAVLVS, SALVATORIS NOSTRI APOSTOLVS E PRAECIpuis, præpoſtera ſui temporis ſtudia in Corinthiis graviter perſtringens fecit, vt noſtrorum Germanorum in Italica aut alia peregrinâ lingua exercitia Muſica, quæ propter concentũ ſuaviorem, quo plurimum delectabar, multis jam annis apud earum linguarum imperitos invaluerant, improbarem. Sunt enim Illi talia ſonus abſq; mente, quiq; nec ad ſui, nec aliorum ædificationem utilis eſt.

Cum verò nec meas, nec aliorum res ferre intelligerem, vt eam ob cauſam, qui tanto bono privari nollet, linguas illas addiſceret: talem aliquam ineundam eſſe rationem putavi, quo non ſolum lingua aut ore, verum etiam mente caneretur & audiretur. *Neq; enim Divo Illi Apoſtolo ſatis eſt ſpiritu aut voce pſallere: mente quoq; pſallendũ eſt*, non tantum, ne ſimus aliis & nobis ipſis barbari: verum etiam vt fructum inde capiamus eum, quem debemus. Tota autem illa ratio ſemper mihi conſiſtere viſa eſt in textuum vel commutatione, ſicubi eſſent illi profani nimium: vel translatione, ſi nihil continerent alieni à pietate & bonis moribus, quorum inopiâ jam diu laboramus.

Placuit id inſtitutum meum non paucis; inter quos tu, Ornatiſsime Domine GRVBERE, tantò magis emines, quanto & pietas tua ardentior, & incredibile elegantioris Muſicæ ſtudium atq; amor evidentior eſt. Quod enim *Pſalmis*, quos vocant, pœnitentialibus, à IOANNE CROCE, præſtantiſs. Italicæ Muſicæ hoc tempore artifice editis, me donaſti, quid aliud voluiſti, quàm novum aperire campum, in quem Muſa mea qualiſcunq; excurreret? Nam propenſa tua in me voluntas ita multis inde à pueris vſq; declarata eſt argumentis manifeſtiſsimis, vt nihil reliqui feciſſe videaris.

Excurri itaq; non tum quidem, fateor, quando campus ille abs te aperiretur (retinebant enim negocia mea) ſed quando me DEVS clementiſsimus è morbo repentino eoq; graviſsimo, quo ad pœnitentiam vocârat, liberaret, vt debita eius miſericordiæ immenſæ vota, quæ poſſem, redderem. Quæ cum occultanda non videantur, ad quẽ potius quàm ad te mitterem, à quo Harmoniam dono accepi? Hanc ergo, quam reddo, à me, cui tui memoria ſæpè jucunda eſt, recipe: ſed ad ampliores vſus accommodatam. Neq; enim nunc, ut ante, ſine, ſed cum mente tibi aliiſq; vtilem, DEO verò gratiſſimum & acceptiſsimum edes ſonum, quotieſcunq; à moleſtiſsimis Mercaturæ negociis, quod ſoles ratione honeſtiſsima, ad Muſas haſce amæniores cum ſanctis expaciari placeat. Quæ res quoq; ſatis erit ad obturandum impudens eorum os, qui fortaſsis hanc translationem (Hac enim hic vſus ſum quanquàm liberiore, quæq; non tam Italicorum verborum quàm ſacrorum textuum ſenſus ſequeretur) alicubi ut ineptam (qua tamen aptiorem ipſi dare nequeunt) ridebunt. Malo enim in talibus exercitiis uti cum D. Paulo translatione inepta, quando ita cenſent, ſed plana & utili, quàm mille artibus non intellectæ linguæ adornato textu. Hac tu quoq; cum priſtina mei memoria deinceps utere: & cum quibuſcunq; voles (per me enim id licet) communica. B. V. Norimb. Calend. Septembris, Anno 1599.

Tuus quem benè noſti,

00045518
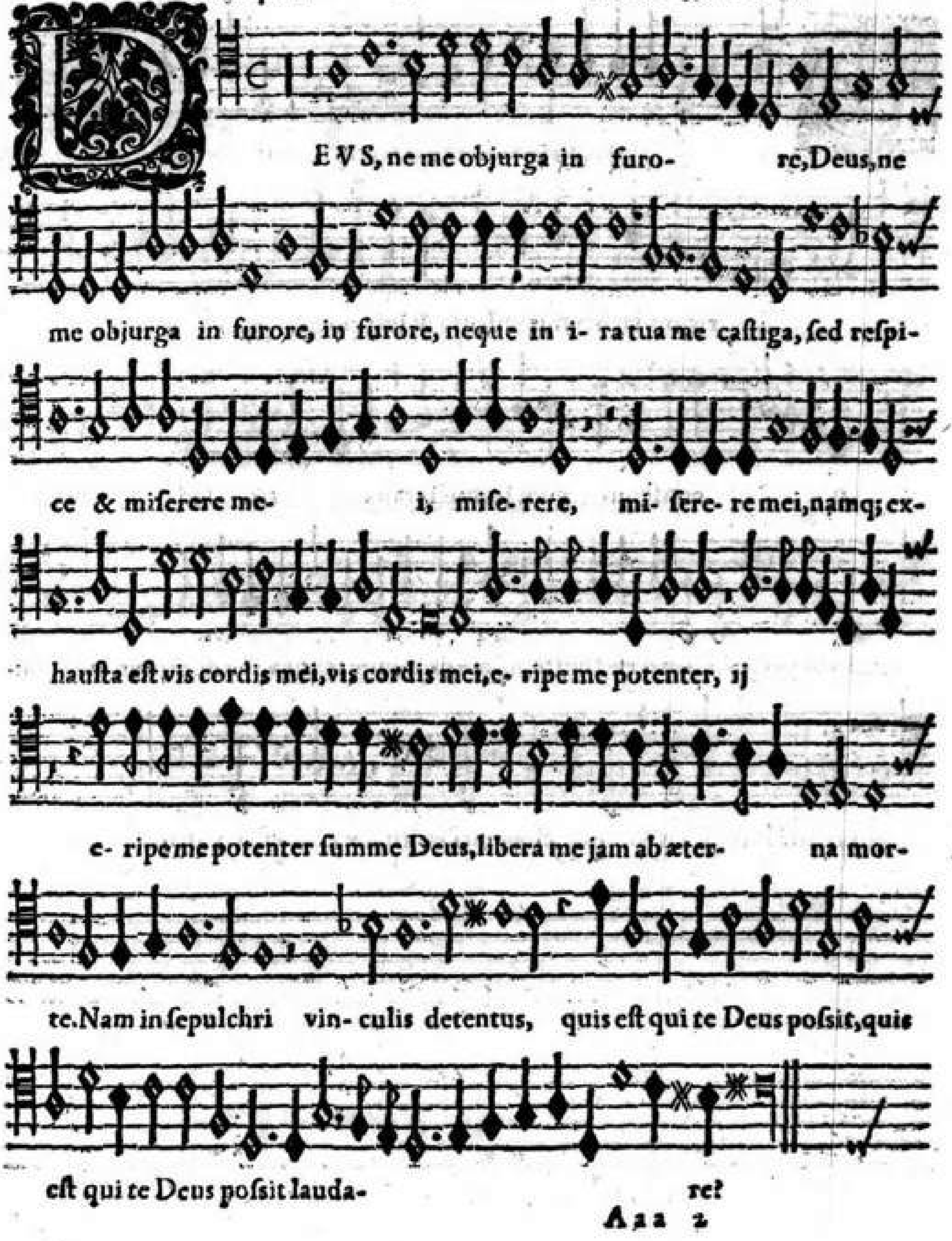
D
EVS, ne me objurga in furo- re, Deus, ne
me objurga in furore, in furore, neque in i- ra tua me caſtiga, ſed reſpi-
ce & miſerere me- i, miſe- rere, mi- ſere- re mei, namq; ex-
hauſta eſt vis cordis mei, vis cordis mei, e- ripe me potenter, ij
e- ripe me potenter ſumme Deus, libera me jam ab æter- na mor-
te. Nam in ſepulchri vin- culis detentus, quis eſt qui te Deus poſsit, quis
eſt qui te Deus poſsit lauda- re?

00045518
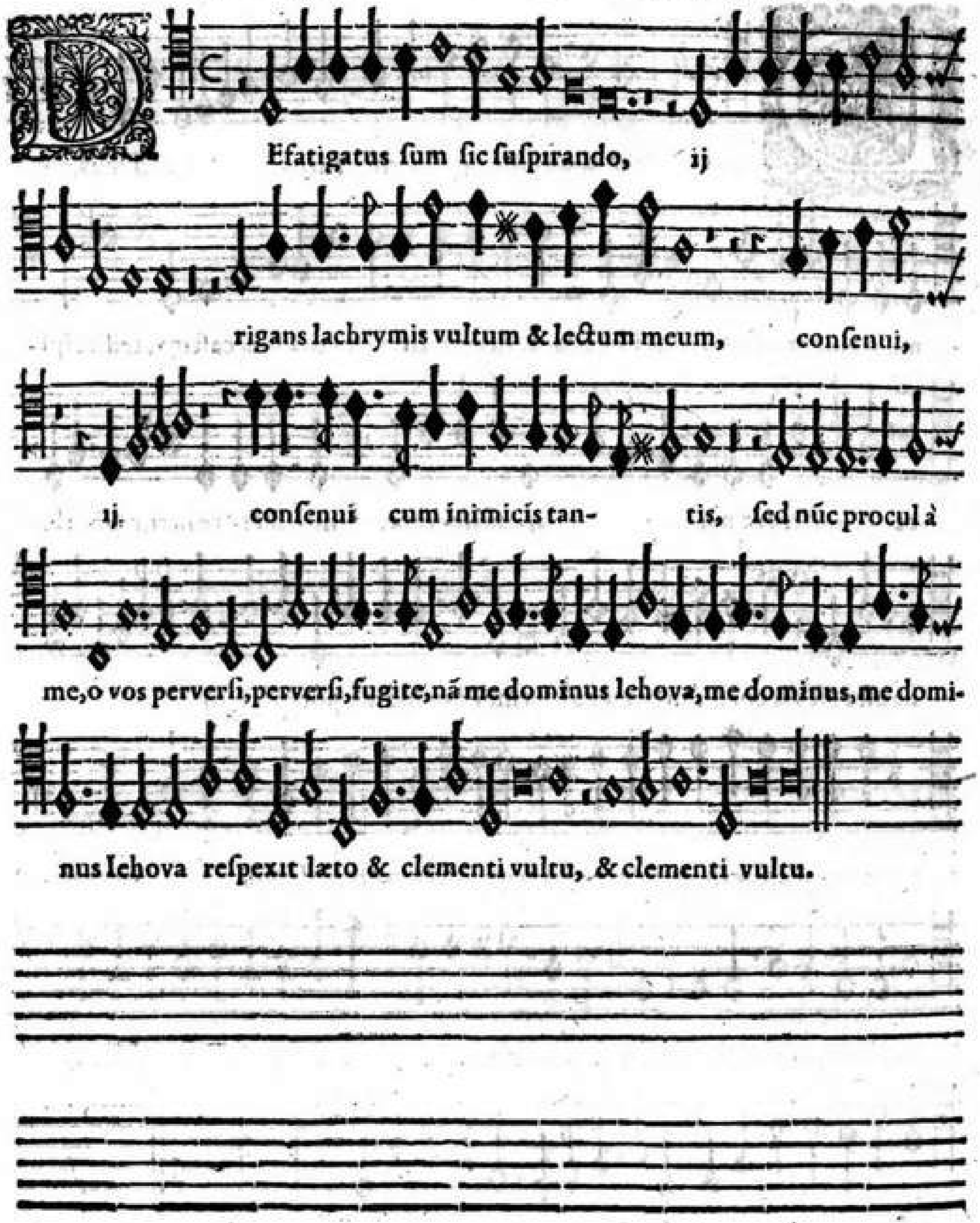
DEfatigatus ſum ſic ſuſpirando, ij
rigans lachrymis vultum & lectum meum, conſenui,
ij. conſenui cum inimicis tan- tis, ſed nũc procul à
me, o vos perverſi, perverſi, fugite, nã me dominus Iehova, me dominus, me domi-
nus Iehova reſpexit læto & clementi vultu, & clementi vultu.

00045518

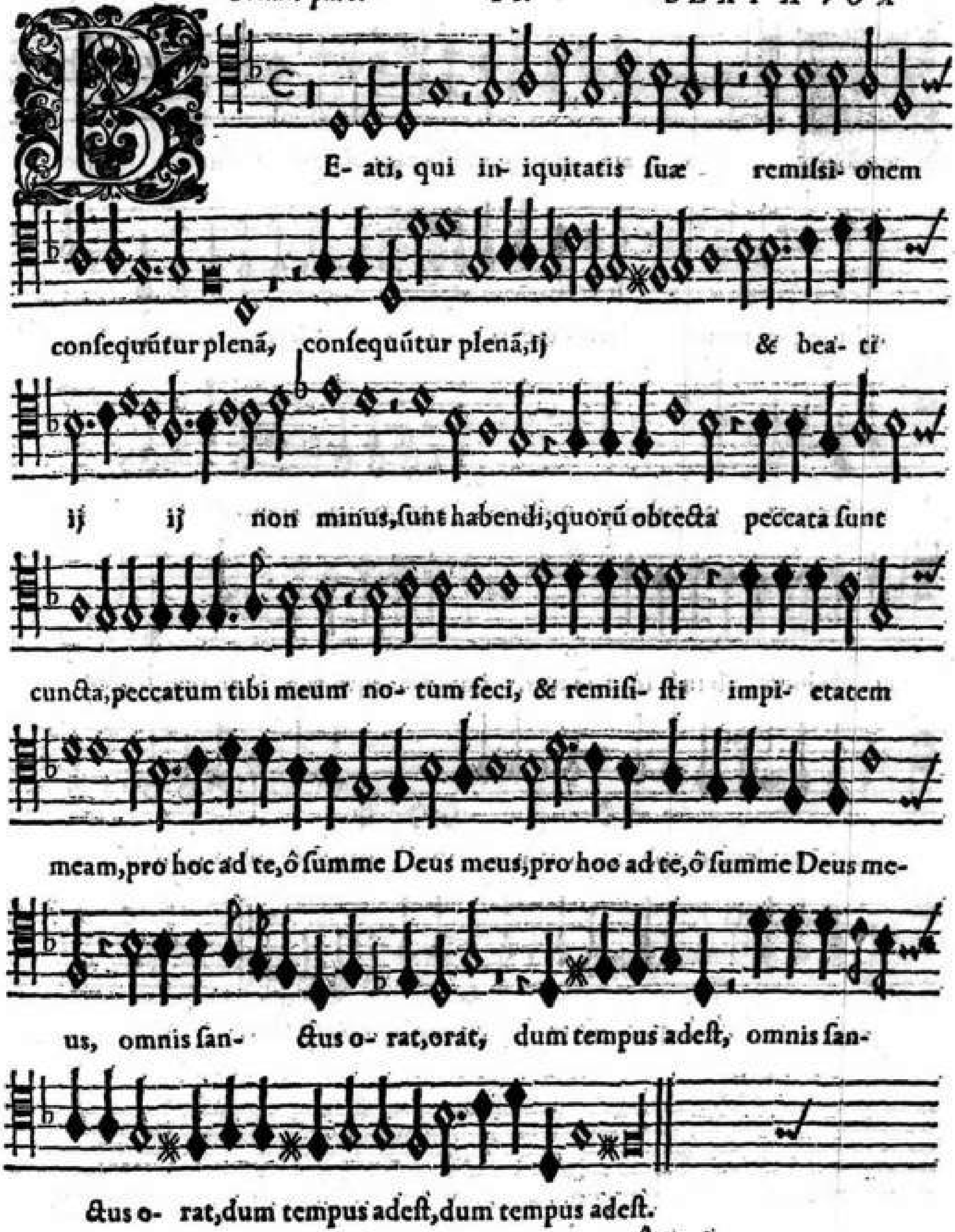
B
E- ati, qui in- iquitatis ſuæ remiſſi- onem
conſequűtur plená, conſequűtur plená, ij & bea- ti
ij ij non minus, ſunt habendi, quorű obtecta peccata ſunt
cuncta, peccatum tibi meum no- tum feci, & remiſi- ſti impi- etatem
meam, pro hoc ad te, ô ſumme Deus meus, pro hoc ad te, ô ſumme Deus me-
us, omnis ſan- ctus o- rat, orat, dum tempus adeſt, omnis ſan-
ctus o- rat, dum tempus adeſt, dum tempus adeſt.

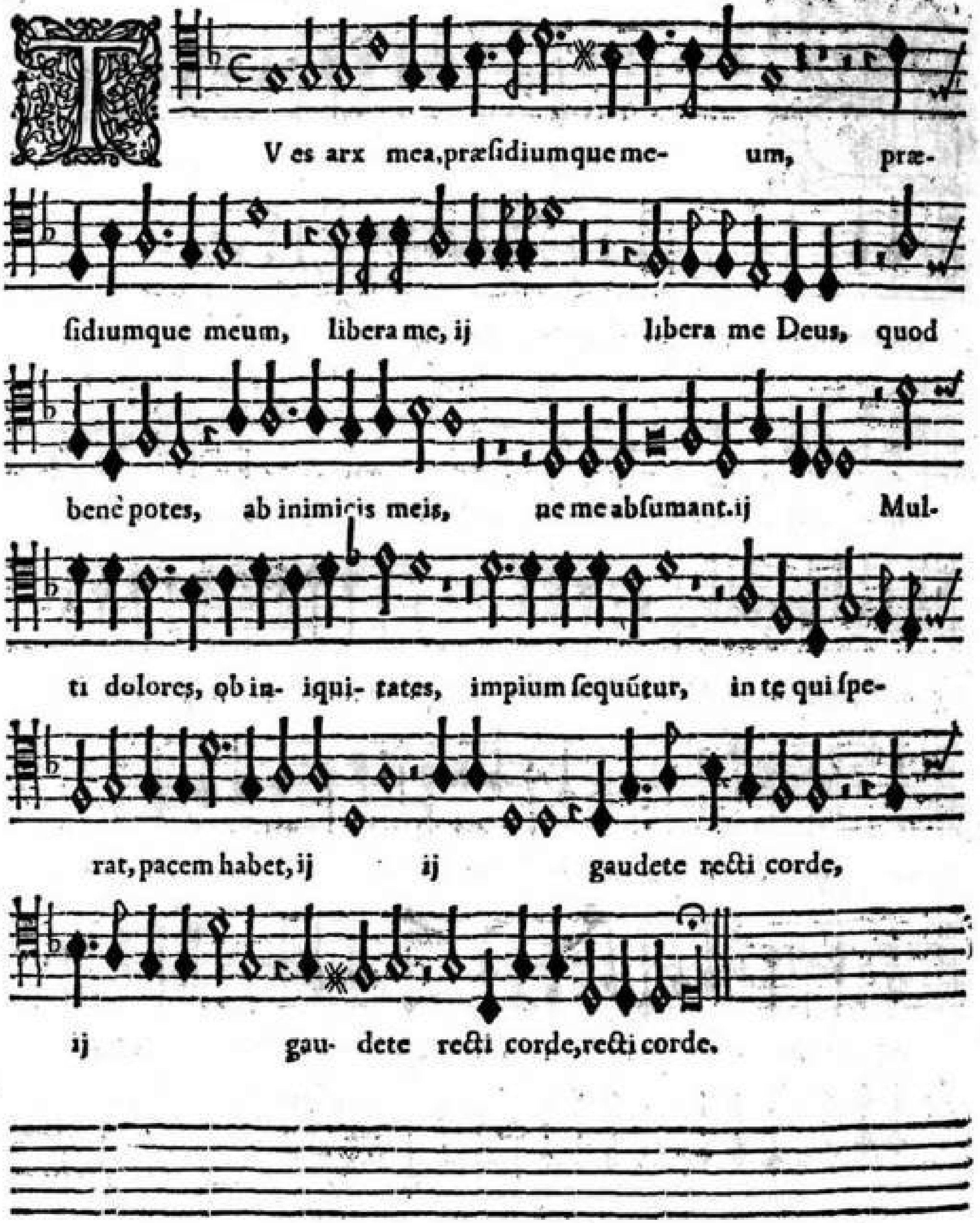
TV es arx mea,præſidiumque me- um, præ-
ſidiumque meum, libera me, ij libera me Deus, quod
benè potes, ab inimicis meis, ne me abſumant.ij Mul-
ti dolores, ob in- iqui- tates, impium ſequûtur, in te qui ſpe-
rat, pacem habet, ij ij gaudete recti corde,
ij gau- dete recti corde,recti corde.
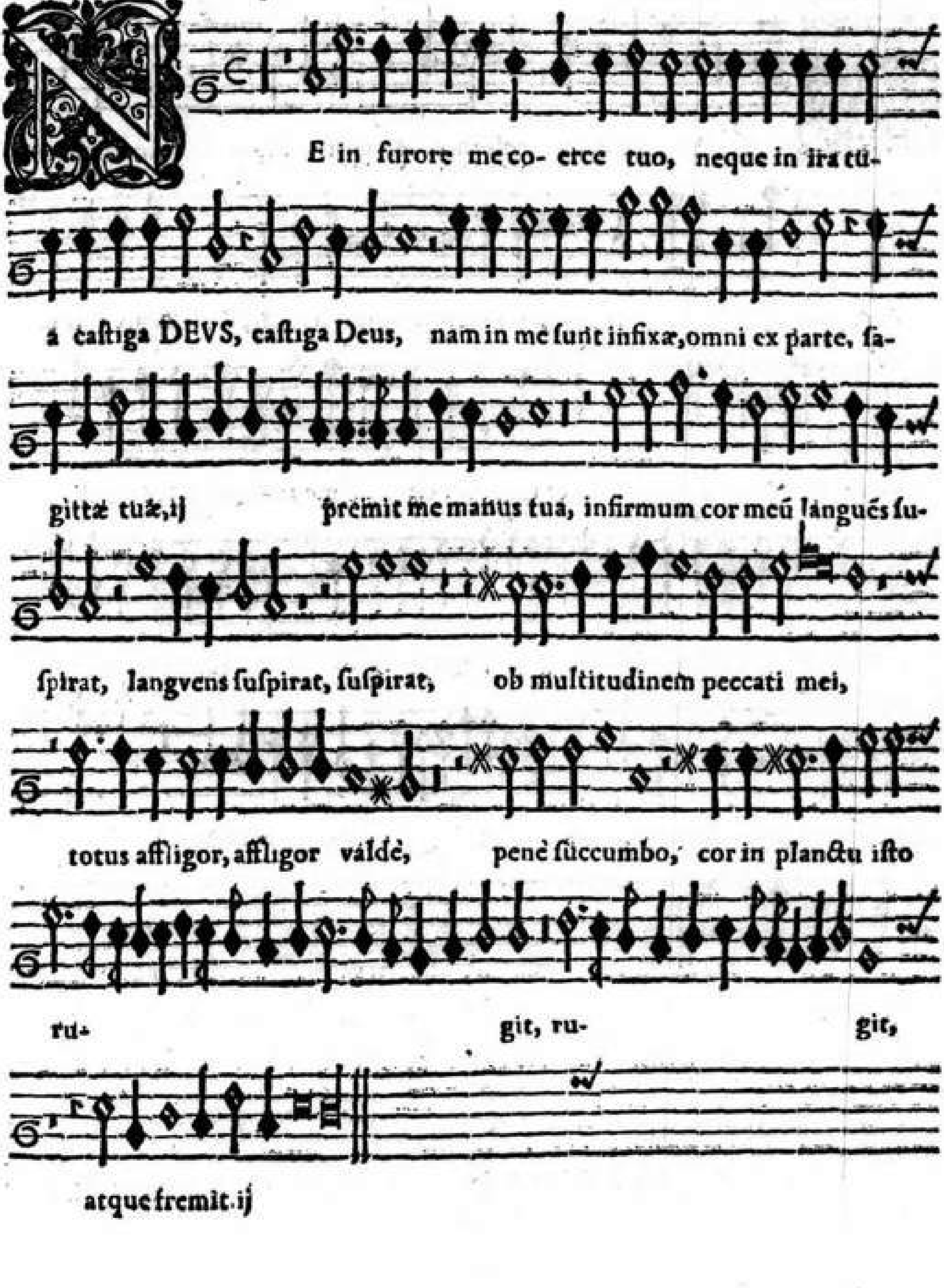
NE in furore me co- erce tuo, neque in ira tu-
a caſtiga DEVS, caſtiga Deus, nam in me ſunt infixæ, omni ex parte, ſa-
gittæ tuæ, ij premit me manus tua, infirmum cor meũ lãguẽs ſu-
ſpirat, langvens ſuſpirat, ſuſpirat, ob multitudinem peccati mei,
totus affligor, affligor valdè, penè ſuccumbo, cor in planctu iſto
ru- git, ru- git,
atque fremit. ij

00045518

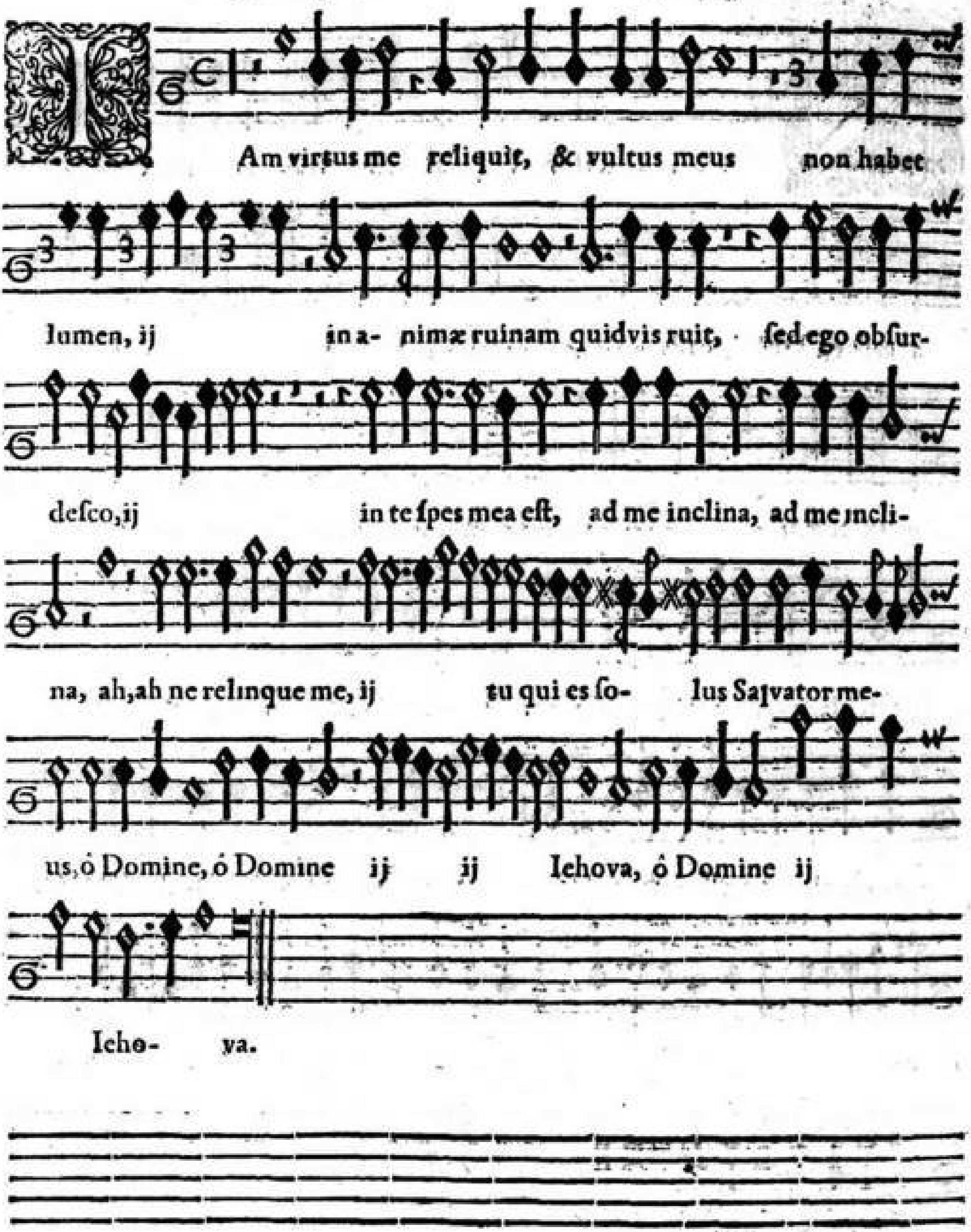
I
Am virtus me reliquit, & vultus meus non habet
lumen, ij in a- nimæ ruinam quidvis ruit, ſed ego obſur-
deſco, ij in te ſpes mea eſt, ad me inclina, ad me incli-
na, ah, ah ne relinque me, ij tu qui es ſo- lus Salvator me-
us, ô Domine, ô Domine ij ij Iehova, ô Domine ij
Ieho- va.

00045518
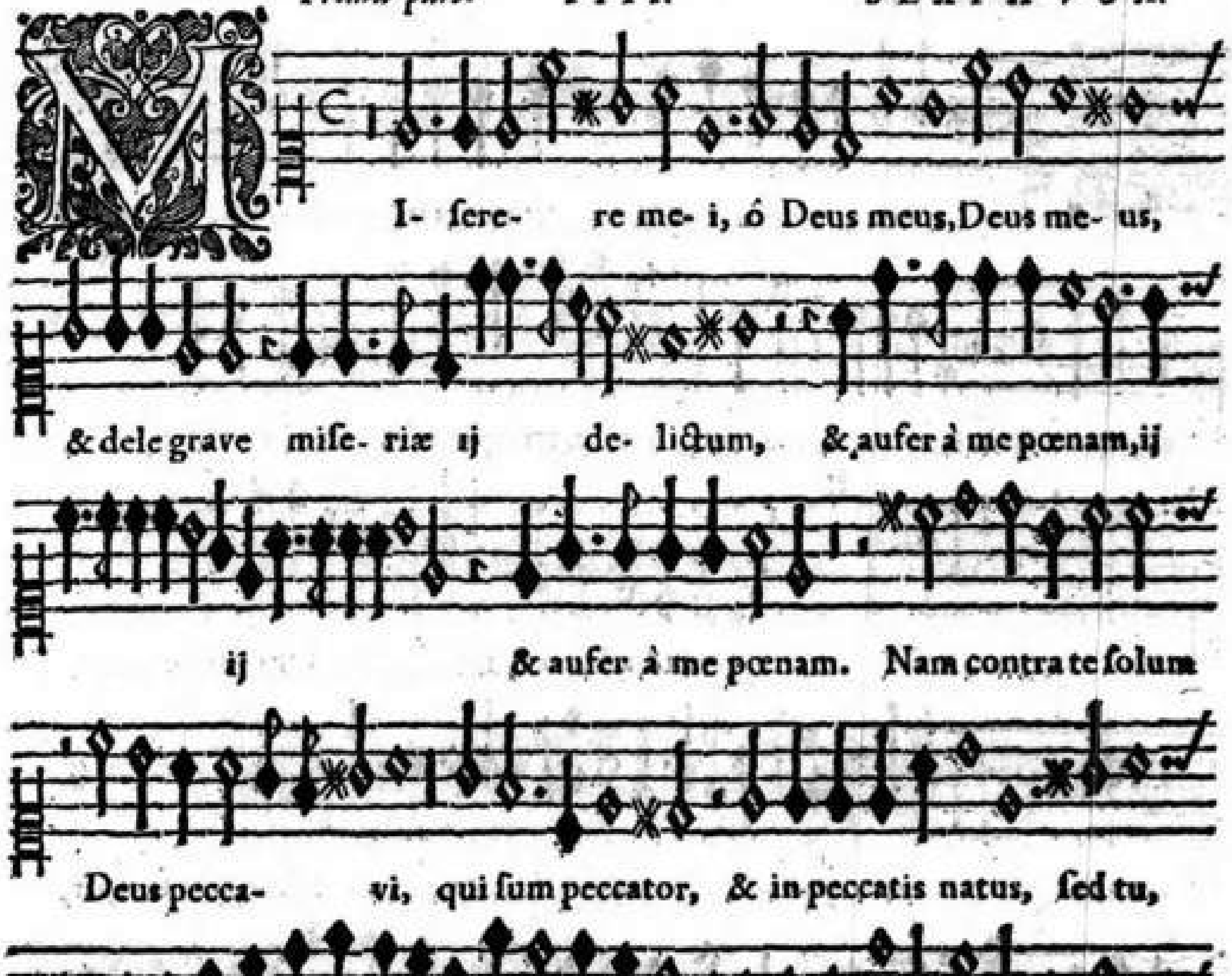
I- ſere- re me- i, ó Deus meus, Deus me- us,
& dele grave miſe- riæ ij de- lictum, & aufer à me pœnam, ij
ij & aufer à me pœnam. Nam contra te ſolum
Deus pecca- vi, qui ſum peccator, & in peccatis natus, ſed tu,
qui arctam cæli vi- am recludis, animam lava meam labe
plenam, candidi- or ut ſit ij ij vel ipſa ni-
ve, candidior vt ſit vel i- ſa nive.
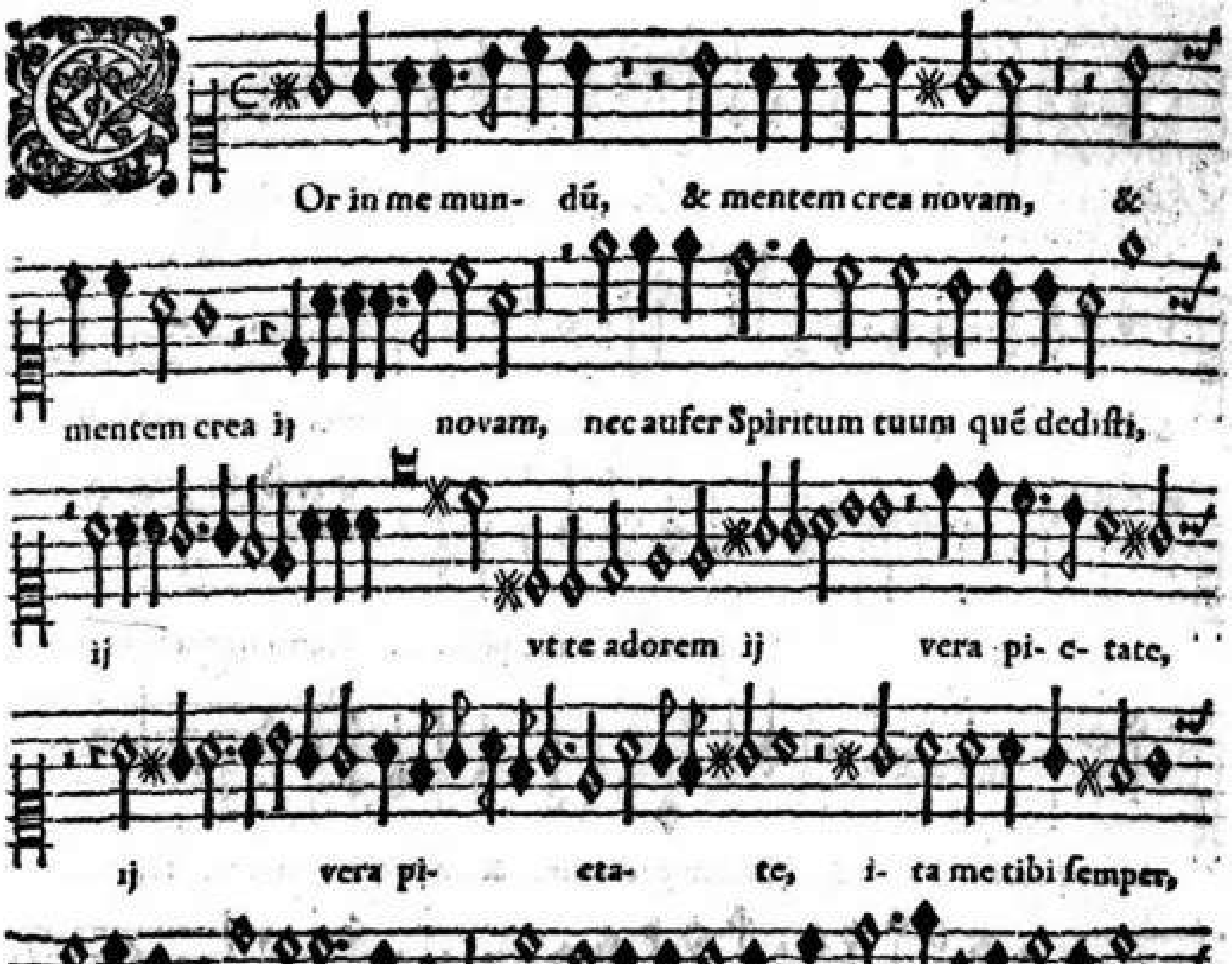
Or in me mun- dú, & mentem crea novam, &
mentem crea ij novam, nec aufer Spiritum tuum qué dediſti,
ij vt te adorem ij vera pi- e- tate,
ij vera pi- eta- te, i- ta me tibi ſemper,
me tibi ſemper ſupplex di- cabo, etenim holocauſtum tibi gra- tum,
ij eſt cor contritum, humiliter oblatum,
humiliter obla- tum.
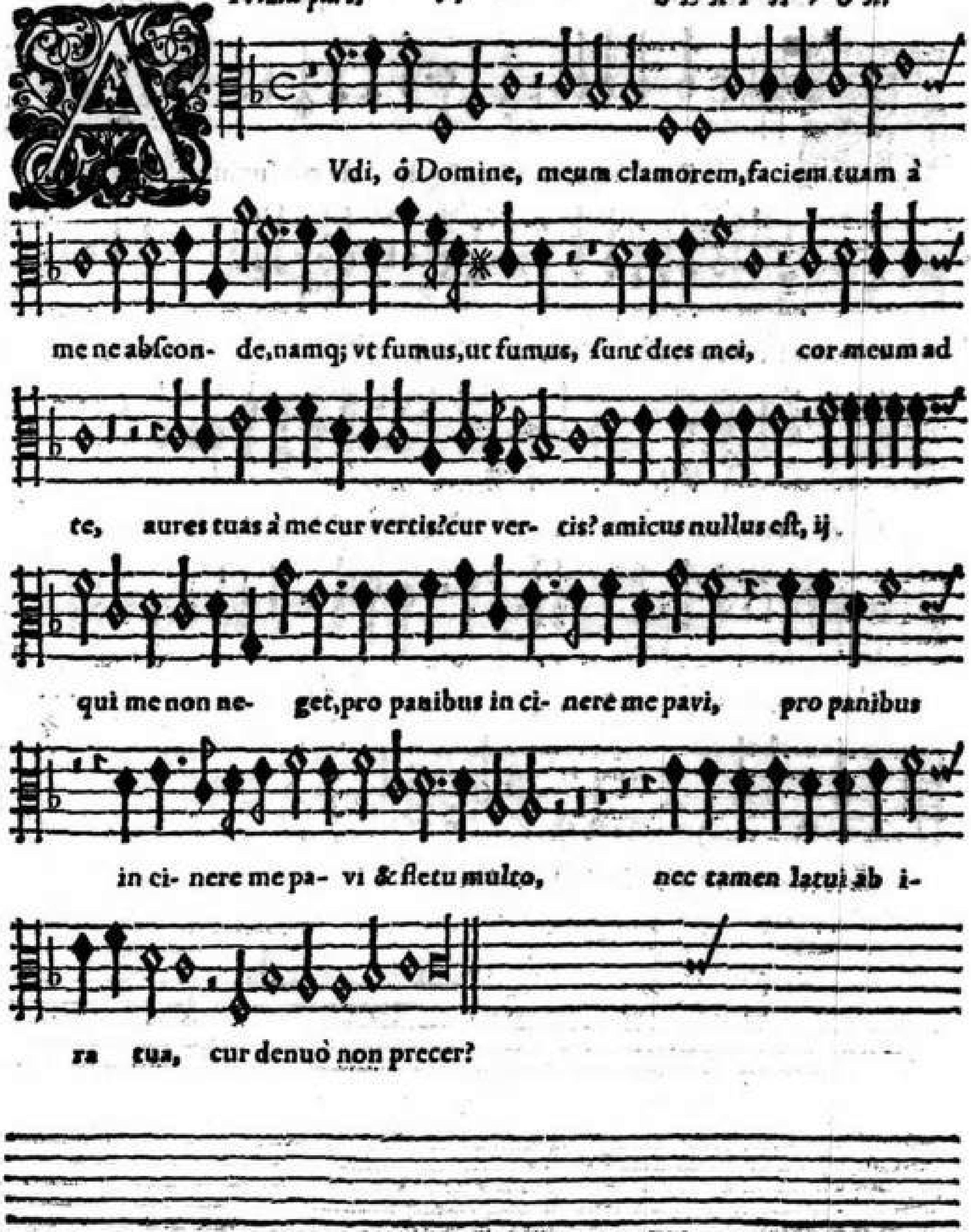
Vdi, ò Domine, meum clamorem, faciem tuam à
me ne abſcon- de, namq; ut fumus, ut fumus, ſunt dies mei, cor meum ad
te, aures tuas à me cur vertis? cur ver- tis? amicus nullus eſt, ij.
qui me non ne- get, pro panibus in ci- nere me pavi, pro panibus
in ci- nere me pa- vi & fletu multo, nec tamen latui ab i-
ra tua, cur denuò non precer?

00045518
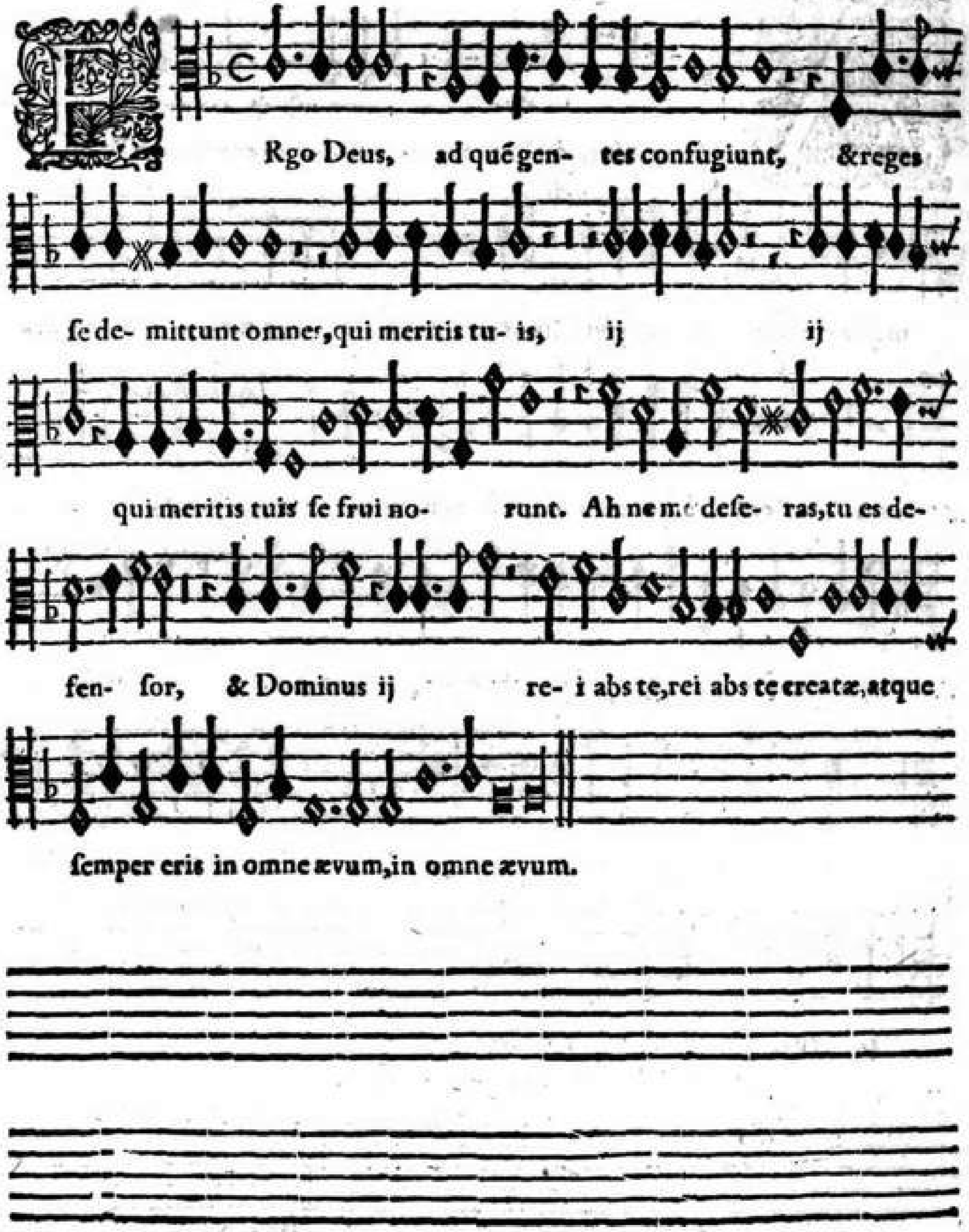
E
Rgo Deus, ad quē gen- tes confugiunt, &reges
ſe de- mittunt omnes, qui meritis tu- is, ij ij
qui meritis tuis ſe frui no- runt. Ah ne me deſe- ras, tu es de-
fen- ſor, & Dominus ij re- i abs te, rei abs te creatæ, atque
ſemper eris in omne æuum, in omne æuum.

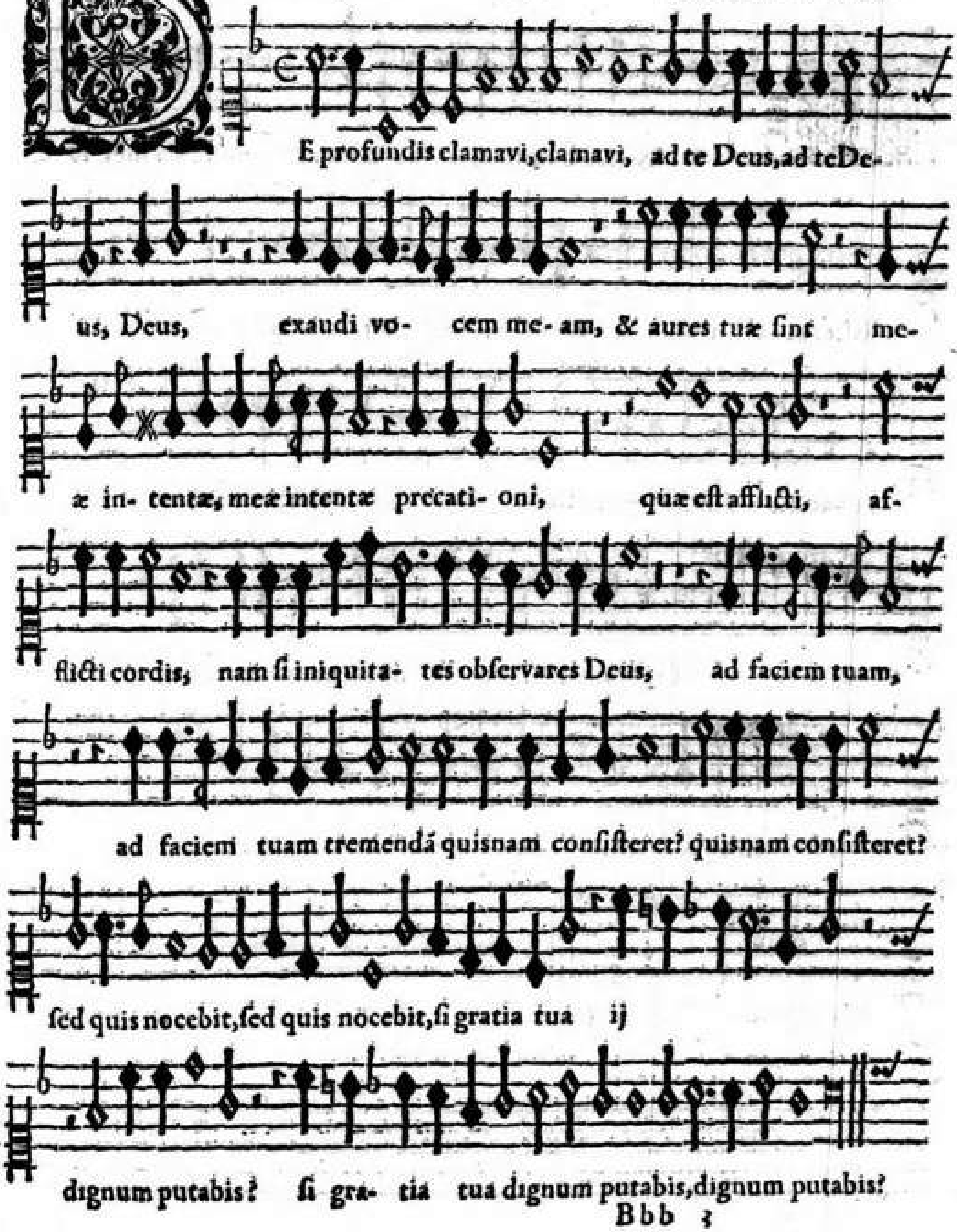
D
E profundis clamavi, clamavi, ad te Deus, ad te De-
us, Deus, exaudi vo- cem me- am, & aures tuæ ſint me-
æ in- tentæ, meæ intentæ precati- oni, quæ eſt afflicti, af-
flicti cordis, nam ſi iniquita- tes obſervares Deus, ad faciem tuam,
ad faciem tuam tremendá quiſnam conſiſteret? quiſnam conſiſteret?
ſed quis nocebit, ſed quis nocebit, ſi gratia tua ij
dignum putabis? ſi gra- tia tua dignum putabis, dignum putabis?

00045518
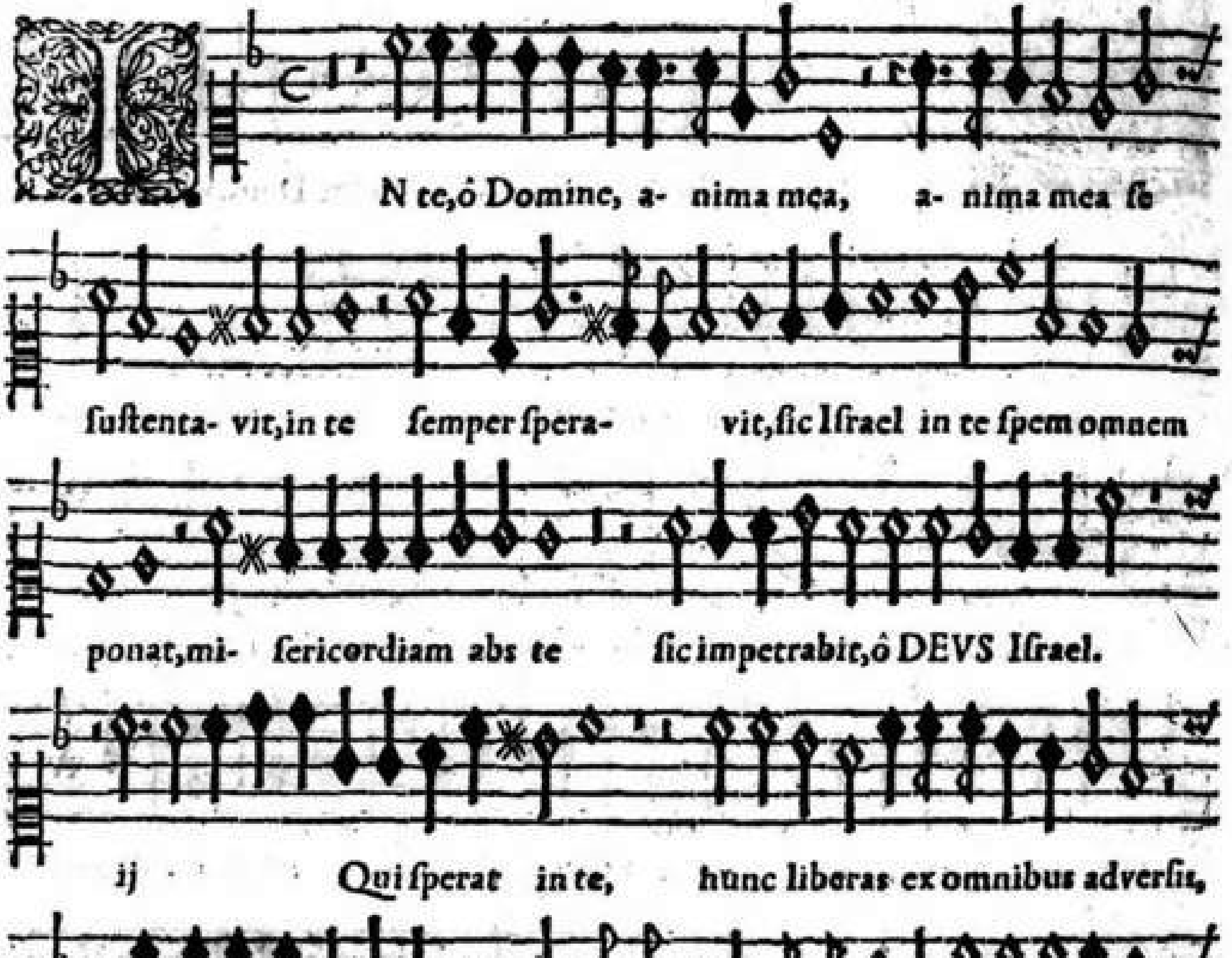
I
N te,ô Domine, a- nima mea, a- nima mea ſe
ſuſtenta- vit,in te ſemper ſpera- vit,ſic Iſrael in te ſpem omnem
ponat,mi- ſericordiam abs te ſic impetrabit,ô DEVS Iſrael.
ij Qui ſperat in te, hunc liberas ex omnibus adverſis,
ex omnibus adverſis, ex omnibus,ex omnibus adverſis,ex omni-
bus adver- ſis,

00045518

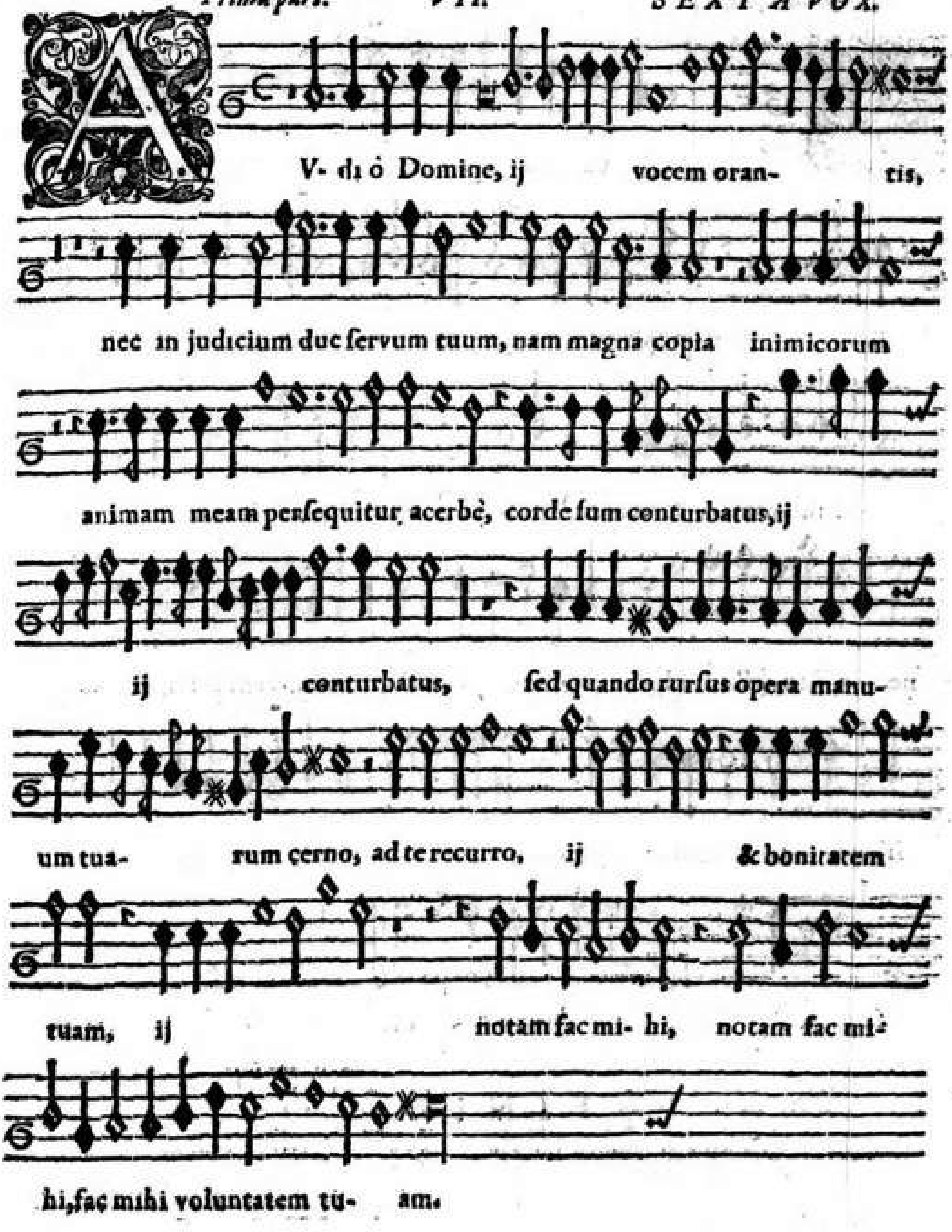
V- di ò Domine, ij vocem oran- tis,
nec in judicium duc ſervum tuum, nam magna copia inimicorum
animam meam perſequitur, acerbè, corde ſum conturbatus, ij
ij conturbatus, ſed quando rurſus opera manu-
um tua- rum cerno, ad te recurro, ij & bonitatem
tuam, ij notam fac mi- hi, notam fac mi-
hi, fac mihi voluntatem tu- am.

00045518
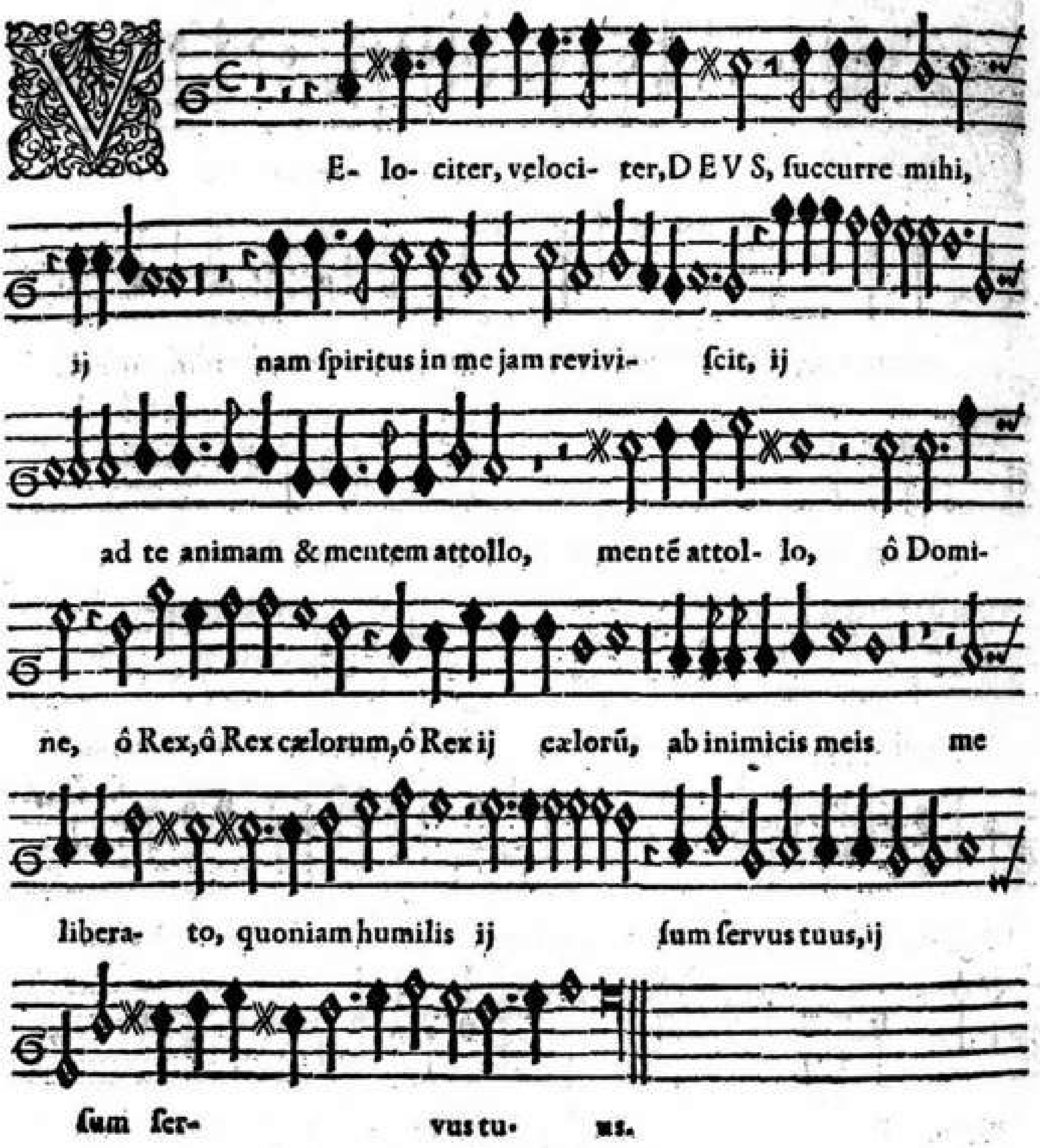
FINIS.